

370.64
ΑΓΡΗ
ΑΡΧ

501

ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΟΣΜΑ
Δ. Φ. ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ

ΕΚΛΟΓΑΙ
ΕΚ ΤΗΣ
ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΡΡΙΑΝΟΥ
ΚΑΙ ΤΩΝ
ΝΕΚΡΙΚΩΝ ΔΙΑΛΟΓΩΝ ΤΟΥ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

Διὰ τὴν Μ' οὐαὶ τάξιν τῶν ἡμιγυμνασίων
οὐαὶ τῶν ἔξαταξίων γυμνασίων.

Εγκενοριμένον κατὰ τὸν νόμον 3438

Αντίτυπο 8,000

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΡΙΤΗ

Τιμάται μετὰ τοῦ βιβλίου, καὶ φόρου δε

Βιβλιόσημου καὶ Φόρος Ἀναγκαστ. Δανείου δραχ. 4.90

Ἄριθ. ἐγκριτικῆς ἀποφάσεως 34942

44.901

Ἄριθ. ἀδείας κυκλοφορίας 8. 9. 33

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚΔΟΤΑΙ : ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ & Σ^το
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ."

46 α—ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ—46 α

1933

J. P. G.
ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΟΣΜΑ
Δ. Φ. ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ

501

ΕΚΛΟΓΑΙ

ΕΚ ΤΗΣ
ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΡΡΙΑΝΟΥ
ΚΑΙ ΤΩΝ
ΝΕΚΡΙΚΩΝ ΔΙΑΛΟΓΩΝ ΤΟΥ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

Διὰ ἣν Α' καὶ Β' τάξιν τῶν ἡμιγυμνασίων
καὶ τῶν ἔξαταξίων γυμνασίων.

Τυποδιέμενον κατὰ τὸν νόμον 3438

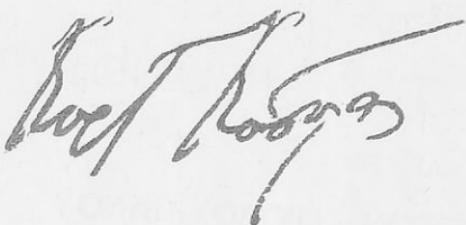

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚΔΟΤΑΙ : ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ & ΣΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ",

46 α—ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ—46 α

1933

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν ὑπογραφὴν τοῦ συγγρα-
φέως καὶ τὴν σφραγῖδα τοῦ Βιβλιοπωλείου τῆς «Ἐστίας»

Τύποι: A. Z. Διαλησμᾶ, Βορέου 8—Αθῆναι

I.

ΑΡΡΙΑΝΟΥ

ΙΝΑΒΑΣΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΕΙΣ ΑΓΩΓΗ

1. ΒΙΟΣ ΑΡΡΙΑΝΟΥ

Ο Φλάβιος Ἀρριανὸς ἐγεννήθη ἐν Νικομηδείᾳ, πρωτευούσῃ τῆς ἐν τῇ Μ. Ἀσίᾳ Βιθυνίας περὶ τὸ 95 μ. Χ. νέος ὥν ἀφῆκε τὴν πατρίδα του καὶ ἤλθεν εἰς τὴν Νικόπολιν τῆς Ἡπείρου ὃπου ἐγένετο μαθητὴς καὶ φίλος τοῦ φιλοσόφου Ἐπικτίτου.

Ἄφ' οὗ διήκουσε τὸν Ἐπίκτητον, εἰσῆλθεν ἔπειτα εἰς τὸν δημόσιον βίον. Ἐν ἔτει 130 διωρίσθη ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ, ὑπὸ τοῦ δποίου πολὺ ἐτιμάτο διὰ τὴν φιλομάθειάν του καὶ τὰς πολλὰς του γνώσεις, διοικητὴς τῆς Καππαδοκίας. Ἐν ἔτει 147 ἐγένετο ἐπώνυμος ἄρχων ἐν Ἀθήναις, αὐτόθι δὲ πάλιν ἐν ἔτει 171 εὑρίσκομεν αὐτὸν πούτανιν τῆς Πανδιονίδος φυλῆς.

Κατὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς του ὁ Ἀρριανὸς ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα του, ὃπου ἐγένετο ἰερεὺς τῆς Δήμητρος καὶ τῆς Περσεφόνης. Πότε οὗτος ἀπέθανε δὲν εἶναι γνωστόν· πιθανώτατα περὶ τὸ 180 μ. Χ.

2. ΑΡΡΙΑΝΟΥ ΑΝΑΒΑΣΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Ο Ἀρριανὸς ὑπῆρξε πολυγραφώτατος γράψας κατὰ μίμησιν τοῦ Ξενοφῶντος ποικίλα συγγράμματα, φιλοσοφικά, ἴστορικά, γεωγραφικὰ καὶ στρατιωτικά.

Ἐκ τῶν ἴστορικῶν συγγραμμάτων τοῦ Ἀρριανοῦ τὸ σπουδαιότατον εἶναι ἡ «Ἀνάβασις Ἀλεξάνδρου» διηρημένη εἰς 7 βιβλία. Ἐν τῷ συγγράμματι τούτῳ δὲν ἔξιστορεῖται μόνον ἡ ἐκστρατεία τοῦ Ἀλεξάνδρου κατὰ τοῦ Περσικοῦ κράτους, ἡ κυρίως Ἀνάβασις, ἀλλ' ὅλος δὲ βίος τοῦ Μακεδόνος βασιλέως ἀπὸ τῆς ἀνόδου αὐτοῦ εἰς τὸν θρόνον μέχρι τοῦ θανάτου.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Α'. Ὁ Ἀλέξανδρος ἐν Πελοποννήσῳ.

(Κεφ. 1)

1. Λέγεται δὴ Φίλιππος μὲν τελευτῆσαι ἐπ' ἀρχοντος Πυθοδήμου Ἀθήνησιν παραλαβόντα δὲ τὴν βασιλείαν Ἀλέξανδρον, παῖδα συντα Φίλιππου, ἐς Πελοπόννησον παρελθεῖν εἶναι δὲ τότε ἀμφὶ τὰ εἴκοσιν ἔτη Ἀλέξανδρον. ἐνταῦθα ξυναγαγόντα τὸν "Ἐλληνας, δσαι ἐντὸς Πελοποννήσου ησαν, αἰτεῖν παρ' αὐτῶν τὴν ἡγεμονίαν τῆς ἐπὶ τὸν Πέρσας στρατιᾶς, γνωνα Φιλίππῳ ἥδη ἔδοσαν καὶ αἰτήσαντα λαβεῖν παρ' ἑκάστων πλὴν Δακεδαιμονίων· Δακεδαιμονίους δ' ἀποκρίνασθαι μὴ εἶναι σφισι πάτριον ἀκολουθεῖν ἄλλοις, ἀλλ' αὐτοὺς ἄλλων ἔξηγεισθαι. γεωτερίσαι δ' ἄττα καὶ τῶν Ἀθηναίων τὴν πόλιν. ἀλλ' Ἀθηναίους γε τῇ πρώτῃ ἐφόδῳ Ἀλέξανδρου ἐκπλαγέντας 3 καὶ πλείσοντα ἔτι τῶν Φιλίππων διθέντων Ἀλέξανδρῳ ἐς τιμὴν ξυγχωρῆσαι. ἐπανελθόντα δ' ἐς Μακεδονίαν ἐν παρασκευῇ εἶναι τοῦ ἐς τὴν Ἀσίαν στόλου.

Β'. Διάβασις τοῦ Ἀλέξανδρου εἰς Ἀσίαν.

(Κεφ. 11 – 12)

11. Άμφι δὲ τῷ ἦρι ἀρχομένῳ ἐξελαύνει ἐφ' Ἐλλησ- 3 πόντου, τὰ μὲν κατὰ Μακεδονίαν τε καὶ τὸν "Ἐλληνας Ἀντιπάτρῳ ἐπιτρέψας, αὐτὸς δ' ἄγων πεζοὺς μὲν ξὺν ψιλοῖς τε καὶ τοξόταις οὐ πολλῷ πλείσοντας τῶν τρισμυρίων, ἵππεας δὲ ὑπὲρ τὸν πεντακισιλίους. ἦν δὲ αὐτῷ ὁ στόλος παρὰ τὴν λίμνην τὴν Κερκινίτιν ὡς ἐπ' Ἀμφίπολιν καὶ τοῦ Στρυμόνος ποταμοῦ τὰς ἐκβολὰς. διαβάξ δὲ τὸν Στρυμόνα 4 παρήμειθε τὸ Πάγγαιον ὅρος τὴν ὡς ἐπ' Ἀβδηρα καὶ

Μαρώνειαν, πόλεις Ἐλληνίδας ἐπὶ θαλάσσῃ φκισμένας
ἔνθεν δ' ἐπὶ τὸν Ἐδρον ποταμὸν ἀφικόμενος διαβαίνει καὶ
τὸν Ἐδρον εύπετῶς. ἔκειθεν δὲ διὰ τῆς Παιτικῆς ἐπὶ τὸν
Μέλανα ποταμὸν ἔρχεται.

- 5 Διαβάς δὲ καὶ τὸν Μέλανα ἐς Σηστὸν ἀφικνεῖται ἐν
εἴκοσι ταῖς πάσαις ἡμέραις ἀπὸ τῆς οἰκοθεν ἔξορμήσεως.
ἔλθων δ' ἐς Ἐλαιοῦντα θύει Πρωτειλάφ ἐπὶ τῷ τάφῳ
τοῦ Πρωτειλάου, ὅτι καὶ Πρωτειλάος πρῶτος ἐδόκει
ἔκβηναι ἐς τὴν Ἀσίαν τῶν Ἐλλήνων τῶν ἡμ' Ἀγαμέ-
μνονι ἐς Ἰλιον στρατευσάντων. καὶ ὁ νοῦς τῆς θυσίας ἦν
ἐπιτυχεστέραν οἱ γενέσθαι ἢ Πρωτειλάφ τὴν ἀπόδασιν.
- 6 Παρμενίων μὲν δὴ τῶν τε πεζῶν τοὺς πολλοὺς καὶ τὴν
ἴππον διαβιβάσαι ἐτάχθη ἐκ Σηστοῦ ἐς Ἀβυδον· καὶ διέ-
βησαν τριήρεις μὲν ἑκατὸν καὶ ἑπτήκοντα, πλοίοις δὲ ἀλ-
λοις πολλοῖς στρογγύλοις. Ἀλέξανδρον δ' ἐξ Ἐλαιοῦντος
ἐς τὸν Ἀχαιῶν λιμένα κατέβαινε ὁ πλείων λόγος κατέχει
καὶ αὐτὸν τε κυβερνῶντα τὴν στρατηγίδα ναῦν διαβάλ-
λειν, καὶ ἐπειδὴ κατὰ μέσον τὸν πόρον τοῦ Ἐλλησπόντου
ἐγένετο, σφάξαντα ταῦρον τῷ Ποσειδῶνι καὶ Νηρηίσι
σπένδειν ἐκ χρυσῆς φιάλης ἐς τὸν πόντον.
- 7 Λέγουσι δὲ καὶ πρῶτον ἐκ τῆς νεώς ἔνυ τοῖς ὅπλοις ἐκ-
βῆναι αὐτὸν ἐς τὴν γῆν τὴν Ἀσίαν καὶ βωμοὺς ἐδρύσασθαι,
ὅθεν τ' ἐστάλη ἐκ τῆς Εὐρώπης καὶ ὅπου ἐξέβη τῆς Ἀσίας,
Διὸς ἀποβατηρίου καὶ Ἀθηνᾶς καὶ Ἡρακλέους. ἀνελθόντα
δ' ἐς Ἰλιον τῇ τε Ἀθηνᾶς θύσαι τῇ Ἰλιάδι, καὶ τὴν πανο-
ταύτης τῶν ἴερῶν τινα ὅπλων ἔτι ἐκ τοῦ Τρωϊκοῦ ἔργου
σφεζόμενα. καὶ ταῦτα λέγουσιν ὅτι οἱ ὑπασπισταὶ ἔφερον
πρὸ αὐτοῦ ἐς τὰς μάχας. θύσαι δ' αὐτὸν καὶ Πριάμῳ ἐπὶ^π
τοῦ βωμοῦ τοῦ Διὸς τοῦ Ἑρκείου λόγος κατέχει, μῆνιν
Πριάμου παραιτούμενον τῷ Νεοπτολέμου γένει, ὃ δὴ ἐς
αὐτὸν καθῆκεν.

‘Ανιόντα δ’ αὐτὸν ἐς Ἱλιον Μενοίτιος τε ὁ κυθερνήτης 8 χρυσῷ στεφάνῳ ἐστεφάνωσε καὶ ἐπὶ τούτῳ Χάρης δ’ Αθηναῖος ἐκ Σιγείου ἐλθὼν καὶ τινες καὶ ἄλλοι, οἱ μὲν “Ἐλληνες, οἱ δὲ ἐπιχώριοι” ὁ δὲ καὶ αὐτὸς τὸν Ἀχιλλέως ἄρα τάφον ἐστεφάνωσεν· Ἡφαιστίωνα δὲ λέγουσιν ὅτι τοῦ

Πατρόκλου τὸν τάφον ἐστεφάνωσεν· καὶ εὐδαιμόνισεν ἄρα, ως λόγος, Ἀλέξανδρος Ἀχιλλέα, ὅτι Ὁμήρου κῆρυκος ἐς τὴν ἔπειτα μηῆτην ἔτυχεν.

12. Ἐξ Ἱλίου δ’ ἐς Αριστηγήν ἤκεν, οὖ πᾶσα ἥδυναμις 6 αὐτῷ διαβεβηκυῖα τὰν Ἑλλήσποντον ἐστρατοπεδεύκει, καὶ τῇ ὑστεραίᾳ ἐς Περικότηγν τῇ δ’ ἄλλῃ Λάμψακον παραμειψάς πρὸς τῷ Πρακτίῳ ποταμῷ ἐστρατοπέδευσεν, δεῖται δέ τοι τῶν ὀρῶν τῶν Ἰδαίων ἐκδιδοῖς ἐς θάλασσαν τὴν μεταξὺ τοῦ Ἑλλήσποντος τε καὶ τοῦ Εὔξείνου πόντου. ἔνθεν δ’ ἐς Ἔρμωτον ἀφίκετο, Κολωνὰς πόλιν παραμειψάς. σκοποὶ δ’ αὐτῷ ἐπέμποντο πρὸ τοῦ στρατεύ- 7 ματος· καὶ τούτων ἥγειμῶν ἦν Ἀμύντας δ’ Ἀρραβαῖον,

- ἔχων τῶν τε ἔταιρων τὴν ἵλην τὴν ἐξ Ἀπολλωνίας, ἡς Ἰλάρχης ἦν Σωκράτης δὲ Σάθωνος, καὶ τῶν προδρόμων καλουμένων Ἰλας τέσσαρας. κατὰ δὲ τὴν πάροδον Πρίαπον πόλιν ἐγδοθεῖσαν πρὸς τῶν ἐνοικούντων τοὺς παραληψομένους ἀπέστειλε σὺν Πανηγύρῳ τῷ Λυκαγόρου, ἐνὶ τῶν ἔταιρων.
- 8 Περσῶν δὲ στρατηγοὶ ἦσαν Ἄρσάμης καὶ Ρεομήρης καὶ Πετήνης καὶ Νιφάτης καὶ ἔνν τούτοις Σπιθριδάτης, ὁ Λυδίας καὶ Ἰωνίας στράπης, καὶ Ἄρσίτης, δὲ τῆς πρὸς Ἐλλησπόντῳ Φρυγίας ὑπαρχος. οὗτοι δὲ πρὸς Ζελείᾳ πόλει κατεστρατοπεδευκότες ἦσαν ἔνν τῇ ἱππῳ τε τῇ βαρ-
9 ὀβρικῇ καὶ τοῖς Ἐλλήσι τοῖς μισθοφόροις. βουλευομένοις δ' αὐτοῖς ὑπὲρ τῶν παρόντων, ἐπειδὴ Ἀλέξανδρος διαθε-
βηκὼς ἤγγελετο, Μέμνων δὲ Ρόδιος παρῆγει μὴ διὰ κινδύ-
νου λέναι πρὸς τοὺς Μακεδόνας, τῷ τε πεζῷ πολὺ περιόντας
σφῶν καὶ αὐτοῦ Ἀλέξανδρου παρόντος, αὐτοῖς δὲ ἀπόντος Δαρείου προσόντας δὲ τόν τε χιλὸν ἀφανίζειν καταπατοῦγ-
τας τῇ ἱππῳ καὶ τὸν ἐν τῇ γῇ καρπὸν ἐμπιπράναι, μηδὲ τῶν πόλεων αὐτῶν φειδομένους. οὐ γάρ μενεῖν ἐν τῇ χώρᾳ
10 Ἀλέξανδρον ἀπορίᾳ τῶν ἐπιτηδείων. Ἄρσίτην δὲ λέγεται εἰπεῖν ἐν τῷ συλλόγῳ τῶν Περσῶν, ὅτι οὐκ ἂν περιίσθι μίαν οἰκίαν ἐμπρησθεῖσαν τῶν ὑφ' οἵ τε ταγμένων ἀνθρώπων καὶ τοὺς Πέρσας Ἄρσίτη προσθέσθαι, ὅτι καὶ ὑποπτόν τι αὐτοῖς ἦν ἐς τὸν Μέμνονα τριβάς ἐμποιεῖν ἐκόντα τῷ πολέμῳ τῆς ἐκ βασιλέως τιμῆς οὐνεκα.
- τοῦτον τὸν τόπον οὐκ εἴπει οὐδείς.
- G'. Η παρὰ τὸν Γρανικὸν ποταμὸν μάχη (334).

(Κεφ. 13-16)

α') Τὰ πρὸς τῆς μάχης.

(Κεφ. 13-14)

13. Ἐν τούτῳ δὲ Ἀλέξανδρος προσύχωρει ἐπὶ τὸν Γρα-
νικὸν ποταμὸν ἔντεταγμένῳ τῷ στρατῷ, διπλὴν μὲν τὴν

φάλαγγα τῶν δπλιτῶν τάξεως, τοὺς δὲ ἵππέας κατὰ τὰ κέρατα ἀγαγόν, τὰ σκευόφρα δὲ κατόπιν ἐπιτάξας ἔπεσθαι· τοὺς δὲ προκατασκεψομένους τὰ τῶν πολεμίων ἦγεν αὐτῷ Ὡγέλοχος, ἵππέας μὲν ἔχων τοὺς σαρισσοφόρους, τῶν δὲ ψυλῶν ἐς πεντακοσίους, καὶ Ἀλέξανδρός τ' οὐ πολὺ ἀπεῖχε² τοῦ ποταμοῦ τοῦ Γρανικοῦ, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν σκοπῶν σπουδῇ ἐλαύνοντες ἀπήγγελον ἐπὶ τῷ Γρανικῷ πέραν τοὺς Πέρσας ἐφεστάναι τεταγμένους ὡς ἐς μάχην. ἐνθα δὴ Ἀλέξανδρος μὲν τὴν στρατιὰν πᾶσαν ἔυνέταττεν ὡς μαχουμένους.

Παριμενίων δὲ προσελθόν λέγει Ἀλέξανδρῳ τάδε· «Ἐμοὶ³ δοκεῖ, βασιλεῦ, ἀγαθὸν εἶναι ἐν τῷ παρόντι καταστρατοπεδεῦσαι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τῇ ὅχθῃ, ὡς ἔχομεν. τοὺς γὰρ πολεμίους οὐ δοκῶ τολμήσειν πολὺ τῷ πεζῷ λειπομένους πλησίον ἥμιλν αὐλισθῆναι, καὶ ταύτῃ παρέξειν ἔωθεν εὐπετῶς τῷ στρατῷ διαβαλεῖν τὸν πόρον· ὑποφθάσομεν γὰρ αὐτοὶ περάσαντες, πρὸν ἐκείνους ἐς τάξιν καθίστασθαι. γῦν δ' οὐκ⁴ ἀκινδύνως μοι δοκοῦμεν ἐπιχειρήσειν τῷ ἔργῳ, δτὶ οὐχ οἰόν τ' ἐν μετώπῳ διὰ τοῦ ποταμοῦ ἄγειν τὸν στρατόν. πολλὰ μὲν γὰρ αὐτοῦ ὁράται βαθέα, αἱ δὲ ὅχθαι αὐται ὁρᾶσθαι εὐπερύψηλοι καὶ κρημνώδεις εἰσὶν αἱ αὐτῶν· ἀτάκτως τ' οὖν⁵ καὶ κατὰ κέρας, ἥπερ ἀσθενέστατον, ἐκβαίνουσιν ἐπικείσονται ἐς φάλαγγα ἔυντεταγμένοι τῶν πολεμίων οἱ ἵπποι· καὶ τὸ πρῶτον σφάλμα ἐς τε τὰ παρόντα χαλεπόν, καὶ ἐς τὴν ὑπὲρ παντὸς τοῦ πολέμου κρίσιν σφαλερόν».

Ἀλέξανδρος δέ, «ταῦτα μέν», ἔφη, «ὢ Παριμενίων, 6 γιγνώσκω· αἰσχύνομαι δέ, εἰ τὸν μὲν Ἐλλήσποντον διέθην εὐπετῶς, τοῦτο δέ, σμικρὸν ῥεῦμα,—οὕτω τῷ δόνοματι τὸν Γρανικὸν ἐκφαυλίσας,—εἴρξει ἥμας τοῦ μὴ οὐ διαθῆναι, ὃς ἔχομεν· καὶ τοῦτο οὔτε πρὸς Μακεδόνων τῆς δόξης οὔτε πρὸς⁷ τῆς ἐμῆς ἐς τοὺς κινδύνους δξύτητος ποιοῦμαι· ἀναθαρρήσειν τε δωκῶ τοὺς Πέρσας ὡς ἀξιομάχους Μακεδόσιν ὅντας, δτὶ οὐδὲν ἄξιον τοῦ σφρῶν δέους ἐν τῷ παραυτίκα ἔπαθον».

14. Ταῦτα εἰπὼν Παρμενίωνα μὲν ἐπὶ τὸ εὐώνυμον κέρας πέμπει ἥγησόμενον, αὐτὸς δ' ἐπὶ τὸ δεξιὸν παρῆγεν. προετάχθησαν δ' αὐτῷ τοῦ μὲν δεξιοῦ Φιλώτας ὁ Παρμενίωνος ἔχων τοὺς ἑταίρους τοὺς ἵππεας καὶ τοὺς τοξότας καὶ τοὺς Ἀγριανας τοὺς ἀκοντιστάς. Ἀμύντας δὲ ὁ Ἀρραβαῖον τοὺς τε σαρισσοφόρους ἵππεας ἔχων Φιλώτα ἐπετάχθη
- 2 καὶ τοὺς Παιόνας καὶ τὴν Ἰλην τὴν Σωκράτους. ἔχόμενοι δὲ τούτων ἑτάχθησαν οἱ ὑπασπισταὶ τῶν ἑταίρων, ὃν ἥγειτο Νικάνωρ ὁ Παρμενίωνος· ἐπὶ δὲ τούτοις ἡ Περδίκκου τοῦ Ὁρόντου φάλαγξ· ἐπὶ δὲ ἡ Κοίνου τοῦ Πολεμοκράτους· ἐπὶ δὲ ἡ Πτολεμαίου τοῦ Σελεύκου· ἐπὶ δὲ ἡ Ἀμύντου τοῦ
- 3 Ἀνδρομένους· ἐπὶ δὲ ὃν Φιλίππος ὁ Ἀμύντου ἥρχε· τοῦ δ' εὐωνύμου πρῶτοι μὲν οἱ Θετταλοὶ ἵππεις ἑτάχθησαν, ὃν ἥγειτο Κάλας ὁ Ἀρπάλου· ἐπὶ δὲ τούτοις οἱ ἔνυμαχοι ἵππεις, ὃν ἥρχε Φιλίππος ὁ Μενελάου· ἐπὶ δὲ τούτοις οἱ Θρακες, ὃν ἥρχεν Ἀγάθων· ἔχόμενοι δὲ τούτων πεζοὶ ἡ τε Κρατέρου φάλαγξ καὶ ἡ Μελεάγρου καὶ ἡ Φιλίππου ἐστ̄· ἐπὶ τὸ μέσον τῆς ξυμπάσης τάξεως.
- 4 Περσῶν δὲ ἵππεις, μὲν ἥρσαν ἐς δισμυρίους, ἕνοι δὲ πεζοὶ μισθοφόροι δλίγοι ἀπόδεοντες δισμυρίων· ἑτάχθησαν δὲ τὴν γάρ ἵππον παρατείναντες τῷ ποταμῷ κατὰ τὴν ὅχθην ἐπὶ φάλαγγα μακράν, τοὺς δὲ πεζοὺς κατόπιν τῶν ἵππεων· καὶ γάρ ὑπερδέξια ἦν τὰ ὑπέρ τὴν ὅχθην χωρία. Η δὲ Αλέξανδρον αὐτὸν καθεώρων—δῆλος γάρ ἐν τῷ τε ὅπλῳ τῇ λαμπρότητι καὶ τῷ ἀμφ' αὐτὸν τῇ ἐν ἐκπλήξει θεραπείᾳ—κατὰ τὸ εὐώνυμον σφῶν ἐπέχοντα, ταύτῃ πυκνὰς ἐπέταξαν τῇ ὅχθῃ τὰς ἵλας τῶν ἵππεων.
- 5 Χρόνον μὲν δὴ ἀμφότερα τὰ στρατεύματα ἐπ' ἄκρου τοῦ ποταμοῦ ἐφεστῶτες ὑπὸ τοῦ τὸ μέλλον δκνεῖν ἡσυχίαν ἥγον, καὶ σιγὴ ἦν πολλὴ ἀφ' ἐκατέρων. οἱ γάρ Πέρσαι προσέμενον τοὺς Μακεδόνας, ὅπότε ἐσθήσονται ἐς τὸν πόρον, 6 ὡς ἐπικεισόμενοι ἐκβαίνουσιν. Ἀλέξανδρος δ' ἀναπηδήσας

ἐπὶ τὸν ἵππον καὶ τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ἐγκελευσάμενος ἔπεισθαι τε καὶ ἄνδρας ἀγαθοῦς γίγνεσθαι, τοὺς μὲν προδρόμους ἵππεας καὶ μὴν καὶ τοὺς Παίονας προειμβαλεῖν ἐς τὸν ποταμὸν ἔχοντα Ἀμύνταν τὸν Ἀρραβαίον ἔταξε καὶ τῷ πεζῷ, μίαν τάξιν, καὶ πρὸ τούτων τὴν Σωκράτους ἵλην Πτολεμαῖον τὸν Φιλίππου ἀγόντα, ἥ δὴ καὶ ἐτύχανε τὴν ἡρμονίαν τοῦ ἵππικοῦ παντὸς ἔχουσα ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ αὐτὸς ⁷ δ' ἄγων τὸ δεξιὸν κέρας ὑπὸ σαλπίγγων τε καὶ τῷ Ἐγυαλίῳ ἀλαλάζοντας ἐμβαίνει ἐς τὸν πόρον, λοξὴν ἀεὶ παρατείνων τὴν τάξιν, ἥ παρεῖλκε τὸ ῥεῦμα, ἵνα δὴ μὴ ἐκβαίνοντι αὐτῷ οἱ Πέρσαι κατὰ κέρας προσπίπτοιεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὡς ἀγυστὸν τῇ φάλαγγι προσμείξῃ αὐτοῖς.

β') Διεξαγωγὴ τῆς μάχης.

(Κεφ. 15)

15. Οἱ δὲ Πέρσαι, ἥ πρῶτοι οἱ ἀμφ' Ἀμύνταν καὶ Σωκράτην προσέσχον τῇ ὅχθῃ, ταύτῃ καὶ αὐτοὶ ἀνωθεν ἔβαλλον, οἱ μὲν αὐτῷν ἀπὸ τῆς ὅχθης ἐξ ὑπερδεξίου ἐς τὸν ποταμὸν ἐσακοντίζοντες, οἱ δὲ κατὰ τὰ χθαμαλώτερα αὐτῆς ἔστ' ἐπὶ τὸ θύελλα καταβαίνοντες. καὶ ἦν τῷ πεζῷ ἕπειν ἀντίστοιτο τὸν ποταμοῦ, τῷ δὲ εἰργειν τὴν ἐκβασιν, καὶ παλτῶν ἀπὸ μὲν τῶν Περσῶν πολλὴ ἄφεσις, οἱ Μακεδόνες δὲ ξυστοῖς ἐμάχοντο. ἀλλὰ τῷ τε πλήθει πολὺ ἐλαττούμενοι οἱ Μακεδόνες ἐκακοπάθουν ἐν τῇ πρώτῃ προσθολῇ, καὶ αὐτοὶ ἐξ οὐ βεβαίου τε καὶ ἀμα κάτωθεν ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀμυνόμενοι, οἱ δὲ Πέρσαι ἐξ ὑπερδεξίου τῆς ὅχθης ἀλλως τε καὶ τὸ κράτιστον τῆς Περσικῆς ἵππου ταύτῃ ἐπετέτακτο, οἵ τε Μέμνονος παῖδες καὶ αὐτὸς Μέμνων μετὰ τούτων ἐκινδύνευεν.

Καὶ οἱ μὲν πρῶτοι τῶν Μακεδόνων ξυμμείξαντες τοῖς ³ Πέρσαις κατεκόπησαν πρὸς αὐτῷν, ἄνδρες ἀγαθοὶ γενόμενοι, ζοι γε μὴ πρὸς Ἀλέξανδρον πελάζοντα ἀπέκλιναν αὐτῷν.

Αλέξανδρος γάρ ηδη πλησίου ήν, ἅμα οἱ ἄγων τὸ κέρα
τὸ δεξιόν, καὶ ἐμβάλλει ἐς τοὺς Πέρσας πρῶτος, οὐα τὸ πᾶ
στίφος τῆς ἵππου καὶ αὐτοὶ οἱ ἡγεμόνες τῶν Περσῶν τετα
4 γημένοι ἤσαν· καὶ περὶ αὐτὸν ἔνυειστήκει μάχη καρτερά· καὶ
ἐν τούτῳ ἀλλαι ἐπ' ἀλλαις τῶν τάξεων τοῖς Μακεδόνιοι διέ-
θαινον σὺ χαλεπῶς ηδη· καὶ ην μὲν ἀπὸ τῶν ἵππων ἡ μάχη,
πεζομάχικα δὲ μᾶλλον τι ἔφκει. ἔνυειστήκει μάχη καρτερά· καὶ
ἵπποις καὶ ἄνδρες ἀνδράσιν ἡγωνίζοντο, οἱ μὲν ἔξωσαι ἐς
ἄπαν ἀπὸ τῆς ὅχθης καὶ ἐς τὸ πεδίον βιάζασθαι τοὺς Πέρ-
σας, οἱ Μακεδόνες, οἱ δὲ εἰρξαί τε αὐτῶν τὴν ἔκβασιν, οἱ
5 Πέρσαι, καὶ ἐς τὸν ποταμὸν αὐθις ἀπώσασθαι. καὶ ἐκ τούτου
ἐπλεονέκτουν ηδη οἱ ξὺν Ἀλεξάνδρῳ τῇ τ' ἀλλῃ ῥώμῃ καὶ
ἐμπειρίᾳ καὶ ὅτι ἔνστοῖς κρανεῖγοις πρὸς παλτὰ ἐμάχοντο.
6 "Ἐνθα δὴ καὶ Ἀλεξάνδρῳ ἔνυτρίθεται τὸ δόρυ ἐν τῇ μάχῃ
ὅ δ' Ἀρέτην ητει δόρυ ἔτερον, ἀναβολέα τῶν βασιλικῶν· τῷ
δὲ καὶ αὐτῷ πονουμένῳ ἔνυτετριμμένον τὸ δόρυ ην, δὲ τῷ
γῆμίσει κεκλασμένου τοῦ δόρατος οὐκ ἀφανῶς ἐμάχετο, καὶ
τοῦτο δείξας Ἀλεξάνδρῳ ἀλλον αἰτεῖν ἔκέλευεν· Δημάρατος
δέ, ἀνὴρ Κορίνθιος, τῶν ἀμφ' αὐτὸν ἑταίρων, διδωσιν αὐτῷ τὸ
αὐτοῦ δόρυ.
7 Καὶ δεῖναλαθὼν καὶ ἴδων Μιθριδάτην, τὸν Δαρείου γαμ-
ήρον, πολὺ πρὸ τῶν ἀλλῶν προϊππεύοντα καὶ ἐπάγοντα
ἀμ' οἱ ὕσπερ ἐμβολοιν τῶν ἵππων ἔξελαύνει καὶ αὐτὸς πρὸ^{τῷ}
τῶν ἀλλῶν, καὶ παίσας ἐς τὸ πρόσωπον τῷ δόρατι κατα-
8 θάλλει τὸν Μιθριδάτην. ἐν δὲ τούτῳ Ῥοισάκης μὲν ἐπε-
λαύνει τῷ Ἀλεξάνδρῳ καὶ παίσει Ἀλεξάνδρου τὴν κεφαλὴν
τῇ κοπίδῃ καὶ τοῦ μὲν κράνους τι ἀπέθραυσε, τὴν πληγὴν
δ' ἔσχε τὸ κράνος, καὶ καταθάλλει καὶ τοῦτον Ἀλέξανδρος
παίσας τῷ ἔνστῳ διὰ τοῦ θώρακος ἐς τὸ στέρνον. Σπιθρι-
δάτης δ' ἀνετέτατο μὲν ηδη ἐπ' Ἀλέξανδρον ὅπισθεν τὴν
κοπίδα, ὑποφθάσας δ' αὐτὸν Κλείτος δ' Δρωπίδου παίσει κατὰ
τοῦ ὕμου καὶ ἀποκόπτει τὸν ὕμον τοῦ Σπιθριδάτου ξὺν τῇ

κοπίδιον καὶ ἐν τούτῳ ἐπεκβαίνοντες ἀεὶ τῶν ἵππων ὅσοις προύχωρει κατὰ τὸν ποταμὸν προσεγίγγοντο τοῖς ἀμφὶ Ἀλέξανδρον.

γ') *Ἀποτέλεσμα τῆς μάχης. — Αἱ ἐκατέρωθεν ἀπώλειαι.*

(Κεφ. 16)

16. Καὶ οἱ Πέρσαι παιόμενοί τε πανταχόθεν ἥδη ἐς τὰ πρόσωπα αὐτοί τε καὶ ἵπποι τοῖς ἔνστοις καὶ πρὸς τῶν ἵππων ἔξωθισύμενοι, πολλὰ δὲ καὶ πρὸς τῶν ϕιλῶν ἀναμεμειγμένων τοῖς ἵππεσι βλαπτόμενοι ἐγκλίνουσι ταύτῃ πρώτον, ἡ Ἀλέξανδρος προεκινδύνευεν. ὡς δὲ τὸ μέσον ἐνεδέδωκει αὐτοῖς, παρερρήγνυτο δὴ καὶ τὰ ἐφ' ἐκάτερα τῆς ἵππου, καὶ ἦν δὴ φυγὴ καρτερά.

Τῶν μὲν δὴ ἵππων τῶν Περσῶν ἀπέθανον ἐς χιλίους. οὐδὲ γάρ πολλὴ ἡ διώξις ἐγένετο, διτὶ ἐξετράπη Ἀλέξανδρος ἐπὶ τοὺς ἔνοντας τοὺς μισθοφόρους· ὃν τὸ στίφος, ἡ τὸ πρῶτον ἐτάχθη, ἐκπλήξει μᾶλλόν τι τοῦ παραλόγου ἢ λογισμῷ βεβαίῳ ἔμενεν· καὶ τούτοις τήν τε φάλαγγα ἐπαγαγὼν καὶ τοὺς ἵππεας πάντη προσπεσεὶν κελεύσας, ἐν μέσῳ δι' ὀλίγου κατακόπτει αὐτούς, ὥστε διέφυγε μὲν οὐδεὶς, διτὶ μὴ διέλαθέ τις ἐν τοῖς νεκροῖς· ἐζωγρήθησαν δ' ἀμφὶ τοὺς δισχιλίους· ἐπεσον δὲ καὶ ἡγεμόνες τινὲς τῶν Περσῶν Νιφάτης τε καὶ ΖΠετήνης καὶ Σπιθριδάτης, δὲ Λυδίας σατράπης, καὶ δὲ τῶν Καππαδοκῶν ὅπαρχος Μιθροδουζάνης καὶ Μιθριδάτης, δὲ Δαρείου γαμβρός, καὶ Ἀρβουπάλης, δὲ Δαρείου τοῦ Ἀρταξέρξου παῖς, καὶ Φαρνάκης, ἀδελφὸς οὗτος τῆς Δαρείου γυναικός, καὶ δὲ τῶν ἔνοντων ἡγεμῶν Ὁμάρης· Ἀρσίτης δὲ ἐκ μὲν τῆς μάχης φεύγει ἐς Φρυγίαν, ἐκεῖ δὲ ἀποθνήσκει αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ, ὡς λόγος, διτὶ αἴτιος ἐδόκει Πέρσαις γενέσθαι τοῦ ἐν τῷ τότε πταίσματος.

Μακεδόνων δὲ τῶν μὲν ἔταίρων ἀμφὶ τοὺς εἰκοσι ταῦτα πέντε ἐν τῇ πρώτῃ προσδοκή ἀπέθανον· καὶ τούτων χαλκαῖ

Κ. Κοσμᾶ—Αρριανός, Λουκιανός. "Εκδ. τρίτη, 1933

εἰκόνες ἐν Δίφ έστασιν, Ἀλεξάνδρου κελεύσαντος Λύσιππον ποιῆσαι, διπερ καὶ Ἀλέξανδρον μόνος προκριθεὶς ἐποίει τῶν δ' ἄλλων ἵππων ὑπὲρ τοὺς ἔξηκοντα, πεζοὶ δ' ἐς τοὺς 5 τριάκοντα. καὶ τούτους τῇ οὐτεραίᾳ ἔθαψεν Ἀλέξανδρος ἔνν τοῖς ὅπλοις τε καὶ ἄλλῳ κόσμῳ· γονεῦσι δ' αὐτῶν καὶ παισὶ τῶν τε κατὰ τὴν χώραν ἀτέλειαν ἔδωκε καὶ δσαι ἄλλαι ἦ τῷ σώματι λειτουργίαι ἦ κατὰ τὰς κτήσεις ἐκάστων εἰσφοραί. καὶ τῶν τετρωμένων δὲ πολλὴν πρόνοιαν ἔσχεν, ἐπειλθόν τ' αὐτὸς ἐκάστους καὶ τὰ τραύματα ἴδων καὶ ὅπως τις ἐτρώθη ἐρόμενος καὶ δι τι πράττων εἰπεῖν τε καὶ ἀλαζονεύσασθαι οἱ παρασχών.

6 Ὁ δὲ καὶ τῶν Περσῶν τοὺς ἡγεμόνας ἔθαψεν· ἔθαψε δὲ καὶ τοὺς μισθοφόρους Ἐλληνας, οἱ ξὺν τοῖς πολεμίοις στρατεύοντες ἀπέθανον· δσους δ' αὐτῶν αἰχμαλώτους ἐλαβεν, τούτους δὲ δήσας ἐν πέδαις ἐς Μακεδονίαν ἀπέπεμψεν ἐργάζεσθαι, δι τι παρὰ τὰ κοινῇ δόξαντα τοῖς Ἐλλησιν Ἐλληνες ὄντες ἐναντία τῇ Ἐλλάδι ὑπὲρ τῶν βαρβάρων ἐμάχοντο. 7 ἀποπέμπει δὲ καὶ ἐς Ἀθήνας τριακοσίας πανοπλίας Περσικὰς ἀνάθημα εἶναι τῇ Ἀθηνᾷ ἐν πόλει· καὶ ἐπίγραμμα ἐπιγραφῆναι ἐκέλευσε τόδε· Ἀλέξανδρος Φιλίππου καὶ οἱ Ἐλληνες πλὴν Λακεδαιμονίων ἀπὸ τῶν βαρβάρων τῶν τὴν Ἀσίαν κατοικούντων.

[Περὶ ἥψις τῶν κεφ. 17—29 :

Μετὰ τὴν παρὰ τὸν Γρανικὸν μάχην παραδίδονται εἰς τὸν Ἀλέξανδρον ἀνευ μάχης αἱ Σάρδεις, ἡ Μαγγησία, αἱ Τράλλεις καὶ ἄλλαι πόλεις τῆς Ιωνίας καὶ τῆς Αἰολίδος· ὁ Ἀλέξανδρος ἀφ' οὐ παρέλαβε τὰς πόλεις ταύτας, καταργεῖ τὰ δίλιγαρχικὰ πολιτεύματα, τὰ δποῖα εἶχεν ἐγκαθιδόύσει· δέ Μέμνων, καὶ ἀπομόνας ἀντισταθείσας δύο πόλεις, τὴν Μίλητον καὶ τὴν Ἀλικαρτῆς Πισιδίας εἰς τὴν Φρυγίαν καὶ φθάνει εἰς τὴν ἀρχαίαν πρωτεύονταν αὐτῆς, τὸ Γόρδιον].

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

A'. Ο Ἀλέξανδρος ἐν Γορδίῳ.

(Κεφ. 3)

3. Ἀλέξανδρος δὲ ὡς ἐς Γόρδιον παρῆλθεν, πόθος λαμβάνει αὐτὸν ἀγελθόντα ἐς τὴν ἄκραν, ἵνα καὶ τὰ βασιλειαὶ ἦν τὰ Γορδίου καὶ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ Μίδου, τὴν ἀμαξαν ἰδεῖν τὴν Γορδίου καὶ τοῦ ζυγοῦ τῆς ἀμάξης τὸν δεσμόν.

Αόγος δὲ περὶ τῆς ἀμάξης ἔκείνης παρὰ τοῖς προσχώ-
ροις πολὺς κατεῖχεν, Γόρδιον εἶναι τῶν πάλαι Φρυγῶν ἄνδρα πένητα καὶ δλίγην εἶναι αὐτῷ γῆν ἐργάζεσθαι καὶ ζεύγη βιούν δύο· καὶ τῷ μὲν ἀροτριαν, τῷ δὲ ἀμαξεύειν τὸν Γόρδιον· καὶ ποτε ἀροῦντος αὐτοῦ ἐπιστῆναι ἐπὶ τὸν ζυ-
γὸν ἀετὸν καὶ ἐπιμεῖναι ἔστ’ ἐπὶ βουλυτὸν καθήμενον· τὸν δὲ ἐκπλαγέντα τῇ ὅψει λέναι κοινώσοντα ὑπὲρ τοῦ θείου παρὰ τοὺς Τελμισσέας τοὺς μάντεις· εἶναι γάρ τοὺς Τελμισσέας σοφοὺς τὰ θεῖα ἔξηγεισθαι καὶ σφισιν ἀπὸ γένους δεδόσθαι αὐτοῖς καὶ γυναιξὶ καὶ παισὶ τὴν μαντείαν.

Προσάγοντα δὲ κώμη τινὶ τῶν Τελμισσέων ἐντυχεῖν 4 παρθένῳ υδρευομένῃ καὶ πρὸς ταύτην εἰπεῖν, δπως οἱ τὸ τοῦ ἀετοῦ ἔσχεν· τὴν δέ, εἶναι γάρ καὶ αὐτὴν τοῦ μαντικοῦ γένους, θύειν κελεῦσαι τῷ Διὶ τῷ βασιλεῖ, ἐπανελθόντα ἐς τὸν τόπον αὐτόν. καὶ, δεηθῆναι γάρ αὐτῆς Γόρδιον τὴν θυσίαν ξυνεπισπομένην οἱ αὐτὴν ἔξηγγήσασθαι, θῦσαί τε, δπως ἔκείνη ὑπετίθετο, τὸν Γόρδιον καὶ ξυγγενέσθαι ἐπὶ γάμῳ τῇ παιδὶ καὶ γενέσθαι αὐτοῖν παιδα Μίδαν ὄνομα.

“Ηδη τὸ ἄνδρα εἶναι τὸν Μίδαν καλὸν καὶ γενναῖον καὶ 5 ἐν τούτῳ στάσει πιέζεσθαι ἐν σφίσι τοὺς Φρύγας, καὶ γενέσθαι αὐτοῖς χρησμόν, ὅτι ἀμαξα ἀξει αὐτοῖς βασιλέα καὶ ὅτι

οὗτος αὐτοῖς καταπαύσει τὴν στάσιν. ἔτι δὲ περὶ αὐτῶν τούτων βουλευομένοις ἐλθεῖν τὸν Μίδαν ὅμοι τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ καὶ ἐπιστῆγαι τῇ ἐκκλησίᾳ αὐτῇ ἀμάξῃ. τοὺς δὲ ἔυμβαλόντας τὸ μαντεῖον τοῦτον ἐκεῖνον γγῶναι ὅντα, ὅντινα δὲ δέ τοις ἔφραζεν, ὅτι ἄξει ἡ ἀμάξα καὶ καταστῆσαι μὲν αὐτοὺς βασιλέα τὸν Μίδαν, Μίδαν δὲ αὐτοῖς τὴν στάσιν καταπαῦσαι, καὶ τὴν ἀμάξαν τοῦ πατρὸς ἐν τῇ ἀκρᾳ ἀναθεῖγαι χαριστήριον τῷ Διὶ τῷ βασιλεῖ ἐπὶ τοῦ ἀετοῦ τῇ ποιμῆῃ. πρὸς δὲ δὴ τούτοις καὶ τέσδε περὶ τῆς ἀμάξης ἔμυθεύετο, ὅστις λύσει τοῦ ζυγοῦ τῆς ἀμάξης τὸν δεσμόν, τοῦτον χρήγαι ἀρξαι τῆς Ἀσίας. ἦν δὲ δὲσμὸς ἐκ φλοιοῦ κρανείας καὶ τούτου οὕτε τέλος οὔτ' ἀρχὴ ἐφαίνετο.

7 Ἐλέξανδρος δὲ ὡς ἀπόρως μὲν εἰχεν ἐξευρεῖν λύσιν τοῦ δεσμοῦ, ἀλυτον δὲ περιδεῖν οὐκ ἥθελεν, μή τινα καὶ τοῦτο ἐξ τοὺς πολλοὺς κίνησιν ἐργάσηται, οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι παίσας τῷ ἔιφει διέκοψε τὸν δεσμὸν καὶ λελύσθαι ἔφη. Ἀριστόβουλος δὲ λέγει ἐξελόντα τὸν ἔστορα τοῦ ῥυμοῦ, ὃς ἦν τύλος διαβεβημένος διὰ τοῦ ῥυμοῦ διαμπάξ, ξυγέχων 8 τὸν δεσμόν, ἐξελκύσαι ἔξω τοῦ ῥυμοῦ τὸν ζυγόν. ὅπως μὲν δὴ ἐπράχθη τὰ ἀμφὶ τῷ δεσμῷ τούτῳ Ἐλέξανδρῳ, οὐκ ἔχω ἴσχυρίσασθαι. ἀπηλλάγη δὲ οὖν ἀπὸ τῆς ἀμάξης αὐτός τε καὶ οἱ ἀμφὶ αὐτὸν ὡς τοῦ λογίου τοῦ ἐπὶ τῇ λύσει τοῦ δεσμοῦ ἔυμβεβηκότος. καὶ γὰρ καὶ τῆς νυκτὸς ἐκείνης βρονταί τε καὶ σέλας ἐξ οὐρανοῦ ἐπεσήμηγαν· καὶ ἐπὶ τούτοις ἔθυε τῇ ὑστεραίᾳ Ἐλέξανδρος τοῖς φήγασι θεοῖς τά τε σημεῖα καὶ τοῦ δεσμοῦ τὴν λύσιν.

[Περὶ ληψις τῶν § 1—6 τοῦ 4 κεφ. :

Ἐκ Γορδίου πορεύεται δὲ Ἐλέξανδρος εἰς τὴν Ἀγκυραν καὶ ἀπὸ ἐκεῖ εἰς τὴν Παφλαγονίαν καὶ τὴν Καππαδοκίαν, τὰς δοπίας καθυποτάσσει ἀνευ ἀντιστάσεως· ἐπειτα ἐξακολουθῶν τὴν πορείαν φθάνει εἰς τὴν Κιλικίαν καὶ διαβάς τὰς Κιλικίας πύλας εἰσέρχεται εἰς τὴν Ταρσόν].

B'. Ὁ Ἀλέξανδρος καὶ δὲ ἵατρός του Φίλιππος.

(Κεφ. 4)

4. Ἀλέξανδρος δέ, ώς μὲν Ἀριστοθίουλφ λέλεκται, ὅπὸ⁷ καμάτου ἐνόσησεν· οἱ δὲ ἐς τὸν Κύδον ποταμὸν λέγουσι ῥίψαντα νῆσασθαι, ἐπιθυμήσαντα τοῦ ὄδατος, ὕδρωντα καὶ καύματι ἐχόμενον. δὲ Κύδον δεῖ διὰ μέσης τῆς πόλεως· οἵα δὲ ἐκ τοῦ Ταύρου ὅρους τῶν πηγῶν οἱ ἀνισχουσῶν καὶ διὰ γάρ του καθαροῦ ῥέων, ψυχρός τέ ἐστι καὶ τὸ ὄδωρ καθαρός· σπασμῷ τε οὖν ἔχεσθαι. Ἀλέξανδρον καὶ θέρμαις ισχυραῖς⁸ καὶ ἀγρυπνίᾳ ξυνεχεῖ. καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἵατροὺς οὐκ οἰεσθαι εἰναι βιώσιμον· Φίλιππον δὲ Ἀκαρνάνα, ἵατρόν, ξυνόντα Ἀλεξάνδρῳ καὶ τὰ τε ἀμφὶ ἵατρικὴν ἐς τὰ μάλιστα πιστευόμενον καὶ τὰ ἄλλα οὐκ ἀδόκιμον ἐν τῷ στρατῷ ὅντα, καθῆραι ἐθέλειν Ἀλέξανδρον φαρμάκῳ· καὶ τὸν κελεύειν καθῆραι.

Τὸν μὲν δὴ παρασκευάζειν τὴν κύλικα· ἐν τούτῳ δὲ Ἀλεξάνδρῳ δοθῆναι ἐπιστολὴν παρὰ Παρμενίωνος φυλάξασθαι, Φίλιππον· ἀκούειν γὰρ διεφθάρθαι ὅπὸ Δαρείου χρήματα, ὃστε φαρμάκῳ ἀποκτεῖναι Ἀλέξανδρον. τὸν δέ, ἀναγνόντα τὴν ἐπιστολὴν καὶ ἔτι μετὰ χειρας ἔχοντα, αὐτὸν μὲν λαβεῖν τὴν κύλικα, ἐν ἦν τὸ φάρμακον· τὴν ἐπιστολὴν δὲ τῷ Φιλίππῳ δοῦναι ἀναγνῶναι· καὶ διμοῦ τόντε Ἀλέξανδρον πίνειν¹⁰ καὶ τὸν Φίλιππον ἀναγινώσκειν τὰ παρὰ τοῦ Παρμενίωνος. Φίλιππον δὲ εὐθὺς ἔνδηλον γενέσθαι, δτι καλῶς οἱ ἔχει τὰ τοῦ φαρμάκου· οὐ γὰρ ἐκπλαγῆναι πρὸς τὴν ἐπιστολὴν, ἀλλὰ τοσόνδε μόνον παρακαλέσαι Ἀλέξανδρον καὶ ἐς τὰ ἄλλα οἱ πείθεσθαι, δσα ἐπαγγέλλοιτο· σωθῆσεσθαι γὰρ πειθόμενον. καὶ τὸν μὲν καθαρθῆναι τε καὶ ῥαῖσαι αὐτῷ τὸ νόσημα· Φιλίππῳ δὲ ἐπιδεῖξαι, δτι πιστός ἐστιν αὐτῷ φίλος, καὶ τοῖς ἄλλοις δὲ τοῖς ἀμφ' αὐτόν, δτι αὐτοῖς τε τοῖς φίλοις βέθαιος ἐς τὸ ἀνύποπτον τυγχάνει ὅν καὶ πρὸς τὸ ἀποθανεῖν ἐρρωμένος.

[Περίληψις τῶν κεφ. 5, 6 καὶ 7 (§ 1—2):

Ἐκ τῆς Ταρσοῦ δὲ Ἀλέξανδρος πορεύεται εἰς τὴν πόλιν ἀγγίαλον καὶ ἀπὸ ἐκεῖ εἰς τοὺς Σώχους· ἐκ τούτων, ἀφ' οὗ καθυπέταξε τοὺς δρεινοὺς λαοὺς τῆς Κιλικίας, ἐπιστρέφει εἰς τὴν Ταρσὸν καὶ τὸν μὲν Φιλόταν μὲ τοὺς ἵππεῖς ἀποστέλλει εἰς τὸν ποταμὸν Πύραμον, αὐτὸς δὲ μὲ τὸν ὑπόλοιπον στρατὸν ἔρχεται εἰς τὸν Μαλλόν· ἐνταῦθα μανθάνει ὅτι δὲ Δαρεῖος μὲ τὸν πολυνάριθμον στρατὸν τον εὑρίσκετο ἐστρατοπεδευμένος εἰς Σώχους, πόλιν τῆς Ἀσσυρίας. Οὐδὲ Ἀλέξανδρος μαθὼν τοῦτο διαβάίνει τὰς ἐπὶ τοῦ Ἀμανοῦ δρους τῆς Ἀσίας δμωνύμους πύλας καὶ πορεύεται εἰς τὴν Ἰσσόν, ἀφήσας δὲ ἐκεῖ τοὺς ἀσθενεῖς ἔρχεται διὰ τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ εἰς τὴν πόλιν Μυρίανδρον καὶ παρεσκευάζετο νὰ εἰσβάλῃ τὴν ἐπομένην εἰς τὴν Ἀσσυρίαν, ὅπως ἀντεπεξέλθῃ κατὰ τοῦ ἐν Σώχοις περσικοῦ στρατοῦ. Ἀλλὰ τὴν νύκτα ἐπελθοῦσα σφροδὰ καταιγίς καὶ βροχὴ θυελλώδης ἀναγκάζουν αὐτὸν νὰ παραμείνῃ ἐν Μυριάνδρῳ. Οὐδὲ Δαρεῖος δὲν ἀναμένει τὸν Ἀλέξανδρον ἐν Σώχοις, ἀλλὰ διαβάς τὰς ἐπὶ τοῦ Ἀμανοῦ δρους δμωνύμους πύλας προχωρεῖ εἰς τὴν Ἰσσὸν καὶ ταύτην καταλαβὼν φονεύει τοὺς ἐν αὐτῇ εὑρισκομένους ἀσθενεῖς Μακεδόνας· τὴν δὲ ἐπομένην προχωρεῖ εἰς τὸν ποταμὸν Πίναρον. Οὐδὲ Ἀλέξανδρος μαθὼν τὴν προέλασιν ταύτην τοῦ Δαρείου καὶ θέλων νὰ βεβαιωθῇ, ἀν αὖτη ᾧτο πραγματική, ἀποστέλλει εἰς τὴν Ἰσσὸν τινὰς τῶν ἑταίρων· οὗτοι δὲ ἐλθόντες καὶ παρατηρήσαντες, ὅτι οἱ Πέρσαι πράγματι ἥσαν ἐστρατοπεδευμένοι παρὰ τὸν Πίναρον ποταμόν, ἀναγγέλλουν τοῦτο εἰς τὸν Ἀλέξανδρον].

Γ'. Προσλαλιὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς τοὺς στρατηγοὺς πρὸ τῆς ἐν Ἰσσῷ μάχης.

(Κεφ. 7)

3. 7. Οὐδέ, συγκαλέσας στρατηγούς τε καὶ ἡλάρχας καὶ τῶν ἔνυμάχων τοὺς ἥγεμόνας, παρεκάλει θαρρεῖν μὲν ἐκ τῶν ἥδη σφίσι καλῶς κεκινδυνευμένων, καὶ ὅτι πρὸς νε-

νικημένους δ' ἀγώνων γενικηκόσιν αὐτοῖς ἔσται, καὶ ὅτι δὲ θεὸς
ὑπὲρ σφῶν στρατηγεῖ ἄμεινον, ἐπὶ νοῦν Δαρείῳ ἀγαγῶν
καθεῖρξαι τὴν δύναμιν ἐκ τῆς εὐρυχωρίας ἐς τὰ στενό-
πορα, ἵνα σφίσι μὲν ξύμμετρον τὸ χωρίον ἀναπτύξαι τὴν
φάλαγγα, τοῖς δ' ἀχρεῖον τὸ πλήθος ἔσται τῇ μάχῃ, οὔτε
τὰ σώματα οὔτε τὰς γνώμας παραπλησίοις.

Μακεδόνας τε γάρ Πέρσαις καὶ Μήδοις, ἐκ πάνυ πολλοῦ 4
τρυφῶσιν, αὐτοὺς ἐν τοῖς πόνοις τοῖς πολεμικοῖς πάλαι ἥδη
μετὰ κινδύνων ἀσκουμένους, ἀλλως τε καὶ δούλοις ἀνθρώ-
ποις ἐλευθέρους, ἐς χεῖρας ἥξειν· δοἱ τε "Ελληνες" Ελλη-
σιν, οὐχ ὑπὲρ τῶν αὐτῶν μαχεῖσθαι, ἀλλὰ τοὺς μὲν ξὺν Δα-
ρείῳ ἐπὶ μισθῷ καὶ οὐδὲ τούτῳ πολλῷ κινδυνεύοντας, τοὺς
δὲ ξὺν σφίσιν ὑπὲρ τῆς 'Ελλάδος ἐκόντας ἀμυνομένους" 5
βαρδάρων τ' αὖ Θράκας καὶ Παιόνας καὶ Ἰλλυριοὺς καὶ
'Αγριανας τοὺς εὐρωστοτάτους τε τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπην
καὶ μαχιμωτάτους πρὸς τὰ ἀπονάτατά τε καὶ μαλακώτατα
τῆς 'Ασίας γένη ἀντιτάξεσθαι· ἐπὶ δὲ 'Αλέξανδρον ἀντι-
στρατηγεῖν Δαρείῳ.

Ταῦτα μὲν οὖν ἐς πλεονεξίαν τοῦ ἀγῶνος ἐπεξήγει. τὰ 6
δὲ ἀθλα ὅτι μεγάλα ἔσται σφίσι τοῦ κινδύνου, ἐπεδείκνυεν·
οὐ γάρ τοὺς σατράπας τοὺς Δαρείου ἐν τῷ τότε κρατήσειν,
οὐδὲ τὴν ἵππον τὴν ἐπὶ Γρανικῷ ταχθεῖσαν, οὐδὲ τοὺς δι-
σμυρίους ξένους τοὺς μισθοφόρους, ἀλλὰ Πέρσῶν τε δὲ τι περ
ὅφελος καὶ Μήδων καὶ δσα ἀλλα ἔθνη Πέρσαις καὶ Μήδοις
ὑπήκοα ἐποικεῖ τὴν 'Ασίαν, καὶ αὐτὸν μέγαν βασιλέα
παρόντα, καὶ ὡς οὐδὲν ὑπολειφθήσεται σφισιν ἐπὶ τῷδε τῷ
ἀγῶνι ὅτι μὴ κρατεῖν τῆς 'Ασίας ξυμπάσης καὶ πέρας τοῖς
πολλοῖς πόνοις ἐπιθεῖναι. ἐπὶ τούτοις δὲ τῶν τ' ἐς τὸ κοινὸν 7
ξὺν λαμπρότητι ἥδη πεπραγμένων ὑπεμίμησκε καὶ εἰ δή
τῷ ἴδιᾳ τι διαπρεπὲς ἐς κάλλος τετολμημένον, διομαστὶ¹
ἔκαστον ἐπὶ τῷ ἔργῳ ἀνακαλῶν. καὶ τὸ αὐτοῦ οὐκ ἀκί-
νδυνον ἐν ταῖς μάχαις ὡς ἀνεπαχθέστατα ἐπεξήγει.

8 Λέγεται δὲ καὶ Ξενοφῶντος καὶ τῶν ἄμπευ Ξενοφῶντι μυρίων ἐσ μνήμην ἐλθεῖν, ὡς οὐδέν τι οὔτε κατὰ πλῆθος οὔτε κατὰ τὴν ἄλλην ἀξίωσιν σφίσιν ἐπεοικότες, οὐδὲ ἵππεων αὐτοῖς παρόντων Θεσσαλῶν, οὐδὲ Βοιωτῶν ἢ Πελοποννησίων, οὐδὲ Μακεδόνων ἢ Θρακῶν, οὐδὲ ὅση ἄλλη σφίσιν ἵππος ξυντέτακται, οὐδὲ τοξιτῶν ἢ σφενδο-
9 νητῶν, δι τι μὴ Κρητῶν ἢ Ροδίων διλίγων, καὶ τούτων ἐν βασιλέα τε ἔνιν πάσῃ τῇ δυνάμει πρὸς Βαθυλῶν αὐτῇ ἐτρέψαντο καὶ ἔθνη, ὅσα κατιόντων ἐσ τὸν Εὔξεινον πόντον καθ' ὅδὸν σφίσιν ἐπεγένετο, νικῶντες ἐπῆλθον ὅσα τ' ἄλλα ἐν τῷ τοιωθε πρὸ τῶν κινδύνων ἐσ παράκλησιν ἀνδράσιν ἀγαθοῖς ἐξ ἀγαθοῦ ἥγειμόνος παρανείσθαι εἰκός.

Οἱ δὲ ἄλλοι ἄλλοθεν δεξιούμενοί τε τὸν βασιλέα καὶ τῷ λόγῳ ἐπαίροντες ἀγειν ἤδη ἐκέλευον.

[Περούηψις τῶν κεφ. 10, 11 καὶ 12 (§ 1-2) :

Οἱ Ἀλέξανδρος διαβάς τὸν ποταμὸν μετὰ τοῦ ἵππου προσβάλλει πρῶτον τὸ ἀριστερὸν κέρας τῶν Περσῶν καὶ τρέπει αὐτὸν ἐις φυγήν. Μετὰ τοῦτο δὲ στρέφεται κατὰ τοῦ περσικοῦ κέντρου, τὸ δυποῖον ἥγωνιζετο κατὰ τῆς μακεδονικῆς φάλαγγος. Τότε δὲ Δαρεῖος φοβηθεὶς δίδει τὸ σύνθημα τῆς φυγῆς, ἢ δοπία ἀμέσως γενικεύεται. Κατὰ τὴν μάχην ἐφονεύθησαν 100 χιλιάδες Πέρσαι, τὸ δὲ στρατόπεδον αὐτῶν κυριευθὲν περιέρχεται εἰς κεῖσας τῶν Μακεδόνων καὶ μετ' αὐτοῦ ἡ μῆτηρ, ἡ σύζυγος καὶ τὰ τέκνα τοῦ Δαρείου. Τὴν ἐπομένην τῆς μάχης δὲ Ἀλέξανδρος, ἀν καὶ ἦτο πληγωμένος εἰς τὸν μηρόν, ἐπισκέπτεται τοὺς τραυτοὺς δέ, ἐν τῇ μάχῃ ἀριστεύσαντας ἐπαινεῖ καὶ βραβεύει διὰ

**Δ'. Διαγωγὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς τὴν οἰκογένειαν
τοῦ Δαρείου.**

(Κεφ. 12)

12. Ὁ δὲ οὐδὲ τῆς μητρὸς τῆς Δαρείου οὐδὲ τῆς γυναι- 3
κὸς ἡ τῶν παιδῶν ἡμέλησε. ἀλλὰ λέγουσί τινες τὰ
Ἀλεξάνδρου γραψάντων τῆς νυκτὸς αὐτῆς, ἡ ἀπὸ τῆς διώ-
ξεως τῆς Δαρείου ἐπανῆκεν, ἐς τὴν σκηνὴν παρελθόντα
αὐτὸν τὴν Δαρείου, ἥτις αὐτῷ ἔξηρημένη ἦν, ἀκοῦσαι γυναι-
κῶν οἰμωγὴν καὶ ἄλλον τοιούτον θόρυβον οὐ πόρρω τῆς
σκηνῆς πυθέσθαι οὖν, αἴτινες γυναικες καὶ ἀνθ' ὅτου οὕτως 4
ἐγγὺς παρασκηνοῦσιν· καί τινα ἔξαγγειλαι, ὅτι· «Ὥ βασιλεῦ,
ἡ μήτηρ τε καὶ ἡ γυνὴ Δαρείου καὶ οἱ παιδες, ως ἔξηργέλθη
αὐταῖς, ὅτι τὸ τόξον τε τὸ Δαρείου ἔχεις καὶ τὸν κάνδυν
τὸν βασιλικόν, καὶ ἡ ἀσπὶς ὅτι κεκόμισται ὀπίσω ἡ Δαρείου,
ῶς ἐπὶ τεθνεῶτι Δαρείῳ ἀνοιμώζουσιν.

Ταῦτα ἀκούσαντα Ἀλέξανδρον πέμψαι πρὸς αὐτὰς Λεον- 5
νάτον, ἔνα τῶν ἑταίρων, ἐντειλάμενον φράσσαι, ὅτι Ἡ
Δαρεῖος, τὰ δὲ ὅπλα καὶ τὸν κάνδυν ὅτι φεύγων ἀπέλιπεν
ἐπὶ τῷ ἀρματὶ, καὶ ταῦτα ὅτι μόνα ἔχει Ἀλέξανδρος καὶ
Λεονάτον παρελθόντα ἐς τὴν σκηνὴν τά τε περὶ Δαρείου
εἰπεῖν καὶ ὅτι τὴν θεραπείαν αὐταῖς ξυγχωρεῖ Ἀλέξανδρος
τὴν βασιλικὴν καὶ τὸν ἄλλον κόσμον καὶ καλεῖσθαι βασιλί-
σας, ἐπεὶ οὐδὲ κατ' ἔχθραν οἱ γενέσθαι τὸν πόλεμον πρὸς
Δαρείον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς τῆς Ἀσίας διαπεπολεμῆσθαι
ἔννομως. ταῦτα μὲν Πτολεμαῖος καὶ Ἀριστόθεου λέγουσιν.

Λόγος δ' ἔχει καὶ αὐτὸν Ἀλέξανδρον τῇ ὑστεραίᾳ ἐλθεῖν 6
εἰσω ξὺν Ἡφαιστίωνι μόνῳ τῶν ἑταίρων· καὶ τὴν μητέρα
τὴν Δαρείου ἀμφιγούσασαν, ὅστις ὁ βασιλεὺς εἴη αὐτοῖν,
ἐστάλθαι γὰρ ἀμφῷ τῷ αὐτῷ κόσμῳ, τὴν δὲ Ἡφαιστίωνι
προσελθεῖν καὶ προσκυνῆσαι, ὅτι μεῖζων αὐτῇ ἐφάνη ἐκεῖνος.
ῶς δὲ ὁ Ἡφαιστίων τ' ὀπίσω ὑπεχώρησε καὶ τις τῶν ἀμφ' 7

αὐτήν, τὸν Ἀλέξανδρον δεῖξας, ἐκεῖνον ἔψη εἶναι Ἀλέξανδρον, τὴν μὲν καταιδεσθεῖσαν τῇ διαμαρτίᾳ ὑποχωρεῖν. Ἀλέξανδρον δ' οὐ φάναι αὐτὴν ἀμαρτεῖν· καὶ γὰρ καὶ ἐκεῖνον εἶναι Ἀλέξανδρον.

8 Καὶ ταῦτα ἐγὼ οὕθ' ὡς ἀληθῆ οὕθ' ως πάντη ἀπιστα ἀνέγραψα, ἀλλ' εἴτε οὗτος ἐπράχθη, ἐπαινῶ Ἀλέξανδρον τῆς τ' ἐς τὰς γυναικας κατοικίσεως καὶ τῆς ἐς τὸν ἑταῖ-ρον πίστεως καὶ τιμῆς· εἴτε πιθανὸς δοκεῖ τοῖς ξυγγράψασιν Ἀλέξανδρος ως καὶ ταῦτα ἂν πράξας καὶ εἰπών, καὶ ἐπὶ τῷδε ἐπαινῶ Ἀλέξανδρον.

[Περὶ ληψις τοῦ κεφ. 13 :

Μετὰ τὴν ἐν Ἰσοῦ μάχην δ' μὲν Δαρεῖος φεύγων μαζὶ μὲ τοὺς ἐκ τῆς μάχης διασωθέντας Πέρσας καὶ 4 χιλ. Ἐλληνας μισθοφόρους προχωρεῖ εἰς τὴν Θάψακον καὶ τὸν Εὐφράτην, δ' Ἀλέξανδρος προχωρῶν εἰς Φοινίκην φθάνει εἰς τὴν Μάραθον].

E'. Ἐπιστολαὶ Δαρείου καὶ Ἀλεξάνδρου.

(Κεφ. 14)

14. Ἐτι δ' ἐν Μαράθῳ Ἀλεξάνδρου ὅντος ἀφίκοντο παρὰ Δαρείου πρέσβεις, ἐπιστολὴν τε κομίζοντες Δαρείου καὶ αὐτοὶ ἀπὸ γλώσσης δεησόμενοι ἀφεῖναι Δαρείῳ τὴν μητέρα² καὶ τὴν γυναικαν καὶ τοὺς παιδας. ἐδίλοιο δὲ ή ἐπιστολή, ὅτι Φιλίππῳ τε πρὸς Ἀρταξέρξην φιλία καὶ ξυμμαχία ἐγένετο καὶ, ἐπειδὴ "Αρσης δ' οὖς Ἀρταξέρξου ἐθασίλευσεν, ὅτι Φιλίππος ἀδικίας πρῶτος ἐς βασιλέα" Αρσην ἤρξεν οὐδὲν ἄχαρι ἐκ Περσῶν παθών, ἐξ οὐ δὲ αὐτὸς βασιλεύει Περσῶν, οὔτε πέμψαι τινὰ Ἀλέξανδρον παρ' αὐτὸν ἐς βεβαίωσιν τῆς πάλαι οὕσης φιλίας τε καὶ ξυμμαχίας, διαβῆγαν τε ξὺν στρατῷ ἐς τὴν Ασίαν καὶ πολλὰ κακὰ ἐργάσασθαι Πέρσας.

τούτου ἔνεκα καταδηγαι αὐτὸς τῇ χώρᾳ ἀμυνῶν καὶ τὴν 3
ἀρχὴν τὴν πατρόφαν ἀνασώσων. τὴν μὲν δὴ μάχην, ὡς θεῶν
τῷ ἔδιξεν, οὕτω κριθῆναι, αὐτὸς δὲ βασιλεὺς παρὰ βασιλέως
γυναικά τε τὴν αὐτοῦ αἰτεῖν καὶ μητέρα καὶ παῖδας τοὺς
ἄλοντας, καὶ φιλίαν ἐθέλειν ποιήσασθαι πρὸς Ἀλέξανδρον
καὶ ξύμμαχος εἶναι Ἀλεξάνδρῳ καὶ ὑπὲρ τούτων πέμπειν
ἡξέντος Ἀλέξανδρον παρ' αὐτὸν ἔνν Μενίσκῳ τε καὶ Ἀρσίμᾳ,
τοῖς ἀγγέλοις τοῖς ἐκ Περσῶν ἤκουσι, τοὺς τὰ πιστὰ ληφο-
μένους τε καὶ ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου δώσοντας.

Πρὸς ταῦτα ἀντιγράψει Ἀλέξανδρος καὶ ξυμπέμπει τοῖς 4
παρὰ Δαρείου ἐλθοῦσι Θέρσιππον, παραγγείλας τὴν ἐπιστο-
λὴν δοῦναι Δαρείῳ, αὐτὸν δὲ μὴ διαλέγεσθαι ὑπὲρ μηδενός.
ἡ δὲ ἐπιστολὴ ἡ Ἀλεξάνδρου ἔχει ὅδε· Οἱ ὑμέτεροι πρόγο-
νοι ἐθύόντες ἐς Μακεδονίαν καὶ ἐς τὴν ἄλλην Ἑλλάδα
κακῶς ἐποίησαν ἡμᾶς οὐδὲν προηδικημένοι· ἐγὼ δὲ τῶν
Ἑλλήνων ἥγειμῶν κατασταθεὶς καὶ τιμωρήσασθαι βουλόμενος
Πέρσας διέβην ἐς τὴν Ἀσίαν, ὑπαρξάντων ὑμῶν. καὶ γάρ 5
Περινθίοις ἐθοιηθήσατε, οἵ τὸν ἐμὸν πατέρα ἤδικουν, καὶ εἰς
Θράκην, ἵες ἡμεῖς ἥρχομεν, δύναμιν ἐπεμψειν Ὡχος. τοῦ δὲ
πατρὸς ἀποθανόντος ὑπὸ τῶν ἐπιβουλευσάντων, οὓς ὑμεῖς
συνετάξατε, ὃς αὐτοὶ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς πρὸς ἄπαντας ἐκομ-
πάσατε, καὶ Ἀρσην ἀποκτείναντός σου μετὰ Βαγώου, καὶ
τὴν ἀρχὴν κατασχόντος οὐ δικαίως οὐδὲ κατὰ τὸν Περσῶν
νόμον, ἀλλὰ ἀδικοῦντος Πέρσας, καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τοὺς 6
Ἑλληνας γράμματα οὐκ ἐπιτίθεια διαπέμποντος, δπως
πρός με πολεμῶσι, καὶ χρήματα ἀποστέλλοντος πρὸς
Λακεδαιμονίους καὶ ἄλλους τινὰς τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῶν
μὲν ἄλλων πόλεων οὐδεμιᾶς δεχομένης, Λακεδαιμονίων
δὲ λαθόντων, καὶ τῶν παρὰ σου πεμψθέντων τοὺς ἐμοὺς
φίλους διαφθειράντων καὶ τὴν εἰρήνην, ἣν τοῖς Ἑλλησι
κατεσκεύασα, διαλύειν ἐπιχειρούντων, ἐστράτευσα ἐπὶ σὲ
ὑπάρξαντος σου τῆς ἔχθρας.

7 Ἐπεὶ δὲ μάχῃ νενίκηκα πρότερον μὲν τοὺς σοὺς στρα-
τηγοὺς καὶ συτράπας, νῦν δὲ σὲ καὶ τὴν μετὰ σοῦ δύναμιν,
καὶ τὴν χώραν ἔχω τῶν θεῶν μοι δόντων, ὅσοι τῶν μετὰ
σοῦ παραταξαμένων μὴ ἐν τῇ μάχῃ ἀπέθανον, ἀλλὰ παρ'
ἔμει κατέφυγον, τούτων ἐπιμέλομαι καὶ οὐκ ἀκοντεῖς παρ'
8 ἐμοὶ εἰσιν, ἀλλὰ αὐτοὶ ἔκόντες ξυστρατεύονται μετ' ἐμοῦ.
ώς οὖν ἐμοῦ τῆς Ἀσίας ἀπάσης κυρίου ὄντος ἦκε πρὸς ἐμέ.
εἰ δὲ φοβῇ, μὴ ἐλθὼν πάθης τι ἐξ ἐμοῦ ἀχαρι, πέμπε τινὰς
τῶν φίλων τὰ πιστὰ ληψιομένους. ἐλθὼν δὲ πρός με τὴν
μητέρα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τοὺς παιδας καὶ εἰ ἄλλο τι
9 θέλεις αἴτει καὶ λάμβαγε. δι τι γὰρ ἀν πειθῇς ἐμέ, ἔσται
σου. καὶ τοῦ λοιποῦ ὅταν πέμπης παρ' ἐμέ, ως πρὸς βασιλέα
τῆς Ἀσίας πέμπε, μηδὲ ἐξ ἵσου ἐπίστελλε, ἀλλ᾽ ώς κυρίῳ
ὄντι πάγτων τῶν σῶν φράζε, εἰ του δέῃ. εἰ δὲ μή, ἐγὼ
βουλεύσομαι περὶ σοῦ ως ἀδικοῦντος. εἰ δὲ ἀντιλέγεις περὶ
τῆς βασιλείας, ὑπομείνας ἔτι ἀγώνισαι περὶ αὐτῆς καὶ μή
φεῦγε, ως ἐγὼ ἐπὶ σὲ πορεύσομαι, οὐ ἀν της.

[Περούληψις τῶν κεφ 15—24.]

Ἐξακολουθῶν τὴν πορείαν δὲ Ἀλέξανδρος διευθύνεται κατὰ
τῆς Φοινίκης, τὴν δύοιαν καθυποτάσσει ἀνευ μάχης πλὴν τῆς
Τύρου, ἡ δύοια μόνη ἐκ τῶν Φοινικιῶν πόλεων ἥρενήθη νὰ
ὑποταχθῇ· διὰ τοῦτο δὲ Ἀλέξανδρος προσβάλλει αὐτὴν καὶ πολιορ-
κεῖ· μετὰ ἑπτάμηνον δὲ πολιορκίαν καθυποτάσσει καὶ ταύτην].

*ΣΤ'. Ἀπόκρισις τοῦ Ἀλεξάνδρου εἰς τὸν Δαρεῖον
ἀποστείλαντα πρὸς αὐτὸν προτάσεις περὶ εἰρήνης.*

(Κεφ. 25)

25. Ἐπεὶ δὲ ἐν τῇ πολιορκίᾳ τῆς Τύρου ἔνεγχομένου
Ἀλεξάνδρου ἀφίκοντο παρὰ Δαρεῖου πρέσβεις ὡς αὐτὸν ἀπαγ-
γέλλοντες μύρια μὲν τάλαντα ὑπὲρ τῆς μητρός τε καὶ τῆς

γυναικὸς καὶ τῶν παιδῶν δοῦναι ἐθέλειν Ἀλεξάνδρῳ Δαρεῖον· τὴν δὲ χώραν πᾶσαν τὴν ἐντὸς Εὐφράτου ποταμοῦ ἔστε ἐπὶ θάλασσαν τὴν Ἐλληνικὴν Ἀλεξάνδρου εἶναι· ἀγαγόμενον δὲ γυναικα τὴν Δαρείου παιδα Ἀλέξανδρον φίλον τε εἶναι Δαρείῳ καὶ ξύμμαχον. καὶ τούτων ἐν τῷ ξυλ-² λόγῳ τῶν ἑταίρων ἀπαγγελθέντων Παρμενίωνα μὲν λέγουσιν Ἀλεξάνδρῳ εἰπεῖν, ὅτι αὐτὸς ἂν Ἀλέξανδρος ὃν ἐπὶ τούτοις ἡγάπησεν καταλύσας τὸν πόλεμον μηκέτι τὸ πρόσω κινδυνεύειν· Ἀλέξανδρον δὲ Παρμενίωνι ἀποκρίνασθαι, ὅτι καὶ αὐτὸς ἂν, εἰπερ Παρμενίων ἦν, οὕτως ἐπραξεν, ἐπει δὲ Ἀλέξανδρός ἐστιν, ἀποκρινεῖσθαι Δαρείῳ, ἀπερ δὴ καὶ ἀπε-³ κρίνατο. ἔφη γάρ οὕτε χρημάτων δεῖσθαι παρὰ Δαρείου οὕτε τῆς χώρας λ. θεῖν ἀντὶ τῆς πάσης τὸ μέρος· εἶναι γάρ τά τε χρήματα καὶ τὴν χώραν αὐτοῦ πᾶσαν· ἀγαγέσθαι τε γυναικα εἰ ἐθέλοι τὴν Δαρείου παιδα, ἀγαγέσθαι ἂν καὶ οὐ διδόντος Δαρείου· ἐκέλευε τε αὐτὸν ἥκειν, εἰ τι εὑρέσθαι ἐθέλοι φιλάνθρωπον παρ' αὐτοῦ. ταῦτα ὡς ἤκουσε Δαρεῖος, τὰς μὲν ξυμβάσεις ἀπέγνω τὰς πρὸς Ἀλέξανδρον, ἐν παρασκευῇ δὲ τοῦ πολέμου αὐθις ἦν.

[Περὶ ληψις τῶν κεφ. 26—27 :

Μετὰ ταῦτα δὲ Ἀλέξανδρος βαδίζει κατὰ τῆς Γάζης, ἥ δποία μόνη ἔξ ὅλης τῆς Παλαιστίνης καὶ Συρίας δὲν εἶχεν ἀκόμη προσχωρήσει εἰς αὐτόν. Πολιορκήσας δὲ καὶ ταύτην κυριεύει καὶ κρητιμοποιεῖ ὡς πολεμικὸν δόμητήριον].

[Περὶ ληψις τῶν λοιπῶν βιβλίων (3—7) :

Ἐκ τῆς Γάζης προχωρεῖ δὲ Ἀλέξανδρος εἰς τὴν Αἴγυπτον τὴν ὁποίαν καταλαμβάνει οὐδὲμίαν εὐδώλων ἀντίστασιν· εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν πρωτεύουσαν αὐτῆς Μέμφιν προσφέρει θυσίας εἰς τὸν θεὸν τῶν Αἰγυπτίων Ἀπιν καὶ τελεῖ ἀγῶνας μουσικοὺς καὶ γυμνικούς. Ἐκ τῆς Μέμφιδος καταπλέει εἰς Κάνωβον· ἐν-

ταῦθα εἰς λωρίδα γῆς, διαχωρίζουσαν τὴν λίμνην Μαρεώτιδα ἀπὸ τῆς θαλάσσης, κτίζει πόλιν, ὃνομασθεῖσαν Ἀλεξάνδρειαν. Μετὰ ταῦτα ἐπισκέπτεται τὸ ἐν τῇ Λιβυκῇ ἐρήμῳ μαντεῖον τοῦ θεοῦ Ἀμμωνος καὶ ἀφ' ἔλαβε τὸν χρησμόν, τὸν δποῖον αὐτὸς ἦθελε, ἐπιστρέφει εἰς τὴν Μέμφιν· ἐνταῦθα δὲ διαμένων δέχεται ἐπικουρίας ἀποσταλεύσας εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Ἀντιπάτρου ἐκ Μακεδονίας, τακτοποιεῖ τὰ τῆς διοικήσεως τῆς Αἴγυπτου, ἐπιστρέφει ἐπειτα εἰς τὴν Φοινίκην καὶ διὰ Θαψάκου καταδιώκων τὸν Δαρεῖον προχωρεῖ πρὸς τὸν Εὐφράτην· τοῦτον διαβάς μανθάνει ὅτι ὁ Δαρεῖος μὲ πολυνάριθμον στρατὸν ἐστρατοπέδευεν ἐν Γαυγαμήλοις καὶ προχωρήσας συνάπτει πρὸς αὐτὸν μάχην καὶ νικᾷ. Μετὰ ταῦτα προχωρεῖ πρὸς τὴν Βαβυλῶνα· οἱ κάτοικοι ἔξελθόντες μετὰ τῶν ιερέων καὶ ἀρχόντων παραδίδουν εἰς αὐτὸν τὴν πόλιν ἐκ τῆς Βαβυλῶνος προεύεται πρὸς τὰ Σουσα· ἐνταῦθα ενδίσκει ἀπείρους θησαυροὺς καὶ τοὺς ὑπὸ τοῦ Ξέρξου ἄρπαγέντας ἔξει Ἀθηνῶν χαλκοὺς ἀνδριάντας τοῦ Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος, τοὺς δποίους ἐπιστρέφει εἰς τοὺς Ἀθηναίους. Ἐξακολουθῶν τὴν πορείαν διὰ τῆς ὁρεινῆς χώρας τῶν Οὔξειων (BA. τῶν ἐκβολῶν τοῦ Τίγρητος) διέρχεται τὰ φυλασσόμενα ὑπὸ Περσῶν στενὰ τῆς Περσίδος καὶ εἰσέρχεται εἰς τὴν πρωτεύουσαν αὐτῶν Περσέπολιν τῆς δποίας τὰ ἀνάκτορα πυροπολεῖ· ἐκ Περσεπόλεως προχωρήσας εἰς Μηδίαν φθάνει εἰς τὰ Ἐκβάτανα καὶ καταδιώκων τὸν Δαρεῖον διέρχεται τὰς Κασπίας πύλας· μαθὼν δὲ ὅτι ὁ σατράπης τῆς Βακτριανῆς Βῆσσος εἶχεν αἰχμαλωτίσει τὸν Δαρεῖον σπεύδει εἰς καταδίωξιν τοῦ Βήσσου. Ὁ Βῆσσος θεωρῶν τὸν Δαρεῖον ὡς πρόσκομμα εἰς τὴν πορείαν του πληγώνει αὐτὸν θανατίμως καὶ ἀφῆσας ἐν τῇ ὁδῷ ἐπιταχύνει τὴν φυγήν του· δὲ Ἀλέξανδρος φθάσας ενδίσκει τὸν Δαρεῖον νεκρόν. Καταβαλὼν ἐπειτα τοὺς Μάρδους καὶ ὑποτάξας τοὺς Υρκανίους καὶ Παρθινίους εἰσβάλλει εἰς τὴν Ἀρείαν χώραν (τὸ σήμερον Ἀφγανιστάν) καὶ εἰς τὴν χώραν τῶν Δραγγῶν. Ἐκεῖ δὲ Ἀλέξανδρος μὲ τὴν ὑπόνοιαν ὅτι ὁ Φιλότας, ὁ νῦν τοῦ Παρθενίωνος, ἀπὸ σκοποῦ ἀπέκρυψεν ἀπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου καταγγελθεῖσαν τινὰ συνωμοσίαν κατὰ τῆς ζωῆς του, διατάσσει νὰ φονεύσουν καὶ αὐτὸν καὶ τὸν γηραιὸν Παρθενίωνα. Ἐξακολουθῶν τὴν καταδίωξιν τοῦ Βήσσου προχωρεῖ διὰ τῆς Ἀραχωσίας καὶ διαβάς τὸν Ἰνδικὸν Καύκασον εἰσβάλλει εἰς τὴν

Βακτριανήν, τὴν δποίαν ὑποτάσσει ἄνευ μάχης· διαβάζει δὲ τὸν Ὁξον καὶ εἰσελθών εἰς τὴν Σογδιανὴν συλλαμβάνει τὸν ἐνταῦθα καταφυγόντα Βῆσσον, ὅστις ἀκρωτηριασθεὶς θανατώνεται.

Διὰ τῆς Σογδιανῆς ἔπειτα ὁ Ἀλέξανδρος διαβαίνει τὸν Τάναϊν ποταμὸν (τὸν καὶ Ἱαξάρτην λεγόμενον) καὶ ὑποτάσσει τοὺς Σκύθας. Τότε ἐφόνευσεν εἰς συμπόσιον καὶ τὸν στρατηγὸν Κλεῖτον, διότι οὗτος περιελθών εἰς κατάστασιν μέθης ὕμιλησε μετὰ πιλλῆς αὐθαδείας πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον. Μετὰ τὴν καθυπόταξιν τῶν Σκυθῶν ἐπανέρχεται εἰς τὴν Σογδιανὴν καὶ ὑποτάξας αὐτὴν ἐκστρατεύει κατὰ τῶν Παραιτακηνῶν, τοὺς δποίους ὑποτάσσει· ἔπειτα διαβάζει τὸν Παραπάμισον κατέρχεται διὰ τῆς Νικαίας εἰς τὸν Κωφῆνα ποταμὸν βιδίζων κατὰ τῶν Ἰνδῶν.

Φθάσας εἰς τὴν μεταξὺ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ Ὅδασπον πόλιν Τάξιλα ὑποτάσσει αὐτὴν καὶ ἐπελθὼν κατὰ τοῦ βασιλέως Πώρου νικᾷ αὐτὸν· ἀπὸ τοῦ Ὅδασπον πορευθεὶς πρὸς Α. καὶ διαβάζει τοὺς ποταμοὺς Ἀκεσίνην καὶ Ὅδραώτην φθάνει εἰς τὸν Ὑφασιν ποταμόν· ἐνταῦθα οἱ στρατιῶται του ἀρνοῦνται νὰ προχωρήσουν περαιτέρω· διὰ τοῦτο ἀναγκάζεται νὰ ἐπιστρέψῃ ὅπιστο.

Ἐπανελθὼν εἰς τὴν Νίκαιαν καὶ ἐπιβιβασθεὶς μετὰ τοῦ στρατοῦ του εἰς τὰ πλοῖα καταπλέει τὸν Ἰνδὸν ποταμόν· κατὰ τὸν κατάπλουν καθυποτάσσει πλὴν ἄλλων λαῶν τῆς Ἰνδικῆς καὶ τοὺς Μαλλούς. Ἐξακολουθῶν δὲ τὸν πλοῦν φθάνει εἰς τὴν πόλιν Πάταλα, ἐκ τῆς δποίας τὸν μὲν στόλον ὑπὸ τὸν ναύαρχον Νέαρχον ἀποστέλλει διὰ τοῦ Περσικοῦ κόλπου εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Εὐφράτου καὶ Τίγρητος, αὐτὸς δὲ ἀποφασίζει νὰ ἐπιστρέψῃ μετὰ τοῦ στρατοῦ του εἰς τὴν Περσίαν διὰ τῆς Γαδωσίας. Ἐκκινήσας δὲ κατ’ Αὔγουστον τοῦ 325 π. Χ. διέρχεται τὴν χώραν τῶν Ἀρβιτῶν καὶ Ὁρειτῶν καὶ εἰσέρχεται εἰς τὴν Γαδωσίαν. Ἀλλ’ ἡ πορεία διὰ τῆς Ἑηρᾶς, ἀνύδρου καὶ ἀμμώδους ταύτης χώρας ὑπῆρξεν ἀνιαρὰ καὶ βλαβερωτάτη διὰ τὸν στρατόν, τοῦ δποίου μέγα μέρος ἀπωλέσθη. Ἐξηντλημένοι ὑπὸ τῆς πείνης, τῆς δύνης καὶ τῶν νόσων, καταπεπονημένοι, ὥστε δυτοί, φθάνουν οἱ λοιποὶ περὶ τὸν Δεκέμβριον, δύο δλους μῆνας ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως ἐκ τῶν συνόρων τῆς χώρας τῶν Ὁρειτῶν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Γαδωσίας, τὰ Ποῦρα, ὅπου ὁ Ἀλέξανδρος παρέχει βραχεῖαν ἀνάπταυσιν εἰς τοὺς ταλαιπωρη-

μένους στρατιώτας του Μετὰ ταῦτα εἰσέρχεται εἰς τὴν Καρμανίαν, εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς ὁποίας καταφθάνει καὶ ὁ Νέαρχος μετὰ τοῦ στόλου.³ Έκ Καρμανίας ὁ Ἀλέξανδρος τὸν μὲν Ἡφαιστίωνα μετὰ τοῦ μεγαλυτέρου μέρους τοῦ στρατοῦ ἀποστέλλει εἰς τὴν Περσίδα, αὐτὸς δὲ μετὰ τοῦ ὑπολοίπου πορεύεται εἰς τὰς Πασαργάδας, ὅπου φθάσας ἐπισκέπτεται τὸν τάφον Κύρου τοῦ μεγάλου⁴ τοῦτον δὲ εὑρὼν κατεστραμμένον ἀποκαθιστᾷ εἰς τὴν προτέραν του κατάστασιν.

⁵ Έκ Πασαργαδῶν πορεύεται εἰς τὴν Περσέπολιν καὶ ἐκ ταύτης διὰ τῶν Περσίδων πυλῶν εἰς τὰ Σοῦσα· ἐνταῦθα τελεῖ τοὺς γάμους του κατὰ τὰ προσικὰ ἔθιμα μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ Δαρείου Βαρσίνης, εἰς δὲ τὸν πιστόν του φίλον Ἡφαιστίωνα δίδει ὡς σύζυγον ἄλλην θυγατέρα τοῦ Δαρείου, τὴν Δρύπετιν⁵ προικίζει 80 ἄλλας ἐγκοίτους Περσίδας, τὰς δοποίας ἔλαβον συζύγους οἵ στρατηγοί του· ὧσαύτως δίδει πλουσίας δωρεᾶς εἰς 10 χιλ. Μακεδόνας νυμφευθέντας Ἀσιάτιδας καὶ εἰς ὅλον τὸν στρατὸν διανέμει 20 χιλ. τάλαντα πρὸς πληρωμὴν τῶν χρεῶν των καὶ διὰ πλουσίων δώρων καὶ στεφάνων τιμᾶ τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις διακριθέντας· εἰς δὲ τὸν Μακεδονικὸν στρατὸν κατατάσσει 30 χιλ. Πέρσας δηλίσσεις αὐτοὺς μὲ Μακεδονικὰ ὅπλα καὶ ὄνομάσσεις Ἐπιγόνους.⁶ Έκ τῶν Σούσων καταπλέει διὰ τοῦ Εὐλαίου ποταμοῦ εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον καὶ ἔπειτα ἀναπλεύσας τὸν Τίγρητα φθάνει εἰς τὴν πόλιν Ὥπιν.⁷ Ενταῦθα συγκαλέσας τοὺς Μακεδόνας ἀνακοινώνει εἰς αὐτούς, ὅτι τοὺς κατασταθέντας ἀχρήστους εἰς τὸν πόλεμον ἔνεκα τῆς ἥλικίας καὶ τῶν κακογλῶν θ^ρ ἀπόλύσῃ καὶ θὰ στείλῃ εἰς τὴν πατρίδα ἀνταμείβων αὐτοὺς διὰ δώρων. Τὴν ἀνακοίνωσιν ταύτην θεωρήσαντες οἱ Μακεδόνες ὡς ὑβριν καὶ περιφρόνησιν ἀγανακτοῦν κατὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου, κατὰ τοῦ δοπίου ἦσαν δυσηρεστημένοι καὶ διὰ τὴν ὑπ^τ αὐτοῦ γενομένην κατάταξιν εἰς τὸν στρατὸν των τῶν 30 χιλ. Περσῶν καὶ τὴν ἔξοπλισιν αὐτῶν μὲ Μακεδονικὰ ὅπλα· ζητοῦν δὲ πάντες τὴν ἀπόλυσίν των, διὰ νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν πατρίδα. Ο Ἀλέξανδρος δργισθεὶς κατὰ τῶν Μακεδόνων ἐκφωνεῖ λόγον, ἐν τῷ δοπίῳ ὑπενθυμίζει δσα αὐτὸς καὶ ὁ πατήρ του ἐπραξεῖν ὑπὲρ τοῦ Μακεδονικοῦ ἔθνους· μετὰ ταῦτα ἀποκωρεῖ εἰς τὰ ἐν Ὥπιδι ἀνάκτορα· συγκαλέσας δὲ ἐν αὐτοῖς τοὺς ἐπιλέκτους τῶν Περσῶν διανέμει εἰς αὐτοὺς

τὰς ἡγεμονίας τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ καὶ πολλοὺς ἐξ αὐτῶν δονομάζει συγγενεῖς. Ταῦτα μαθόντες οἱ Μακεδόνες ἔρχονται πρὸς τὰ ἀνάκτορα καὶ μετὰ δακρύων ζητοῦν παρὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου συγγνώμην· οὗτος συγχωρεῖ πάντας· θυσία δὲ καὶ ἐστίασις ἀπὸ κοινοῦ Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων ἐπισφραγίζουν τὴν συμφιλίωσιν. Εὑθὺς δὲ κατόπιν 10 χιλ. Μακεδόνες, οἱ δποῖοι ἦσαν ἀνίκανοι εἰς τὸν πόλεμον, ἔκουσίως δέχονται νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν πατρίδα· εἰς τούτους δὲ Ἀλέξανδρος δίδει τὸν μισθὸν μέχρι τῆς εἰς τὴν πατρίδα ἀφίξεώς των, ὃς δῶρον δὲ ἀνὰ ἐν τάλαντον ἀποστέλλει δὲ ὡς στρατηγὸν αὐτῶν τὸν πιστόν του Κράτερον. Ἐκ τῆς Ὡπιδος δὲ Ἀλέξανδρος πορεύεται εἰς τὰ Ἐκβάτανα τῆς Μηδίας· ἐνταῦθα τελεῖ θυσίας καὶ ἀγῶνας μουσικοὺς καὶ γυμνικοὺς καὶ συμπόσια· ἀλλ' ἐν τῷ μέσῳ τῶν διασκεδάσεων ἀποθνήσκει αἴφνης δὲ ἐπιστήθιος φίλος του Ἡφαιστίων καὶ δὲ θάνατος τούτου παρὰ πολὺ λυπεῖ τὸν βασιλέα. Ἐξ Ἐκβατάνων ἐπέρχεται κατὰ τῶν δρεινῶν καὶ ληστρικῶν Κοσσαίων καὶ μετὰ τὴν καθυπόταξιν τούτων μεταβαίνει εἰς τὴν Βαβυλῶνα, ὅπου δέχεται πρεσβείας ἐξ ὅλων σχεδὸν τῶν λαῶν τῆς γῆς, οἱ δποῖοι ἐπαινοῦν καὶ στεφανώνουν αὐτὸν διὰ τὰ κατορθώματά του. Ἐν φ' δ' ἐν Βαβυλῶνι παρεσκεύαζε μεγάλην ναυτικὴν ἐκστρατείαν κατὰ τῆς Ἀραβίας, μετὰ θυσίαν καὶ εὐωχίαν ἀσθενήσας ἐκ σφοδροῦ πνεύτου ἀποθνήσκει τὸν Ἰούνιον τοῦ 323 π. Χ].

πλούτος περιβάλλοντα μέσω διαδικτυακής πλατφόρμας από την οποία θα μπορεί να παρακολουθηθεί η παραγωγή της σε όλη την Ελλάδα. Η παραγωγή της σε όλη την Ελλάδα θα γίνεται μέσω τηλεοπτικών καναλιών που θα επεκτείνονται σε όλη την Ελλάδα, με την ίδια ποικιλότητα προϊόντων που θα παρέχονται σε όλη την Ελλάδα. Η παραγωγή της σε όλη την Ελλάδα θα γίνεται μέσω τηλεοπτικών καναλιών που θα επεκτείνονται σε όλη την Ελλάδα, με την ίδια ποικιλότητα προϊόντων που θα παρέχονται σε όλη την Ελλάδα. Η παραγωγή της σε όλη την Ελλάδα θα γίνεται μέσω τηλεοπτικών καναλιών που θα επεκτείνονται σε όλη την Ελλάδα, με την ίδια ποικιλότητα προϊόντων που θα παρέχονται σε όλη την Ελλάδα. Η παραγωγή της σε όλη την Ελλάδα θα γίνεται μέσω τηλεοπτικών καναλιών που θα επεκτείνονται σε όλη την Ελλάδα, με την ίδια ποικιλότητα προϊόντων που θα παρέχονται σε όλη την Ελλάδα. Η παραγωγή της σε όλη την Ελλάδα θα γίνεται μέσω τηλεοπτικών καναλιών που θα επεκτείνονται σε όλη την Ελλάδα, με την ίδια ποικιλότητα προϊόντων που θα παρέχονται σε όλη την Ελλάδα.

(Ενωσι

II.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

Εμίν. Καζαντζής

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. ΒΙΟΣ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

‘Ο Λουκιανὸς ἐγεννήθη περὶ τὸ 125 μ. Χ εἰς τὰ Σακόσατα, πρωτεύουσαν τῆς συριακῆς χώρας Κομμαγηνῆς. Οἱ γονεῖς του δὲν ἤσαν εὔποροι· διὰ τοῦτο οὗτοι τὸν υῖόν των, ἀφ’ οὗ ἔμαθε τὰ πρῶτα γράμματα, προώρισαν νὰ μάθῃ τὴν ἔρμογλυφικὴν τέχνην. Ὁ Λουκιανὸς αἰσθανόμενος μεγάλην κλίσιν πρὸς τὴν ἐπιστήμην παρότι ήσεν ἐνωρὶς τὴν τέχνην αὐτὴν καὶ ἐπεδόθη εἰς τὴν σπουδὴν τῆς ὁντορικῆς καὶ τῆς φιλοσοφίας, τὰς ὁποίας ἐσπούδασεν ἐν Σμύρνῃ τῆς Μ. Ἀσίας. Μετὰ τὸ πέρας τῶν σπουδῶν του ἔκαμε μακρινὰς περιηγήσεις καὶ περιῆλθε πολλὰς πόλεις τῆς Μ. Ἀσίας, τῆς Ἑλλάδος, τῆς Μακεδονίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γαλατίας, ἐπιδεικνύων τὴν ὁντορικήν του τέχνην εἰς πανηγύρεις (ῷς ἐπανειλημένως; ἐν Ὀλυμπίᾳ) η̄ εἰς ἀλλας εὐκατερίας.

Ἐπὶ πολὺν χρόνον ἔζησεν ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ Ἰδίᾳ ἐν Ἀθήναις ὅπου μετὰ τὰς περιηγήσεις του ἐγκατεστάθη.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τοῦ βίου του ἔλαβεν ἀντὶ μεγάλου μισθοῦ θέσιν τινὰ εἰς τὰ δικαστήρια τῆς Ἀλεξανδρείας, ἐπεν καὶ ἀπέθανε μετὰ τὸ 180 μ. Χ.

2. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

‘Υπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Λουκιανοῦ σφέζονται 82 συγγράμματα· ἐν ἐκ τούτων είναι καὶ οἱ «Νεκρικοὶ διάλογοι»· εἰς αὐτοὺς ὁ Λουκιανὸς εἰσάγων νεκρούς, η̄ θεοὺς διαλεγομένους σκάπτει τὰς ἀδυναμίας καὶ ἀτελείας τῶν ἀνθρώπων.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑΣ

επιστημονικής έργων στην Ελλάδα και την Ευρώπη. Το παρόν έργο αποτελεί μια σημαντική προσθήκη στην επιστημονική βιβλιογραφία για την αρχαιότητα, την αρχαία φιλοσοφία, την αρχαία λογοτεχνία και την αρχαία ιστορία. Η παρουσίαση των δύο πρώτων τόμων της σειράς στην Ελλάδα αποτελεί μια σημαντική επιδείξει της πολιτικής στην υποστήριξη της επιστημονικής έργων και της προώθησης της ελληνικής παραδοσιακής γνώσης.

1.

ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ ΕΝΟΣ ΝΕΚΡΟΥ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΖΩΝΤΑΣ.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

ΔΙΟΓ. Ὡς Πολύδευκες, ἐντέλλομαι σοι, ἐπειδὴν τάχιστα ἀνέλθης (σὸν γάρ ἔστιγ, οἷμαι, ἀναβιῶναι αὔριον), ἵνα που ἔδης Μένιππον τὸν κύνα (εὗροις δ' ἂν αὐτὸν ἐν Καρίνθῳ κατὰ τὸ Κράνειον ἢ ἐν Δυσκολίᾳ τῶν ἔριζόντων πρὸς ἀλλήλους φιλοσόφων καταγελῶντα), εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν δτι «σοί, φέ Μένιππε, κελεύει διογένης, εἴ σοι ἱκανῶς τὰ ὑπὲρ γῆς καταγεγέλασται, ἵκειν ἐνθάδε πολλῷ πλειώ ἐπιγελασόμενον» ἐκεῖ μὲν γὰρ ἐν ἀμφιθέλῳ σοὶ ἔτι δι γέλως ἥν καὶ πολὺ τότες γὰρ ὅλως οἶδε τὰ μετὰ τὸν βίον; ἐνταῦθα δὲ οὐ παύσῃ βεβχίως γελῶν, καθάπερ ἐγὼ νῦν καὶ μάλιστα ἐπειδὴν δρᾶς τοὺς πλουσίους καὶ σατράπας καὶ τυράννους οὕτω ταπεινούς καὶ ἀσήμους, ἐκ μόνης οἰμωγῆς διαγινωσκομένους, καὶ δτι μαλθακοὶ καὶ ἀγεννεῖς εἰσι μεμνημένοι τῶν ἄνω». ταῦτα λέγε αὐτῷ, καὶ προσέτι, ἐμπλησάμενον τὴν πήραν ἥκειν θέρμων τε πολλῶν καὶ εἴ που εὔροι ἐν τῇ τριόδῳ ‘Ἐκάτης δεῖπνον κείμενον ἢ φὸν ἐκ καθαρούς ἢ τι τοιοῦτον.

ΠΟΛ. Ἀλλ ἀπαγγελῶ ταῦτα, ω Διόγενες· δπως δὲ εἰδὼ μάλιστα, δποιός τίς ἔστι τὴν ὅψιν.

ΔΙΟΓ. Γέρων, φαλακρός, τριβύνιον ἔχων πολύθυρον, ἀπαντεῖ ἀνέμιῳ ἀναπεπταμένον καὶ ταῖς ἐπιπτυχαῖς τῶν ῥακίων ποικίλον· γελᾷ δ' ἀεὶ καὶ τὰ πολλὰ τοὺς ἀλαζόνας τούτους φιλοσόφους ἐπισκώπτει.

ΠΟΛ. Ράδιον εὔρειν ἀπό γε τούτων.

ΔΙΟΓ. Τοῖς πλουσίοις δ', ω φίλτατον Πολυδεύκιον, ἀπάγγελλε ταῦτα παρ' ἡμῶν· «τι, ω μάταιοι, τὸν χρυσὸν φυλάττετε; τί δὲ τιμωρεῖσθε ἔαυτους λογιζόμενοι τοὺς

τόκους καὶ τάλαντα ἐπὶ ταλάντοις συντιθέντες, οὓς χρὴ
ἔνα δόσολὸν ἔχοντας ἡκειν μετ' δλίγον;»

ΠΟΛ. Εἰρήσεται καὶ ταῦτα πρὸς ἑκείνους.

ΔΙΟΓ. Ἀλλὰ καὶ τοῖς καλοῖς τε καὶ ἴσχυροῖς λέγε,
Μεγίλλω τε τῷ Κορινθίῳ καὶ Δαμοξένῳ τῷ παλαιστῇ, ὅτι
παρ' ἡμῖν οὔτε ἡ ξανθὴ κόμη οὔτε τὰ χαροπὰ ἢ μέλανα
ὄμματα ἢ ἐρύθημα ἐπὶ τοῦ προσώπου ἔτι ἔστιν ἢ νεῦρα
εὗτοντα ἢ ὥμοι καρτεροί, ἀλλὰ πάντα μία ἡμῖν κόνις,
φασί, κρανία γυμνὰ τοὺς κάλλους.

ΠΩΛ. Οὐ χαλεπὸν οὐδὲ ταῦτα εἰπεῖν πρὸς τοὺς κα-
λοὺς καὶ ἴσχυρούς.

ΔΙΟΓ. Καὶ τοῖς πένησιν, ὃ Λάκων, (πόλλοι δ' εἰσὶ^ν
καὶ ἀχθόμενοι τῷ πράγματι καὶ οἰκτείροντες τὴν ἀπορίαν)
λέγε μήτε δακρύειν μήτε οἰμώζειν διηγησάμενος τὴν ἐν-
ταῦθα ἴσοτιμίαν, καὶ ὅτι ὅψονται τοὺς ἑκεὶ πλουσίους οὐδὲν
ἀμείνους αὐτῶν. καὶ Λακεδαιμονίοις δὲ τοῖς σοῖς ταῦτα, εἰ
δοκεῖ, παρ' ἐμοῦ ἐπιτίμησον λέγων ἐκλελύσθαι αὐτούς.

ΠΟΛ. Μηδέν, ὃ Διόγενες, περὶ Λακεδαιμονίων λέγε· οὐ
γάρ ἀνέξομαί γε. ἀ δὲ πρὸς τοὺς ἄλλους ἔφησθα, ἀπαγγέλω.

ΔΙΟΓ. Ἐάσωμεν τούτους, ἐπεὶ σοι δοκεῖ· σὺ δὲ οἰς
προεῖπον ἀπένεγκον παρ' ἐμοῦ τοὺς λόγους.

2.

ΤΙ ΑΝΑΓΚΑΖΕΙ Ο ΧΑΡΩΝ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ
Ν' ΑΦΗΣΟΥΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΒΙΒΑΣΙΝ ΑΥΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ
ΠΛΟΙΑΡΙΟΝ ΤΟΥ

ΧΑΡΩΝ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ ΚΑΙ ΝΕΚΡΟΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

ΧΑΡ. Ἀκούσατε ὡς ἔχει ἡμῖν τὰ πράγματα. μικρὸν
μὲν ἡμῖν, ὡς δρᾶτε, τὸ σκαφίδιον καὶ ὑπόσαθρόν ἔστι καὶ
διερρεῖ τὰ πολλά, καὶ, ἦν τραπῆ ἐπὶ θάτερα, οἰχήσεται πε-
ριτραπέν, ὅμεις δὲ ἀμφα τοσοῦτοι ἡκετε πόλλα ἐπιφερόμενοι

ἔκαστος. Ήν οὖν μετὰ τούτων ἐμβῆτε, δέδια, μὴ ὅστερον μετανοήσητε, καὶ μάλιστα ὅπόσοι νεῖν οὐκ ἐπίστασθε.

ΝΕΚΡΟΣ ΤΙΣ. Πῶς οὖν ποιήσαντες εὐπλοήσομεν;

ΧΑΡ. Ἐγὼ υμῖν φράσω· γυμνοὺς ἐπιθαίνειν χρὴ τὰ περιττὰ ταῦτα πάντα ἐπὶ τῆς ηὔόνος καταλιπόντας· μόλις γάρ ἀν καὶ οὗτως δέξαιτο υμᾶς τὸ πορθμεῖον. σοὶ δέ, ὦ Ἐρμῆ, μελήσει τὸ ἀπὸ τούτου μηδένα παραδέχεσθαι αὐτῶν, ὅν ἀν μὴ ψιλὸς ἥ καὶ τὰ ἔπιπλα, ὥσπερ ἔφην, ἀποδαλών. παρὰ δὲ τὴν ἀποθάρραν ἑστῶς διαγίνωσκε αὐτοὺς καὶ ἀναλάμβανε γυμνοὺς ἐπιθαίνειν ἀναγκάζων.

ΕΡΜ. Εὖ λέγεις, καὶ οὕτω ποιήσωμεν.—Οὗτοσὶ τίς δι πρῶτος ἐστι;

ΜΕΝ. Μένιππος ἔγωγε. ἀλλ' ἴδοις ἥ πήρα μοι, ὦ Ἐρμῆ, καὶ τὸ βάκτρον ἐξ τὴν λίμνην ἀπερρίφθων· τὸν τρίβωνα δὲ οὐδὲ ἐκόμισα εὖ ποιῶν.

ΕΡΜ. Ἐμβαινε, ὦ Μένιππε, ἀνδρῶν ἄριστε, καὶ τὴν προεδρίαν παρὰ τὸν κυθερήτην ἔχε ἐφ' ὑψηλοῦ, ώς ἐπισκοπῆς ἀπαντας. δ καλὸς δ' οὗτος τίς ἐστι;

ΧΑΡ. Χαριμόλεως δ Μεγαρικὸς δ ἐπέραστος.

ΕΡΜ. Ἀπόδυθι τοι γαροῦν τὸ κάλλος καὶ τὴν κόμην τὴν βαθεῖαν καὶ τὸ ἐπὶ τῶν παρειῶν ἐρύθμα καὶ τὸ δέρμα δλον. ἔχει καλῶς, εὔζωνος εἰ· ἐπίθαινε ἥδη. δ δὲ τὴν πορφυρίδα οὗτοσὶ καὶ τὸ διάδημα, δ βλοσυρός, τίς ὅν τυγχάνεις;

ΛΑΜΠ. Λάμπιχος Γελφών τύραννος.

ΕΡΜ. Τί οὖν, ὦ Λάμπιχε, τοσαῦτα ἔχων πάρει;

ΛΑΜΠ. Τί οὖν; ἔχρην, ὦ Ἐρμῆ, γυμνὸν ἥκειν τύραννον ἄνδρα;

ΕΡΜ. Τύραννον μὲν οὐδαμῶς, νεκρὸν δὲ μάλα· ὥστε ἀπόθου ταῦτα.

ΛΑΜΠ. Ἰδού σοι δ πλοῦτος ἀπέρριπται.

ΕΡΜ. Καὶ τὸν τῦφον ἀπόρριψον, ὦ Λάμπιχε, καὶ τὴν ὑπεροψίαν· βαρήσει γάρ τὸ πορθμεῖον συνεμπεσόντα.

ΛΑΜΠ. Οὐκοῦν ἀλλὰ τὸ διάδημα ἔασόν με ἔχειν καὶ τὴν ἐφεστρίδα.

ΕΡΜ. Οὐδαμῶς, ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἄφες.

ΛΑΜΠ. Εἰεν. Τί ἔτι; πάντα γάρ ἀφῆκα, ως ὁρᾶς.

ΕΡΜ. Καὶ τὴν ὡμότητα καὶ τὴν ἀνοιαν καὶ τὴν ὕβριν καὶ τὴν ὀργήν, καὶ ταῦτα ἄφες.

ΛΑΜΠ. Ἰδού σοι φιλός εἰμι.

ΕΡΜ. Ἐμβαινε ἥδη. σὺ δὲ ὁ παχύς, ὁ πολύσαρκος τίς ὧν τυγχάνεις;

ΔΑΜ. Δαμασίας ὁ ἀθλητής.

ΕΡΜ. Ναί, ἔοικας· οἶδα γάρ σε πολλάκις ἐν ταῖς παλαιστραῖς ἵδων.

ΔΑΜ. Ναί, ὁ Ἐρμῆς ἀλλὰ παράδεξαι με γυμνὸν ὅντα.

ΕΡΜ. Οὐ γυμνόν, ὃ βέλτιστε, τοσαύτας σάρκας περιβεβλημένον· ὥστε ἀπόδυθι αὐτάς, ἐπεὶ καταδύσεις τὸ σκάφος τὸν ἔτερον πόδα ὑπερθεὶς μόνον· ἀλλὰ καὶ τοὺς στεφάνους τούτους ἀπόρριψον καὶ τὰ κηρύγματα.

ΔΑΜ. Ἰδού σοι γυμνός, ως ὁρᾶς, ἀληθῶς εἰμι καὶ ἴσοστάσιος τοῖς ἄλλοις νεκροῖς.

ΕΡΜ. Οὗτος ἄμεινον ἀθαρῇ εἰναι· ὥστε ἔμβαινε, καὶ σὺ δὲ τὸν πλοῦτον ἀποθέμενος, ὃ Κράτων, καὶ τὴν μαλακίαν δὲ προσέτι καὶ τὴν τρυφὴν μηδὲ τὰ ἐντάφια κόμιζε μηδὲ τὰ τῶν προγόνων ἀξιώματα, κατάλιπε δὲ καὶ γένος καὶ δόξαν καὶ εἴ ποτέ σε ἡ πόλις ἀνεκήρυξε καὶ τὰς τῶν ἀνθριάντων ἐπιγραφάς, μηδέ, ὅτι μέγαν τάφον ἐπὶ σοὶ ἔχωσαν, λέγε· βαρύνει γάρ καὶ ταῦτα μνημονεύσμενα.

ΚΡΑΤ. Οὐχ ἐκῶν μέν, ἀπορρίψω δέ· τί γάρ ἂν καὶ πάθοιμι;

ΕΡΜ. Βαδαῖ. σὺ δὲ ὁ ἔνοπλος τί βούλει; ἢ τί τὸ τρόπαιον τοῦτο φέρεις;

ΣΤΡΑΤ. Ὅτι ἐνίκησα, ὁ Ἐρμῆς, καὶ ἡρίστευσα καὶ ἡ πόλις ἐτίμησέ με.

ΕΡΜ. Ἀφες ὑπὲρ γῆς τὸ τρόπαιον· ἐν ᾧδου γάρ εἰρήνη καὶ οὐδὲν ὅπλων δεῖχσει. ὁ σεμνὸς δὲ οὗτος ἀπό γε τοῦ σχῆματος καὶ βρενθύμενος, ὁ τὰς ὁφρῦς ἐπηρκώς, ὁ ἐπὶ τῶν φροντίδων τίς ἔστιν, ὁ τὸν βαθὺν πώγωνα καθειμένος;

ΜΕΝ. Φιλόσοφός τις, ὁ Ἐρμῆ, μᾶλλον δὲ γόης καὶ τερατείας μεστός· ὥστε ἀπόδυσον καὶ τοῦτον· ὅψει γάρ πολλὰ καὶ γελοῖα ὑπὸ τῷ ἱματίῳ σκεπόμενα.

ΕΡΜ. Ἀπόθου σὺ τὸ σχῆμα πρῶτον, εἶτα καὶ ταυτὶ πάντα. ὁ Ζεῦ, δσην μὲν τὴν ἀλαζονείαν κομίζει, δσην δὲ ἀμαθίαν καὶ ἔριν καὶ κενοδοξίαν καὶ ἐρωτήσεις ἀπόρους καὶ λόγους ἀκανθώδεις καὶ ἐννοίας πολυπλόκους, ἀλλὰ καὶ ματαιοπονίαν μάλα πολλὴν καὶ λῆπτον οὐκ ὀλίγον καὶ θύλους καὶ μικρολογίαν, νῆ Δία καὶ χρυσίον γε τοιτὶ καὶ ἡδυπάθειαν δὲ καὶ ἀναισχυντίαν καὶ δργήν καὶ τρυφήν καὶ μαλακίαν· οὐ λέληθε γάρ με, εἰ καὶ μάλα περικρύπτεις αὐτά. καὶ τὸ φεῦδος δὲ ἀπόθου καὶ τὸν τῦφον καὶ τὸ οἰεσθαι ἀμείνων εἶναι τῶν ἀλλων· ὡς, εἴγε ταῦτα πάντα ἔχων ἐμβαίνεις, ποία πεντηκόντορος δέξαιτο ἂν σε;

ΦΙΛ. Ἀποτίθεμαι τοίνυν αὐτά, ἐπείπερ οὕτω κελεύεις.

ΜΕΝ. Ἄλλὰ καὶ τὸν πώγωνα τοῦτον ἀποθέσθω, ὁ Ἐρμῆ, βαρύν τε ὅντα καὶ λάσιον, ὡς δράς· πέντε μναῖ τριχῶν εἰσι τούλαχιστον.

ΕΡΜ. Εὖ λέγεις ἀπόθου καὶ τοῦτον.

ΦΙΛ. Καὶ τίς δὲ ἀποκείρων ἔσται;

ΕΡΜ. Μένιππος οὗτοςὶ λαβὼν πέλεκυν τῶν ναυπηγίκῶν ἀποκόψει αὐτὸν ἐπικόπιψ τῇ ἀποβάθρᾳ χρησάμενος.

ΜΕΝ. Οὐκ, ὁ Ἐρμῆ, ἀλλὰ πρίονά μοι ἀνάδοσ· γελοιότερον γάρ τοῦτο.

ΕΡΜ. Ο πέλεκυς ἵκανός. εὖ γε. ἀνθρωπιγάτερος νῦν ἀναπέψηνας.

ΜΕΝ. Βούλει μικρὸν ἀφέλωμαι καὶ τῶν ὁφρύων;

ΕΡΜ. Μάλιστα· ὑπὲρ τὸ μέτωπον γάρ καὶ ταύτας ἐπῆρ-

κεν, οὐκ οἰδα ἐφ' ὅτῳ ἀνατείνων ἔστιν. τί τοῦτο; καὶ δακρύεις, ὡς κάθαρμα, καὶ πρὸς θάνατον ἀποδειλιᾶς; ἔμ-θητι δὲ οὕν.

MEN. Ἐν ἔτι τὸ βαρύτατον ὑπὸ μάλης ἔχει.

EP.M. Τι, ὁ Μένιππε;

MEN. Κολακείαν, ὡς Ἐρμῆ, πολλὰ χρησιμεύσασαν αὐτῷ ἐν τῷ βίῳ.

ΦΙΛ. Οὐκοῦν καὶ σύ, ὁ Μένιππε, ἀπόθου τὴν ἐλευθερίαν καὶ παρρησίαν καὶ τὸ ἀλυπον καὶ τὸ γενναῖον καὶ τὸν γέλωτα· μόνος γοῦν τῶν ἀλλων γελᾶς.

EP.M. Μηδαμῶς, ἀλλὰ καὶ ἔχει ταῦτα, κοῦφα γάρ καὶ πάνυ εὔφορα ὅντα καὶ πρὸς τὸν κατάπλουν χρήσιμα. καὶ δρήτωρ δὲ σὺ ἀπόθου τῶν ῥημάτων τὴν τοσαύτην ἀπεραντολογίαν καὶ ἀντιθέσεις καὶ παρισώσεις καὶ περιόδους καὶ βαρβαρισμοὺς καὶ τὰ ἄλλα βάρη τῶν λόγων.

RHT. "Ὕπο τούτου, ἀποτίθεμαι.

EP.M. Εὗ ἔχει· ὥστε λύε τὰ ἀπόγεια, τὴν ἀποθάρραν ἀνελώμεθα, τὸ ἀγκύριον ἀνεσπάσθω, πέτασον τὸ ἴστιον, εὔθυνε, ὡς πορθμεῦ, τὸ πηδάλιον· εὐπλοιῶμεν. τί οἴμωζετε, ὡς μάταιοι, καὶ μάλιστα δὲ φιλόσοφος σὺ δὲ ἀρτίως τὸν πώγωνα δεδηγμένος;

ΦΙΛ. "Οτι, ὡς Ἐρμῆ, ἀθάνατον φύμην τὴν ψυχὴν ὑπάρχειν.

MEN. Ψεύδεται· ἄλλα γάρ ἔοικε λυπεῖν αὐτόν.

EP.M. Τὰ ποῖα;

MEN. "Οτι μηκέτι δειπνήσει πολυτελῆ δεῖπνα μηδὲ ἔξαπατῶν τοὺς νέους ἐπὶ τῇ σοφίᾳ ἀργύριον λήψεται. ταῦτα λυπεῖ αὐτόν.

ΦΙΛ. Σὺ γάρ, ὁ Μένιππε, οὐκ ἄχθῃ ἀποθανών;

MEN. Πῶς, δις ἔσπευσα ἐπὶ τὸν θάνατον καλέσαντος μηδενός; ἄλλα μεταξὺ λόγων οὐ κραυγὴ τις ἀκούεται ὥσπερ τινῶν ἀπὸ γῆς βοῶντων;

ΕΡΜ. Ναι, ω Μένιππε, οὐκ ἀφ' ἑνός γε χωρίου, ἀλλ' οἱ μὲν ἐς τὴν ἐκκλησίαν συνελθόντες ἀσμενοὶ γελῶσι πάντες ἐπὶ τῷ Λαμπίχου θανάτῳ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ συνέχεται πρὸς τῶν γυναικῶν καὶ τὰ παιδία νεογνὰ ὅντα διοίως κάκεῖνα ὑπὸ τῶν παιδῶν βάλλεται ἀφθόνοις τοῖς λίθοις· ἀλλοι δὲ Διόφαντον τὸν ῥήτορα ἐπαινοῦσιν ἐν Σικυῶνι ἐπιταφίους λόγους διεξιόντα ἐπὶ Κράτωνι τούτῳ. καὶ νὴ Δία γε ἡ Δαμασίου μήτηρ κωκύουσα ἔξαρχει τοῦ θρήνου σὺν γυναιξὶν ἐπὶ τῷ Δαμασίᾳ· σὲ δέ, ω Μένιππε, οὐδεὶς δακρύει, καθ' ἡσυχίαν δὲ κεῖσαι μόνος.

ΜΕΝ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ἀκούσῃ τῶν κυνῶν μετ' ὀλίγον ὠρυομένων οἰκτιστὸν ἐπ' ἐμοὶ καὶ τῶν κοράκων τυπτομένων τοῖς πτεροῖς, δπόταν συνελθόντες θάπτωσί με.

ΕΡΜ. Γεννάδας εἰ, ω Μένιππε. ἀλλ' ἐπεὶ καταπεπλεύκαμεν ἡμεῖς, ὑμεῖς μὲν ἀπίτε πρὸς τὸ δικαστήριον εὐθεῖαν ἔκείνην προϊόντες, ἐγὼ δὲ καὶ ὁ πορθμεὺς ἀλλοις μετελευσόμεθα.

ΜΕΝ. Εὔπλοεῖτε, ω Ἐρμῆ· προσῶμεν δὲ καὶ ἡμεῖς. τί οὖν ἔτι καὶ μέλλετε; πάντως δικασθῆναι δεήσει, καὶ τὰς καταδίκας φασὶν εἶναι βαρείας, τροχοὺς καὶ λίθους καὶ γῆπας· δειχθήσεται δὲ ὁ ἔκαστου βίος ἀκριβῶς.

3.

ΦΙΛΟΝΙΚΙΑ ΧΑΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ
ΠΛΗΡΩΜΗΝ ΤΩΝ ΠΟΡΘΜΕΙΩΝ.

ΧΑΡΩΝ, ΜΕΝΙΠΠΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ

ΧΑΡ. Ἀπόδος, ω κατάρατε, τὰ πορθμεῖα.

ΜΕΝ. Βόα, εἰ τοῦτό σοι, ω Χάρων, γῆδιον.

ΧΑΡ. Ἀπόδος, φημί, ἀνθ' ὃν σε διεπορθμεύσαμεν.

ΜΕΝ. Οὐκ ἀν λάθοις παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος.

ΧΑΡ. "Εστι δέ τις δρολὸν μὴ ἔχων;

ΜΕΝ. Εἰ μὲν καὶ ἄλλος τις οὐκ οἶδα, ἐγὼ δ' οὐκ ἔχω.

ΧΑΡ. Καὶ μὴν ἄγξω σὲ νὴ τὸν Πλούτωνα, ώ μιαρέ,
ἢν μὴ ἀποδῆς.

ΜΕΝ. Κἀγὼ τῷ ξύλῳ σου πατάξας διαλύσω τὸ κρανίον.

ΧΑΡ. Μάτην οὖν ἔσῃ πεπλευκώς τοσοῦτον πλοῦν.

ΜΕΝ. 'Ο 'Ερμῆς ὑπὲρ ἐμοῦ σοι ἀποδότω, ὃς με παρέδωκέ σοι.

ΕΡΜ. Νὴ Δι', ωνάμην γε, εἰ μέλλω καὶ ὑπερεκτίνειν τῶν γεκρῶν.

ΧΑΡ. Οὐκ ἀποστήσομαι σου.

ΜΕΝ. Τούτου γε ἔνεκα καὶ γεωλκήσας τὸ πορθμεῖον παράμενε πλὴν ἀλλ' ὅ γε μὴ ἔχω, πῶς ἂν λάθοις;

ΧΑΡ. Σὺ δ' οὐκ ἥδεις ώς κομίζεσθαι δέον;

ΜΕΝ. "Ηδειν μέν, οὐκ εἰχον δέ. τί οὖν; ἐχρῆν διὰ τοῦτο μὴ ἀποθανεῖν;

ΧΑΡ. Μόνος οὖν αὐχήσεις προῖκα πεπλευκέναι;

ΜΕΝ. Οὐ προῖκα, ώ βέλτιστε καὶ γάρ ἥντλησα καὶ τῆς κώπης συνεπελαθόμην καὶ οὐκ ἔκλαον μόνος τῶν ἀλλων ἐπιβατῶν.

ΧΑΡ. Οὐδὲν ταῦτα πρὸς πορθμέα· τὸν δρολὸν ἀποδοῦναι σε δεῖ· οὐ θέμις ἀλλως γενέσθαι.

ΜΕΝ. Οὐκοῦν ἀπαγέ με αὐθις ἐς τὸν βίον.

ΧΑΡ. Χάριεν λέγεις, ἵνα καὶ πληγὰς ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ Αἰακοῦ προσλάθω.

ΜΕΝ. Μὴ ἐνόχλει οὖν.

ΧΑΡ. Δεῖξον τί ἐν τῇ πήρα ἔχεις.

ΜΕΝ. Θέρμους, εἰ θέλεις, καὶ τῆς Ἔκατης τὸ δεῖπνον.

ΧΑΡ. Πόθεν τοῦτον ἡμῖν, ώ 'Ερμῆ, τὸν κύνα ἥγαγες;
οἷα δὲ καὶ ἐλάθει παρὰ τὸν πλοῦν, τῶν ἐπιβατῶν ἀπάντων
καταγελῶν καὶ ἐπισκόπτων καὶ μόνος ἄδων οἰμωζόντων
ἐκείνων.

ΕΡΜ. Ἀγνοεῖς, ὃ Χάρων, δυτινα ἄνδρα διεπόρθμευσας; ἐλεύθερον ἀκριβῶς, κούδενδες αὐτῷ μέλει. οὗτός ἐστιν δὲ Μένιππος.

ΧΑΡ. Καὶ μὴν ἂν σε λάθω ποτέ—

ΜΕΝ. "Αν λάθης, ὃ βέλτιστε· δις δὲ οὐκ ἂν λάθοις.

4.

ΔΙΑΤΙ ΕΝΑΣ ΝΕΚΡΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΤΤΑΡΗΓΟΡΗΤΟΣ.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ, ΑΝΤΙΣΘΕΝΗΣ, ΚΡΑΤΗΣ ΚΑΙ ΠΤΩΧΟΣ ΤΙΣ.

ΔΙΟΓ. Ἀντίσθενες καὶ Κράτης, σχολὴν ἔγομεν· ὥστε τί οὐκ ἀπιμεν εὐθὺς τῆς καθόδου περιπατήσαντες, δψόμενοι τοὺς κατιόντας, οἰοί τέ εἰσι καὶ τί ἔκαστος αὐτῶν ποιεῖ;

ΑΝΤ. Ἀπίστημεν, ὃ Διόγενες· καὶ γὰρ ἂν ἦδη τὸ θέαμα γένοιτο, τοὺς μὲν δακρύοντας αὐτῶν δρᾶν, τοὺς δὲ καὶ ἐκετεύοντας ἀφεθῆναι, ἐνίους δὲ μόλις κατιόντας καὶ ἐπὶ τράχηλον ὥθιοῦντος τοῦ Ἐρμοῦ διμως ἀντιθαίνοντας καὶ ὑπτίους ἀντερείδοντας οὐδὲν δέον.

ΔΙΟΓ. Βαθαῖ, πολλοί γε καὶ ποικίλοι καὶ πάντες δακρύοντες πλὴν τῶν γεογνῶν τούτων καὶ νηπίων. ἀλλὰ καὶ οἱ πάνυ γέροντες δδύρονται. τί τοῦτο; ἀρα τὸ φίλτρον αὐτοὺς ἔχει τοῦ βίου; τοῦτον οὖν τὸν ὑπέργηρων ἐρέσθαι βούλομαι. τί δακρύεις τηλικοῦτος ἀποθανών; τί ἀγανακτεῖς, ὃ βέλτιστε, καὶ ταῦτα γέρων ἀφιγμένος; ἢ που βασιλεύς τις ἥσθα;

ΠΤΩ. Οὐδαμῶς.

ΔΙΟΓ. Ἀλλὰ σατράπης;

ΠΤΩ. Οὐδὲ τοῦτο.

ΔΙΟΓ. Ἀρα οὖν ἐπλούτεις, εἴτα ἀνιψί σε τὸ πολλὴν τρυφὴν ἀπολιπόντα τεθνάναι;

ΠΤΩ. Οὐδὲν τοιοῦτον, ἀλλ' ἔτη μὲν ἐγεγόνειν ἀμφὶ τὰ ἔνενήκοντα, βίον δὲ ἀπορον ἀπὸ καλάμου καὶ ὀρμιᾶς εἶχον,

ές ὑπερβολὴν πιωχὸς ὡν ἀτεκνός τε καὶ προσέτι χωλὸς καὶ ἀμυδρὸν βλέπων.

ΔΙΟΓ. Εἰτα τοιοῦτος ὡν ζῆν γῆθελες;

ΠΤΩ. Ναὶ· ἥδη γὰρ ἦν τὸ φῶς καὶ τὸ τεθνάναι δεινὸν καὶ φευκτέον.

ΔΙΟΓ. Παραπαίεις, ὡ γέρον, καὶ μειρακιεύη πρὸς τὸ χρεών, καὶ ταῦτα ἡλικιώτης ὡν τοῦ πορθμέως. τί οὖν ἂν τις ἔτι λέγοι περὶ τῶν νέων, ὅπότε οἱ τηλικοῦτοι φιλόζωοι εἰσιν, οὓς ἔχρην διώκειν τὸν θάνατον ὡς τῶν ἐν τῷ γήρᾳ κακῶν φάρμακον; ἀλλ᾽ ἀπίωμεν ἥδη, μὴ καὶ τις ἡμᾶς ὑπίδηται ὡς ἀπόδρασιν βουλεύοντας, δρῶν περὶ τὸ στόμιον εἰλουμένους.

5.

ΤΟ ΚΑΛΛΟΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ

MEN. Ποῦ δὲ οἱ καλοὶ εἰσιν ἢ αἱ καλαῖ, Ἐρμῆ; ξενάγησόν με γέηλυν σητα.

ΕΡΜ. Οὐ σχολή μοι, ὡ Μένιππε· πλὴν κατ' ἐκεῖνο ἀπόσθλεψον, ἐπὶ τὰ δεξιά, ἔνθα Ὑάκινθός τέ ἐστι καὶ Νάρκισσος καὶ Νιφεὺς καὶ Ἀχιλλεὺς καὶ Τυρὼν καὶ Ἐλένη καὶ Λήδα καὶ σλως τὰ ἀρχαῖα πάντα κάλλη.

MEN. Ὁστᾶ μόνα δρῶ καὶ κρανία τῶν σαρκῶν γυμνά, σμοια τὰ πολλά.

ΕΡΜ. Καὶ μὴν ἐκεῖνά ἐστιν, ἢ πάντες οἱ ποιηταὶ θαυμάζουσι τὰ δοτᾶ, ὡν σὺ ἔσικας καταφρονεῖν.

MEN. Ὅμως τὴν Ἐλένην μοι δεῖξον· οὐ γὰρ ἂν διαγνοίην ἔγωγε.

ΕΡΜ. Τουτὶ τὸ κρανίον ἡ Ἐλένη ἐστίν.

MEN. Εἰτα διὰ τοῦτο αἱ χίλιαι νῆες ἐπληρώθησαν ἐξ ἀπάσης τῆς Ἐλλάδος καὶ τοσοῦτοι ἐπεσον "Ἐλληνές τε καὶ

βάρβαροι καὶ τοσαῦται πόλεις ἀνάστατοι γεγόνασιν;

ΕΡΜ. Ὄλλ' οὐκ εἰδεις, ὃ Μένιππε, ζῶσαν τὴν γυναικα·
ἔφης γάρ ἂν καὶ σὺ ἀνεμέσητον εἶναι

τοιῷδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἀλγεα πάσχειν·
ἐπεὶ καὶ τὰ ἀνθη ἔντα εἴ τις βλέποι ἀποθεβληκότα
τὴν βαφήν, ἀμορφα δῆλον δτι αὐτῷ δόξει, δτε μέντοι
ἀνθεῖ καὶ ἔχει τὴν χρόνα, κάλλιστά ἐστιν.

ΜΕΝ. Οὐκοῦν τοῦτο, ὃ Ἐρμῆ, θαυμάζω, εἰ μὴ συνίεσαν
οἱ Ἀχαιοὶ περὶ πράγματος οὗτως δλιγοχρονίου καὶ ῥᾳδίως
ἀπαγθοῦντος πονοῦντες.

ΕΡΜ. Οὐ σχολή μοι, ὃ Μένιππε, συμφιλοσοφεῖν σοι.
ώστε σὺ μὲν ἐπιλεξάμενος τόπον, ἔνθα ἂν ἐθέλῃς, κεῖσο
καταβαλῶν σεαυτόν, ἐγὼ δὲ τοὺς ἄλλους νεκρούς ἥδη με-
τελεύσομαι.

6.

ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΧΑΡΩΝΟΣ.

ΕΡΜΗΣ ΚΑΙ ΧΑΡΩΝ,

ΕΡΜ. Λογισώμεθα, ὃ πορθμεῦ, εἰ δοκεῖ, ὅπόσα μοι
δψείεις ἥδη, δπως μὴ αὖθις ἐρίζωμέν τι περὶ αὐτῶν.

ΧΑΡ. Λογισώμεθα, ὃ Ἐρμῆ ἀμεινον γάρ ώρίσθαι καὶ
ἀπραγμονέστερον.

ΕΡΜ. "Αγκυραν ἐντειλαμένῳ ἐκόμισα πέντε δραχμῶν.

ΧΑΡ. Πολλοῦ λέγεις.

ΕΡΜ. Νὴ τὸν Ἀϊδωνέα, τῶν πέντε ώνησάμην, καὶ
τροπωτῆρα δύο δρολῶν.

ΧΑΡ. Τίθει πέντε δραχμὰς καὶ δρολοὺς δύο.

ΕΡΜ. Καὶ ἀκέστραν ὑπὲρ τοῦ ιστίου πέντε δρολοὺς
ἐγὼ κατέβαλον.

ΧΑΡ. Καὶ τούτους προστίθει.

ΕΡΜ. Καὶ κηρὸν ὡς ἐπιπλάσαι τοῦ σκαφιδίου τὰ ἀνεψιγότα καὶ ἥλους δὲ καὶ καλώδιον, ἀφ' οὗ τὴν ὑπέραν ἐποίησας, δύο δραχμῶν ἀπαντα.

ΧΑΡ. Καὶ ἄξια ταῦτα ὧνήσω.

ΕΡΜ. Ταῦτα ἔστιν, εἰ μή τι ἄλλο ἥμας διέλαθεν ἐν τῷ λογισμῷ πότε δ' οὖν ταῦτα ἀποδώσειν φήσι;

ΧΑΡ. Νῦν μέν, ὃ Ἐρμῆ, ἀδύνατον, ἦν δὲ λοιμός τις ἦ πόλεμος καταπέμψῃ ἀθρόους τινάς, ἐνέσται τότε ἀποκερδᾶγαι παραλογιζόμενον τὰ πορθμεῖα.

ΕΡΜ. Νῦν οὖν ἐγὼ καθεδοῦμαι τὰ κάκιστα εὐχόμανος γενέσθαι, ὡς ἂν ἀπὸ τούτων ἀπολάθοιμι;

ΧΑΡ. Οὐκ ἔστιν ἄλλως, ὃ Ἐρμῆ. νῦν δὲ δλίγοι, ὡς δρᾶς, ἀφικνοῦνται ἥμιν· εἰρήνη γάρ.

ΕΡΜ. Ἀμεινον οὔτως, εἰ καὶ ἥμιν παρατείνοιτο ὑπὸ σοῦ τὸ ὅφλημα. πλὴν ἀλλ' οἱ μὲν παλαιοί, ὃ Χάρων, οἰσθαοί οἱ παρεγίγνοντο, ἀνδρεῖοι ἀπαντεῖς, αἴματος ἀνάπλεψι καὶ τραυματίαι οἱ πολλοί· νῦν δὲ ἷ φαρμάκῳ τις ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἀποθανὼν ἷ ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἷ ὑπὸ τρυφῆς ἐξωδηκώς τὴν γαστέρα καὶ τὰ σκέλη, ωχροὶ ἀπαντεῖς καὶ ἀγεννεῖς, οὐδὲν δῆμοιοι ἐκείνοις. οἱ δὲ πλεῖστοι αὐτῶν διὰ χρήματα ἥκουσιν ἐπιβουλεύοντες ἀλλήλοις, ὡς ἔοικασι.

ΧΑΡ. Πάνυ γάρ περιπόθητά ἔστι ταῦτα.

ΕΡΜ. Οὐκοῦν οὐδὲ ἐγὼ δέξαιμι ἂν ἀμαρτάνειν πικρῶς ἀπαιτῶν τὰ δφειλόμενα παρὰ σοῦ.

7.

ΠΑΘΗΜΑ ANYPTOMONOY ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΥ.

ΖΗΝΟΦΑΝΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΔΗΜΙΔΗΣ.

ΖΗΝ. Σὺ δέ, ὃ Καλλιδημίδη, πῶς ἀπέθανες; ἐγὼ μὲν γάρ ὅτι παράσιτος ὣν Δεινίου πλέον τοῦ ἵκανοῦ ἐμφαγὼν ἀπεπνήγην, οἰσθα παρῆς γάρ ἀποθνήσκοντί μοι.

ΚΑΛ. Παρῆν, ὡς Ζηγνόφαντε· τὸ δὲ ἐμὸν παράδοξον τι ἐγένετο. οἰσθα γὰρ καὶ σύ που Πτοιόδωρον τὸν γέροντα.

ZHN. Τὸν ἀτεκνον, τὸν πλούσιον, ψε τὰ πολλὰ γῆδειν συνόντα;

ΚΑΛ. Ἐκεῖνον αὐτὸν ἀεὶ ἐθεράπευσον ὑπισχνούμενον ἐπ' ἐμοὶ τεθνήξεσθαι. ἐπεὶ δὲ τὸ πρᾶγμα ἐς μήκιστον ἀπετείνετο καὶ ὑπὲρ τὸν Τιθωνὸν ὁ γέρων ἔζη, ἐπίτομόν τινα δδὸν ἐπὶ τὸν κλῆρον ἔξεῦρον· πριάμενος γὰρ φάρμακον ἀνέπεισα τὸν οἰνοχόον, ἐπειδὰν τάχιστα ὁ Πτοιόδωρος αἰτήσῃ πιεῖν (πίνει δὲ ἐπιεικῶς ζωρότερον), ἐμβαλόντα ἐς κύλικα ἔτοιμον ἔχειν αὐτὸν καὶ ἐπιδοῦναι αὐτῷ· εἰ δὲ τοῦτο ποιήσειεν, ἐλεύθερον ἐπωμοσάμην ἀφήσειν αὐτόν.

ZHN. Τί οὖν ἐγένετο; πάνυ γάρ τι παράδοξον ἐρεῖν ξοικας.

ΚΑΛ. Ἐπεὶ τοίνυν λουσάμενοι ἥκομεν, δύο δὴ ὁ μειρακίσκος κύλικας ἔτοιμους ἔχων, τὴν μὲν τῷ Πτοιοδώρῳ, τὴν ἔχουσαν τὸ φάρμακον, τὴν δὲ ἐτέραν ἐμοὶ, σφαλεῖς οὐκ οἶδον πως ἐμοὶ μὲν τὸ φάρμακον, Πτοιοδώρῳ δὲ τὴν ἀφάρμακτον ἔδωκεν· εἴτα δὲ τὸν ἔπιγενεν, ἐγὼ δὲ αὐτίκα μάλα ἐκτάδην ἐκείμην ὑποβολιμαῖος ἀντ' ἔκείνου νεκρός. τί τοῦτο γελᾷς, ὡς Ζηγνόφαντε; καὶ μὴν οὐκ ἔδει γε ἔταιρῷ ἀνδρὶ ἐπιγελᾶν.

ZHN. Αστεῖα γάρ, ὡς Καλλιδημίδη, πέπονθας. δὲ γέρων δὲ τί πρὸς ταῦτα;

ΚΑΛ. Πρῶτον μὲν ὑπεταράχθη πρὸς τὸ αἰφνίδιον, εἴτα συνεῖς, οἷμαι, τὸ γεγενημένον ἐγέλα καὶ αὐτός, οἴα με δὲ οἰνοχόος εἴργασται.

ZHN. Πλὴν ἀλλ' οὐδὲ σὲ τὴν ἐπίτομον ἔχρην τραπέσθαι· ἦκε γάρ ἄν σοι διὰ τῆς λεωφόρου ἀσφαλέστερον, εἰ καὶ ὀλίγῳ βραδύτερον.

8.

Ο ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ.

ΚΡΑΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΟΓΕΝΗΣ.

ΚΡΑΤ. Μοίριχον τὸν πλούσιον ἐγίνωσκες, ὃ Διόγενες, τὸν πάνυ πλούσιον, τὸν ἐκ Κορίνθου, τὸν τὰς πολλὰς ὁλκάδας ἔχοντα, οὗ ἀνεψιδὸς Ἀριστέας, πλούσιος καὶ αὐτὸς ὅν; ὅς τὸ Ὁμηρικὸν ἐκεῖνο εἰώθει ἐπιλέγειν,

ἢ μ' ἀνάειρ' ἢ ἐγὼ σέ.

ΔΙΟΓ. Τίνος ἔνεκα, ὣς Κράτης;

ΚΡΑΤ. Ἐθεράπευον ἀλλήλους τοῦ κλήρου ἔνεκα ἔκάτερος, ἡλικιῶται ὅντες, καὶ τὰς διαθήκας ἐς τὸ φανερὸν ἐτίθεντο, Ἀριστέαν μὲν δὲ Μοίριχος, εἰ προαποθάνοι, δεσπότην ἀφιεῖς τῶν ἑαυτοῦ πάντων, Μοίριχον δὲ δὲ Ἀριστέας, εἰ προαπέλθοι αὐτοῦ. ταῦτα μὲν ἐγέγραπτο, οἱ δὲ ἐθεράπευον ὑπερβιβλόμενοι ἀλλήλους τῇ κολακείᾳ· καὶ οἱ μάντεις, οἵ τε ἀπὸ τῶν ἀστρων τεκμαιρόμενοι τὸ μέλλον οἵ τε ἀπὸ τῶν δνειράτων, ὡς γε Χαλδαίων παῖδες, ἀλλὰ καὶ δι Πύθιος αὐτὸς ἄρτι μὲν Ἀριστέα παρεῖχε τὸ κράτος, ἄρτι δὲ Μοιρίχω, καὶ τὰ τάλαντα ποτὲ μὲν ἐπ' ἐκεῖνον, νῦν δὲ ἐπὶ τοῦτον ἔρρεπε.

ΔΙΟΓ. Τί οὖν πέρας ἐγένετο, ὣς Κράτης; ἀκοῦσαι γὰρ ἀξιον.

ΚΡΑΤ. Ἄμφω τεθνᾶσιν ἐπὶ μιᾶς ἡμέρας, οἱ δὲ κλῆροι ἐς Εδυγόμιον καὶ Θρασυκλέα περιῆλθον, ἄμφω συγγενεῖς ὅντας, οὐδὲ πώποτε προμαντευομένους οὕτω γενέσθαι ταῦτα διαπλέοντες γὰρ ἀπὸ Σικυῶνος ἐς Κίρραν κατὰ μέσον τὸν πόρον πλαγίῳ περιπεσόντες τῷ Ἰάπυγῃ ἀνετράπησαν.

ΔΙΟΓ. Εὖ ἐποίησαν. ἡμεῖς δὲ διπότε ἐν τῷ βίῳ ἡμεν, οὐδὲν τοιοῦτον ἐνεγοοῦμεν περὶ ἀλλήλων· οὔτε ἐγὼ ποτε ηὔξαμην Ἀντισθένην ἀποθανεῖν, ὃς κληρονομήσαιμι τῆς βακτηρίας αὐτοῦ (εἰχε δὲ πάνυ καρτερὰν ἐκ κοτίνου ποιησάμενος) οὔτε, οἷμαι, σὺ δὲ Κράτης ἐπεθύμεις κληρονομεῖν ἀποθανόν-

τος ἔμου τὰ κτήματα καὶ τὸν πίθον καὶ τὴν πήραν χοίνικας δύο θέρμων ἔχουσαν.

ΚΡΑΤ. Οὐδὲν γάρ μοι τούτων ἔδει, ἀλλ᾽ οὐδὲ σοί, ὦ Διόγενες· ἂν γάρ ἔχρην, σύ τε Ἀντισθένους ἐκληρονόμησας καὶ ἐγὼ σοῦ, πολλῷ μεῖζω καὶ σεμνότερα τῆς Περσῶν ἀρχῆς.

ΔΙΟΓ. Τίνα ταῦτα φήσι;

ΚΡΑΤ. Σοφίαν, αὐτάρκειαν, ἀλήθειαν, παρρησίαν, ἐλευθερίαν.

ΔΙΟΓ. Νὴ Δία, μέμνημαι καὶ τοῦτον διαδεξάμενος τὸν πλοῦτον παρὰ Ἀντισθένους καὶ σοὶ ἔτι πλείω καταλιπών.

ΚΡΑΤ. Ἀλλ᾽ οἱ ἄλλοι ἡμέλουν τῶν τοιούτων κτημάτων καὶ οὐδεὶς ἐθεράπευεν ἡμᾶς κληρονομήσει προσδοκῶν, ἐς δὲ τὸ χρυσὸν πάντες ἔβλεπον.

ΔΙΟΓ. Εἰνότως οὐ γάρ εἶχον, ἔνθα ἀν δέξαιντο τὰ τοιαῦτα παρ᾽ ἡμῶν διερρυγκότες ὑπὸ τρυφῆς, καθάπερ τὰ σαθρὰ τῶν βαλαντίων· ὥστε εἰ ποτε καὶ ἐμβάλοι τις ἐς αὐτοὺς ἡ σοφίαν ἢ παρρησίαν ἢ ἀλήθειαν, ἐξέπιπτεν εὐθὺς καὶ διέρρει, τοῦ πυθμένος στέγειν οὐ δυναμένου, οἶόν τι πάσχουσιν αἱ τοῦ Δαγαοῦ αὗται παρθένοι εἰς τὸν τετρημένον πίθον ἐπαντλοῦσαι· τὸ δὲ χρυσὸν δόδοις καὶ δνυξὶ καὶ πάσῃ μηχανῇ ἐφύλαττον.

ΚΡΑΤ. Οὐκοῦν ἡμεῖς μὲν ἔξομεν κάνταῦθα τὸν πλοῦτον, οἱ δὲ ὅθιολὸν ἥξουσι κομίζοντες καὶ τοῦτον ἄχρι τοῦ πορθμέως.

9.

ΠΩΣ ΤΙΜΩΡΕΙ Ο ΠΛΟΥΤΩΝ ΚΟΛΑΚΑΣ ΘΗΡΕΥΤΑΣ
ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ.

ΠΛΟΥΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ.

ΠΛΟΥΤ. Τὸν γέροντα οἶσθα, τὸν πάνυ γεγηρακότα λέγω, τὸν πλούσιον Εὔκρατην, ὃ παῖδες μὲν οὐκ εἰσὶν, οἱ τὸν κλῆρον δὲ θηρῶντες πεντακισμύριοι;

ΕΡΜ. Ναί. τὸν Σικυώνιον φήσ. τί οὖν;

ΠΛΟΥΤ. Ἐκεῖνον μέν, ὃ Ἐρμῆ, ζῆν ἔασον ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἔτεσιν, ἢ βεβίωκεν, ἐπιμετρήσας ἄλλα τοσαῦτα, εἰ δὲ οἶόν τε ἦν, καὶ ἔτι πλείω, τοὺς δὲ κόλακας αὐτοῦ Χαρῖνον τὸν νέον καὶ Δάμωνα καὶ τοὺς ἄλλους κατάσπασον ἐφεξῆς ἀπαντας.

ΕΡΜ. Ἀτοπού ἀν δόξειε τὸ τοιοῦτον.

ΠΛΟΥΤ. Οὐ μὲν οὖν, ἀλλὰ δικαιότατον· τί γάρ ἐκεῖνοι παθόντες εὔχονται ἀποθανεῖν ἐκεῖνον ἢ τῶν χρημάτων ἀντιποιοῦνται οὐδὲν προσήκοντες; ὅ δὲ πάντων ἔστι μιαρώτατον, ὅτι καὶ τὰ τοιαῦτα εὔχόμενοι ὅμως θεραπεύουσιν ἐν γε τῷ φανερῷ, καὶ νοσοῦντος ἢ μὲν βουλεύονται πᾶσι πρόδηλα, θύσειν δὲ ὅμως ὑπισχνοῦνται, ἢν διάσῃ, καὶ δλως ποικίλη τις ἡ κολακεία τῶν ἀνδρῶν. διὰ ταῦτα δ μὲν ἔστω ἀθάνατος, οἱ δὲ προαπίτωσαν αὐτοῦ μάτην ἐπιχανόντες.

ΕΡΜ. Γελοῖα πείσονται, πανοῦργοι ὅντες· ἀλλὰ κάκεινος εὗ μάλα διαβουκολεῖ αὐτοὺς καὶ ἐπελπίζει, καὶ δλως ἀεὶ θανόντι ἐοικὼς ἔρρωται πολὺ μᾶλλον τῶν νέων. οἱ δὲ ἥδη τὸν αἰθρὸν ἐν σφίσι διηρημένοι βόσκονται ζωὴν μακαρίαν πρὸς ἑαυτοὺς τιθέντες.

ΠΛΟΥΤ. Οὐκοῦν δ μὲν ἀποδυσάμενος τὸ γῆρας ὕσπερ Ἱόλεως ἀνηβησάτω, οἱ δὲ ἀπὸ μέσων τῶν ἐλπίδων τὸν ὀνειροποληθέντα πλοῦτον ἀπολιπόντες ἥκέτωσαν ἥδη καὶ κακῶς ἀποθανόντες.

ΕΡΜ. Ἄμελησον, ὃ Πλούτων· μετελεύσομαι γάρ σοι ἥδη αὐτοὺς καθ' ἓνα ἔξῆς· ἐπτὰ δέ, οἷμαι, εἰσί.

ΠΛΟΥΤ. Κατάσπα· δ δὲ παραπέμψει ἔκαστον ἀντὶ γέροντος αὐθίς πρωθήβης γενόμενος.

10.

ΠΑΡΑΤΤΟΝΑ ΕΝΟΣ ΝΕΚΡΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΛΟΥΤΩΝΑ.

ΤΕΡΨΙΩΝ ΚΑΙ ΠΛΟΥΤΩΝ.

ΤΕΡΨ. Τοῦτο, ὃ Πλούτων, δίκαιον, ἐμὲ μὲν τεθνάναι τριάκοντα ἔτη γεγονότα, τὸν δὲ ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα γέροντα Θούκριτον ζῆν ἔτι;

ΠΛΟΥΤ. Δικαιότατον μὲν οὖν, ὃ Τερψίων, εἰ' γε ὁ μὲν ζῆ μηδένα εὐχόμενος ἀποθανεῖν τῶν φίλων, σὺ δὲ παρὰ πάντα τὸν χρόνον ἐπειδούλευες αὐτῷ περιμένων τὸν κλῆρον.

ΤΕΡΨ. Οὐ γὰρ χρῆν γέροντα καὶ μηκέτι χρήσασθαι τῷ πλούτῳ αὐτὸν δυνάμενον ἀπελθεῖν τοῦ βίου παραχωρήσαντα τοῖς νέοις;

ΠΛΟΥΤ. Καινά, ὃ Τερψίων, νομοθετεῖς, τὸν μηκέτι τῷ πλούτῳ χρήσασθαι δυνάμενον πρὸς ἡδονὴν ἀποθνήσκειν· τὸ δὲ ἄλλως ή Μοῖρα καὶ ή φύσις διέταξεν.

ΤΕΡΨ. Οὐκοῦν ταύτην αἴτιωμαι τῆς διατάξεως· ἔχρην γὰρ τὸ πρᾶγμα ἔξῆς πως γίνεσθαι, τὸν πρεσβύτερον πρότερον, καὶ μετὰ τοῦτον ὅστις καὶ τῇ ἡλικίᾳ μετ' αὐτόν, ἀναστρέφεσθαι δὲ μηδαμῶς, μηδὲ ζῆν μὲν τὸν ὑπέργηρων δδόντας τρεῖς ἔτι λοιποὺς ἔχοντα, μόλις ὅρῶντα, οἰκέταις τέτταροιν ἐπικεκυφότα, κορύζης μὲν τὴν ῥίνα, λήμης δὲ τοὺς δρθαλμοὺς μεστὸν ὄντα, οὐδὲν ἔτι ἥδον εἰδότα, ἔμψυχόν τινα τάφον ὑπὸ τῶν νέων καταγελώμενον, ἀποθνήσκειν δὲ καλλίστους καὶ ἐρρωμενεστάτους νεανίσκους· ἀνω γὰρ ποταμῶν τοῦτό γε· ἢ τὸ τελευταῖον εἰδέναι ἔχρην, πότε καὶ τεθνήσεται τῶν γερόντων ἔκαστος, ἵνα μὴ μάτην ἐγίους ἔθεράπευον. νῦν δὲ τὸ τῆς παροιμίας, ή ἀμαξα τὸν βοῦν.

ΠΛΟΥΤ. Ταῦτα μέν, ὃ Τερψίων, πολὺ συνετώτερα γίνεται ἦπερ σοὶ δοκεῖ· καὶ νμεῖς δὲ τί παθόντες ἀλλοτρίοις ἐπιχαίνετε καὶ τοῖς ἀτέκνοις τῶν γερόντων ἐσποιεῖτε φέροντες αὐτούς; τοιγαροῦν γέλωτα δφλισκάνετε πρὸ ἐκείνων κατο-

ρυττόμενοι, καὶ τὸ πρᾶγμα τοῖς πολλοῖς ἥδιστον γίνεται· δσῳ γὰρ ὑμεῖς ἐκείνους ἀποθανεῖν εὔχεσθε, τοσοῦτῷ ἀπασιν ἥδū προσαποθανεῖν ὑμᾶς αὐτῶν.

ΤΕΡΨ. Ἀληθῆ ταῦτα φής· ἐμοῦ γοῦν Θούκριτος πόσα κατέφαγεν ᾧ τεθνήξεσθαι δοκῶν καὶ ὅπότε ἐσίουμι ὑποστένων καὶ μύχιόν τι καθάπερ ἔξ φοῦ νεοττὸς ἀτελῆς ὑποκρώζων, ὃστ' ἔγωγε, δσον αὐτίκα οἰόμενος ἐπιθήσειν αὐτὸν τῆς σοροῦ, ἐπεμπόν τε πολλά, καὶ τὰ πολλὰ ὑπὸ φροντίδων ἀγρυπνος ἐκείμην ἀριθμῶν ἐκαστα καὶ διατάττων. ταῦτα γοῦν μοι καὶ τοῦ ἀποθανεῖν αἴτια γεγένηται, ἀγρυπνία καὶ φροντίδες· δὲ τοσοῦτόν μοι δέλεαρ καταπιῶν ἐφειστήκει θαπτομένῳ πρόφην ἐπιγελῶν.

ΠΛΟΥΤ. Εὖ γε, ὁ Θούκριτε, ζώης ἐπὶ μήκιστον πλουτῶν ἄμα καὶ τῶν τοιούτων καταγελῶν, μηδὲ πρότερόν γε σὺ ἀποθάνοις ἢ προπέμψας πάντας τοὺς κόλακας.

ΤΕΡΨ. Τοῦτο μέν, ὁ Πλούτων, καὶ ἐμοὶ ἥδιστον ἥδη, εὶ καὶ Χαροιάδης προτεθνήξεται Θουκρίτου.

ΠΛΟΥΤ. Θάρρει, ὁ Τερψίων· καὶ Φείδων γὰρ καὶ Μέλανθος καὶ δλως ἀπαντες προελεύσονται αὐτοῦ ὑπὸ ταῖς αὐταῖς φροντίσιν.

ΤΕΡΨ. Ἐπαινῶ ταῦτα. ζώης ἐπὶ μήκιστον, ὁ Θούκριτε.

11.

ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΤΩΝ ΠΛΟΥΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΜΕΝΙΤΠΠΟΥ.

ΚΡΟΙΣΟΣ, ΠΛΟΥΤΩΝ, ΜΕΝΙΠΠΟΣ, ΜΙΔΑΣ ΚΑΙ ΣΑΡΔΑΝΑΠΑΛΛΟΣ.

ΚΡΟΙΣ. Οὐ φέρομεν, ὃ Πλούτων, Μένιππον τουτοὺς τὸν κύνα παροικοῦντα· ὥστε γῇ ἐκεῖνόν ποι κατάστησον γῇ γῆμεῖς μετοικήσομεν ἐξ ἔτερον τόπου.

ΠΛΟΥΤ. Τί δ' ὑμᾶς δεινὸν ἐργάζεται ὅμονεκρος ὅν;

ΚΡΟΙΣ. Ἐπειδὴν γῆμεῖς οἰμώζωμεν καὶ στένωμεν ἐκείνων μεμνημένοι τῶν ἄνω, Μίδας μὲν οὗτοί τοῦ χρυσίου, Σαρδανάπαλλος δὲ τῆς πολλῆς τρυφῆς, ἐγὼ δὲ Κροῖσος τῶν θησαυρῶν, ἐπιγελᾶς καὶ ἔξονειδίζει ἀνδράποδα καὶ καθάρματα γῆμᾶς ἀποκαλῶν, ἐνίστε δὲ καὶ ἄδων ἐπιταράττει γῆμῶν τὰς οἰμωγάς, καὶ δλως λυπηρός ἐστι.

ΠΛΟΥΤ. Τί ταῦτα φασιν, ὃ Μένιππε;

ΜΕΝ. Ἀληθῆ, ὃ Πλούτων· μισῶ γάρ αὐτοὺς ἀγεννεῖς καὶ δλέθρους δηνας, οἵς οὐκ ἀπέχρησε βιῶναι κακῶς, ἀλλὰ καὶ ἀποθανόντες ἔτι μέμνηνται καὶ περιέχονται τῶν ἄνω χαίρω τοιγαροῦν ἀνιῶν αὐτούς.

ΠΛΟΥΤ. Ἀλλ' οὐ χρή· λυποῦνται γάρ οὐ μικρῶν στερόμενοι.

ΜΕΝ. Καὶ σὺ μωραίνεις, ὃ Πλούτων, ὁμόψηφος ὅν τοῖς τούτων στεναγμοῖς;

ΠΛΟΥΤ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' οὐκ ἀν ἐθέλοιμι στασιάζειν ὑμᾶς.

ΜΕΝ. Καὶ μήν, ὃ κάκιστοι Λυδῶν καὶ Φρυγῶν καὶ Ἀσσυρίων, οὗτω γινώσκετε ὡς οὐδὲ παυσομένου μου· ἔνθα γάρ ἀν ἵητε, ἀκολουθήσω ἀνιῶν καὶ κατάδων καὶ καταγελῶν.

ΚΡΟΙΣ. Ταῦτα οὐχ ὕδρις;

ΜΕΝ. Οὔκ, ἀλλ' ἐκεῖνα ὕδρις γῆν, οὐδὲν γῆμεῖς ἐποιεῖτε, προσκυνεῖσθαι ἀξιοῦντες καὶ ἐλευθέροις ἀνδράσιν ἐντρυφῶντες καὶ

τοῦ θανάτου τὸ παράπαν οὐ μνημονεύοντες· τοιγαροῦν
οἰμώξεσθε πάντων ἐκείνων ἀφηρημένοι.

ΚΡΟΙΣ. Πολλῶν γε, ὃ θεοί, καὶ μεγάλων κτημάτων.

ΜΙΔ. "Οσου μὲν ἐγὼ χρυσοῦ.

ΣΑΡΔ. "Οσης δὲ ἐγὼ τρυφῆς.

ΜΕΝ. Εὗ γε, οὕτω ποιεῖτε· δδύρεσθε μὲν ὑμεῖς, ἐγὼ
δὲ τὸ γνῶθι σαυτὸν πολλάκις συνείρων ἐπάζομαι ὑμῖν·
πρέποι γάρ ἀν ταῖς τοιαύταις οἰμωγαῖς ἐπαδόμενον.

12.

Η ΤΙΜΩΡΙΑ ΤΟΥ ΤΑΝΤΑΛΟΥ.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ ΚΑΙ ΤΑΝΤΑΛΟΣ.

ΜΕΝ. Τί κλάεις, ὃ Τάνταλε; ἢ τί σέαυτὸν δδύρη ἐπὶ¹
τῇ λίμνῃ ἔστως;

ΤΑΝ. "Οτι, ὃ Μένιππε, ἀπόδλωλα ὑπὸ τοῦ δίψους.

ΜΕΝ. Οὕτως ἀργὸς εῖ, ὡς μὴ ἐπικύψας πιεῖν ἢ καὶ
νὴ Δι' ἀρυσάμενος κοίλη τῇ χειρὶ;

ΤΑΝ. Οὐδὲν ὅφελος, εἰ ἐπικύψαιμι· φεύγει γάρ τὸ ὕδωρ,
ἐπειδὰν προσιόντα αἴσθηται με· ἦν δέ ποτε καὶ ἀρύσαμαι
καὶ προσενέγκω τῷ στόματι, οὐ φθάνω βρέξας ἄκρον τὸ
χεῖλος, καὶ διὰ τῶν δακτύλων διαρρεύν, οὐκ οὐδὲν ὅπως,
αὐθις ἀπολείπει ἔηρὰν τὴν χειρά μοι.

ΜΕΝ. Τεράστιόν τι πάσχεις, ὃ Τάνταλε. ἀτάρε εἰπέ μοι,
τί δοι καὶ δέῃ τοῦ πιεῖν; οὐ γάρ σῶμα ἔχεις, ἀλλ᾽ ἐκεῖνο
μὲν ἐν Λυδίᾳ που τέθαπται, δπερ καὶ πεινῆν καὶ διψῆν
ἐδύγατο, σὺ δὲ ἡ ψυχὴ πῶς ἀν ἔτι ἢ διψῆς ἢ πίνοις;

ΤΑΝ. Τοῦτ' αὐτὸν ἡ κόλασίς ἔστι, τὸ διψῆν τὴν ψυχὴν
ώς σῶμα οῦσαν.

ΜΕΝ. Ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὕτως πιστεύσομεν, ἐπεὶ φῆς
κολάζεσθαι τῷ δίψει. τί δ' οὖν σοι τὸ δειγὸν ἔσται; ἢ δέδιας

μὴ ἐνδείᾳ τοῦ ποτοῦ ἀποθάνης ; οὐχ ὅρῳ γάρ ἄλλον ἀδην
μετὰ τοῦτον ἢ θάνατον ἐντεῦθεν εἰς ἔτερον τόπον.

TAN. Ὁρθῶς μὲν λέγεις· καὶ τοῦτο δ' οὖν μέρος τῆς
καταδίκης, τὸ ἐπιθυμεῖν πιεῖν μηδὲν δεόμενον.

MEN. Ληρεῖς, δέ Τάνταλε, καὶ ώς ἀληθῶς ποτοῦ δεῖ-
σθαι δοκεῖς, ἀκράτου γε ἐλλειφόρου νὴ Δία, δστις τούναν-
τίον τοῖς ὑπὸ τῶν λυττώντων κυνῶν δεδηγμένοις πέπονθας
οὐ τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ τὴν διψαν πεφοβημένος.

TAN. Οὐδὲ τὸν ἐλλέιφορον, δέ Μένιππε, ἀναίνομαι πιεῖν·
γένοιτο μοι μόνον.

MEN. Θάρρει, δέ Τάνταλε, ώς οὕτε σὺ οὕτε ἄλλος πιε-
ται τῶν νεκρῶν· ἀδύνατον γάρ· καίτοι οὐ πάντες ὕσπερ σὺ
ἐκ καταδίκης διψῶσι, τοῦ ὕδατος αὔτοὺς οὐχ ὑπομένοντος.

13.

ΑΛΑΖΟΝΕΙΑ ΕΝΟΣ ΝΕΚΡΟΥ.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ ΚΑΙ ΜΑΥΣΩΛΟΣ.

ΔΙΟΓ. Ὡ Κάρο, ἐπὶ τίνι μέγα φρονεῖς καὶ πάντων ἡμῶν
προτιμᾶσθαι ἀξιοῖς;

ΜΑΥΣ. Καὶ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ μέν, δέ Σινωπεῦ, δές ἐθα-
σίλευσα Καρίας μὲν ἀπάσης, ἦρξα δὲ καὶ Λυδῶν ἐνίων καὶ
νήσους δέ τινας ὑπηγαγόμην καὶ ἄχρι Μιλήτου ἐπέδην τὰ
πολλὰ τῆς Ἰωνίας καταστρεψόμενος· καὶ καλὸς ἦν καὶ
μέγας καὶ ἐν πολέμοις καρτερός· τὸ δὲ μέγιστον, δτι ἐν
Ἀλικαρνασῷ μνῆμα παμμέγεθες ἔχω ἐπικείμενον, ἥλι-
κον οὐκ ἄλλος νεκρός, ἀλλ' οὐδὲ οὕτως ἐς κάλλος ἐξηση-
μένον, ἵππων καὶ ἀνδρῶν ἐς τὸ ἀκριβέστατον εἰκασμένων
λίθου τοῦ καλλίστου, οἶον οὐδὲ νεών εὗροι τις ἀν ῥαδίως.
οὐ δοκῶ σοι δικαίως ἐπὶ τούτοις μέγα φρονεῖν;

ΔΙΟΓ. Ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ φῆς καὶ τῷ κάλλει καὶ τῷ βάρει τοῦ τάφου;

ΜΑΥΣ. Νὴ Διὲ ἐπὶ τούτοις.

ΔΙΟΓ. Ἄλλῳ, ω καλὲ Μαύσωλε, οὔτε ἡ ἴσχυς ἔκεινη ἔτι σοι οὔτε ἡ μορφὴ πάρεστιν· εἰ γοῦν τινα ἑλοίμεθα δικαστὴν εὐμορφίας πέρι, οὐκ ἔχω εἰπεῖν, τίνος ἔνεκα τὸ σὸν κρανίον προτιμηθείη ἀν τοῦ ἐμοῦ· φαλακρὰ γάρ ἄμφω καὶ γυμνά, καὶ τοὺς δόδοντας δμοίως προφαίνομεν καὶ τοὺς δφθαλμοὺς ἀφηρήμεθα καὶ τὰς δινας ἀποσειμώμεθα. ὁ δὲ τάφος καὶ οἱ πολυτελεῖς ἔκεινοι λίθοι Ἀλικαρνασσεῦσι μὲν ἵσως εἰεν ἀν ἐπιδείκνυσθαι καὶ φιλοτιμεῖσθαι πρὸς τοὺς ξένους, ως δή τι μέγα οἰκοδόμημα αὐτοῖς ἔστι· σὺ δέ, ω βέλτιστε, οὐχ ὅρῳ δ τι ἀπολαύεις αὐτοῦ, πλὴν εἰ μὴ τοῦτο φῆς, δτι μᾶλλον ἥμῶν ἀχθοφορεῖς ὑπὸ τηλικούτοις λίθοις πιεζόμενος.

ΜΑΥΣ. Ἀνόνητα οὖν μοι ἔκεινα πάντα; καὶ ἴσοτιμος ἔσται Μαύσωλος καὶ Διογένης;

ΔΙΟΓ. Οὐκ ἴσοτιμος, ω γενναιότατε, οὐ γάρ· Μαύσωλος μὲν γάρ οἰμώξεται μεμνημένος τῶν ὑπὲρ γῆς, ἐν οἷς εὑδαιμονεῖν ὕστο, Διογένης δὲ καταγελάσεται αὐτοῦ. καὶ τάφον δ μὲν ἐν Ἀλικαρνασσῷ ἔρει ἔαυτοῦ ὑπὸ Ἀρτεμισίας τῆς γυναικὸς κατεσκευασμένον, δ Διογένης δὲ τοῦ μὲν σώματος εἰ καὶ τινα τάφον ἔχει οὐκ οἶδεν· οὐδὲ γάρ ἔμελεν αὐτῷ τούτου· λόγον δὲ τοῖς ἀρίστοις περὶ αὐτοῦ καταλέλοιπεν ἀνδρὸς βίον βεβιωκώς ὑψηλότερον, δ Καρῶν ἀνδραποδωδέστατε, τοῦ σοῦ μνήματος καὶ ἐν βεβαιοτέρῳ χωρίῳ κατεσκευασμένον.

14.

ΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΩΡΑΙΟΤΗΤΟΣ ΔΥΟ ΝΕΚΡΩΝ.

ΝΙΡΕΥΣ ΚΑΙ ΘΕΡΣΙΤΗΣ ΚΑΙ ΜΕΝΙΠΠΟΣ.

ΝΙΠ. Ἰδοὺ δὴ, Μένιππος οὗτος δικάσει, πότερος εὐμορφότερός ἔστιν. εἰπέ, ω Μένιππε, οὐ καλλίων σοι δοκῶ;

MEN. Τίνες δὲ καὶ ἔστε; πρότερον, οἶμαι, χρὴ γὰρ τοῦτο εἰδέναι.

NIP. Νιρεὺς καὶ Θερσίτης.

MEN. Πότερος οὖν δὲ Νιρεὺς καὶ πότερος δὲ Θερσίτης; οὐδέποτε γὰρ τοῦτο δῆλον.

ΘΕΡΣ. "Ἐν μὲν ἡδη τοῦτο ἔχω, ὅτι ὅμοιός εἰμί σοι καὶ οὐδὲν τηλικοῦτον διαφέρεις, ἥλικον σε "Ομηρος ἐκεῖνος δὲ τυφλὸς ἐπήγεισεν, ἀπάντων εὔμορφότερον προσειπών, ἀλλ' δ φοξός ἐγὼ καὶ φεδνός οὐδὲν χείρων ἐφάνη τῷ δικαστῇ. ὅρα δὲ σύ, ὦ Μένιππε, ὅντινα καὶ εὔμορφότερον ἥγη.

NIP. Ἐμέ γε τὸν Ἀγλαῖας καὶ Χάροπος,

ὅς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ "Ιλιον ἥλθον.

MEN. Ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὑπὸ γῆν, ως οἶμαι, κάλλιστος ἥλθεις, ἀλλὰ τὰ μὲν δεστὰ ὅμοια, τὸ δὲ κρανίον ταύτη μόνον ἄρα διακρίνοιτο ἀπὸ τὸ Θερσίτου κρανίου, ὅτι εὕθρυπτον τὸ σόν· ἀλαπαδνὸν γὰρ αὐτὸν καὶ οὐκ ἀνδρῶδες ἔχεις.

NIP. Καὶ μήν ἐροῦ "Ομηρον, δόποιος ἦγ, δπότε συγεστράτευον τοῖς Ἀχαιοῖς.

MEN. Ὁνείρατά μοι λέγεις· ἐγὼ δὲ βλέπω ἢ καὶ νῦν ἔχεις, ἐκεῖνα δὲ οἱ τότε ἵσασιν.

NIP. Οὐκουν ἐγὼ ἐνταῦθα εὔμορφότερός εἰμι, ὦ Μένιππε;

MEN. Οὕτε σὺ οὔτε ἀλλος εὔμορφος· ἴσοτιμία γὰρ ἐν ἀδου καὶ ὅμοιοι ἀπαντεῖς.

ΘΕΡΣ. Ἐμοὶ μὲν καὶ τοῦτο ἰκανόν.

15.

ΔΙΑΤΙ ΕΝΑΣ ΘΕΟΣ ΕΠΕΘΥΜΗΣΕ ΝΊ ΑΠΟΘΑΝΗ, ΕΝ
ΩΙ ΗΔΥΝΑΤΟ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΑΘΑΝΑΤΟΣ.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ ΚΑΙ ΧΕΙΡΩΝ

MEN. "Ηκουσα, ὦ Χείρων, ως θεὸς ὃν ἐπιθυμήσειας ἀποθανεῖν.

ΧΕΙΡ. Ἀληθῆ ταῦτα ἡκουσας, ὃ Μένιππε, καὶ τέθνηκα, ὡς ὁρᾶς, ἀθάνατος εἶναι δυνάμενος.

ΜΕΝ. Τίς δέ σε ἔρως τοῦ θανάτου ἔσχεν, ἀνεράστου τοῖς πολλοῖς χρήματος;

ΧΕΙΡ. Ἐρῶ πρὸ σὲ οὐκ ἀσίνετον ὅντα. οὐκ ἦν ἔτι ἥδū ἀπολαύειν τῆς ἀθανασίας.

ΜΕΝ. Οὐχ ἥδū ἦν ζῶντα ὄραν τὸ φῶς;

ΧΕΙΡ. Οὐκ, ὃ Μένιππε· τὸ γὰρ ἥδū ἔγωγε ποικίλον τι καὶ οὐχ ἀπλοῦν ἥγοῦμαι εἶναι. ἐγὼ δὲ ἔζων ἀεὶ καὶ ἀπέλαυνον τῶν ὁμοίων, ἥλιου, φωτός, τροφῆς· αἱ ὥραι δὲ αἱ αὔται καὶ τὰ γιγνόμενα ἀπαντα ἔξῆς ἔκαστον, ὕσπερ ἀκολουθοῦντα θάτερον θατέρῳ. ἐνεπλήσθηγα οὖν αὐτῷ· οὐ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ ἀεὶ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μὴ μετασχεῖν ὅλως τὸ τερπνὸν ἦν.

ΜΕΝ. Εὗ λέγεις, ὃ Χείρων. τὰ ἐν ἀδου δὲ πῶς φέρεις, ἀφ' οὗ προελόμενος αὐτὰ ἥκεις;

ΧΕΙΡ. Οὐκ ἀηδῶς, ὃ Μένιππε· ἡ γὰρ ἴσοτιμία πάνυ δημοτικὴ καὶ τὸ πρᾶγμα οὐδὲν ἔχει τὸ διάφορον, ἐν φωτὶ εἶναι ἦ καὶ ἐν σκότῳ· ἀλλως τε οὕτε διψήν ὕσπερ ἄγω οὕτε πεινήν δεῖ, ἀλλ' ἀνεπιδεεῖς τούτων ἀπάγτων ἐσμέν.

ΜΕΝ. "Ορα, ὃ Χείρων, μὴ περιπίπτης σεαυτῷ καὶ ἐξ τὸ αὐτό σοι δ λόγος περιπέσῃ.

ΧΕΙΡ. Πῶς τοῦτο φήσ;

ΜΕΝ. "Οτι εἰ τῶν ἐν τῷ βίῳ τὸ σμοιον ἀεὶ καὶ ταῦτὸν ἐγένετό σοι προσκορές, καὶ τάνταῦθα σμοια ὅντα προσκορῆ δμοίως ἀν γένοιτο, καὶ δεήσει μεταβολήν σε ζητεῖν τινα καὶ ἐντεῦθεν ἐς ἄλλον βίον, ὕσπερ, οἷμαι, ἀδύνατον.

ΧΕΙΡ. Τί οὖν ἀν πάθοι τις, ὃ Μένιππε;

ΜΕΝ. "Οπερ, οἷμαι, φασί, συνετὸν ὅντα ἀρέσκεσθαι καὶ ἀγαπᾶν τοῖς παροῦσι καὶ μηδὲν αὐτῶν ἀφόρητον οἴεσθαι.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΒΑΣΙΝ ΤΟΥ ΑΡΡΙΑΝΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Κεφ. 1.

παρέρχομαι πορεύομαι. — *στρατιά* ἐκστρατεία. — *ἔξηγοῦμαί τινος* προηγοῦμαι, εἴμαι ἡγεμών τινος. — *νεωτερίζω* τι ἐπιχειρῶ νεωτερισμούς τινας, δεικνύομαι κάπως στασιαστικός. — *ἄττα=τινά.* — *ἔφοδος* ἐμφάνισις. — *ἐς τιμὴν* ξυγχωρῶ τινι τιμητικῶς παραχωρῶ εἰς τινα. — *στόλος* ἐκστρατεία.

Κεφ. 11.

§ 3-4. *ἔξελαύνω* ἐφ' Ἐλλησπόντου ἔξορμῶ, ξεκινῶ πρὸς τὸν Ἑλλ.—*ἐπιτρέπω* τινὶ τι ἀναθέτω εἰς τινα τὴν διαχείρισίν τινος. — *στόλος* πορεία. — *παραμείβω* τὸ Πάγγαιον τὴν (δδὸν) ὃς ἐπ' Ἀβδηρα παρακάμψας τὸ Πάγγ. βαδίζω τὴν ὁδὸν τὴν φέρουσαν εἰς Ἀβδ.—*ἐπὶ* θαλάσσῃ φυισμένος παραθαλάσσιος. — *ἔνθεν = ἐντεῦθεν.* — *εὐπετῶς* εὐκόλως.

§ 5. *ἔξόρμησις* ἐκκίνησις. — *ἀμ' Ἀγαμ.* μετὰ τοῦ Ἀγαμ. — *ὅ νοῦς* ὁ σκοπός. — *οἶ = αὐτῷ* (τῷ Ἀλ.). — *Πρωτεσίλαος* ἥρως τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου ἐκ Θεσσαλίας πρῶτος ἀποβιβασθεὶς εἰς τὴν Ἀσιατικὴν ἀκτὴν ἐφονεύθη ὑπὸ τοῦ Ἐκτορος.

§ 6. *ἡ ἵππος* τὸ ἵππικόν. — *κατᾶραι* τοῦ καταπλέω. — *δ λόγος* κατέχει ἡ παράδοσις ἐπικρατεῖ, λέγουσιν δ πλείων λόγος κατέχει ἡ κοινὴ παράδοσις ἐπικρατεῖ. — *στρατηγὶς ναῦς* ναυαρχίς. — *διαβάλλω* διαπεραιοῦμαι. — *σπένδω* κάμνω σπονδὴν (δηλ. θυσίαν δι' οἴνου). — *πόντος* θάλασσα.

§ 7. *στέλλομαι* ξεκινῶ, ἐκπλέω. — *ἀναθεῖναι* τοῦ ἀνατίθημι ἀφιερώνω. — *καθελεῖν* τοῦ καθαίρω καταβιβάζω καὶ παραλαμβάνω. — *ἔργον* πόλεμος. — *Ἐρημεῖος* διότι εἶχεν εἰς τὸ ἔργος, τὸ προσαύλιον, βωμὸν ὃς θεὸς προστάτης τῆς οἰκίας. — *μῆνιν τῷ γένει* τὴν δργὴν κατὰ τοῦ γένους. — *παραιτοῦμαι* ζητῶ ν^ο ἀποτρέψω. — *Νεοπτολέμω*..., ὁ Νεοπτόλεμος, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀ-

χιλλέως, είχε φονεύσει τὸν γηραιόν Πρίαμον παρὰ τὸν βαμὸν τοῦ Ἐρκείου Διός.—ὅ δὴ ἐσ αὐτὸν καθῆκε (τοῦ καθῆκω) τὸ ὅποιον, ως γνωστόν, μέχρις αὐτοῦ τοῦ Ἀλεξ. κατήρχετο· ὁ Ἀλέξ. πρὸς μητρὸς κατήγετο ἐκ τοῦ γένους τῶν Αἰακιδῶν, εἰς τὸ ὅποιον ἀνῆκον καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς καὶ ὁ Νεοπτόλεμος.

§ 8. ἐπὶ τούτῳ μετὰ τοῦτον.—ἐπιχώριοι ἔγχώριοι.—ἐς τὴν ἔπειτα μνήμην διὰ τὴν δόξαν του (ἴνα δοξασθῆ) παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις.

Κεφ. 12.

§ 67. δύναμις στρατός.—παραμείβω παρέρχομαι.—δρῶν =δρέων.—τὰ Ἰδαῖα ὅρη τὸ ὅρος Ἰδη.—ἐκδιδοῖ = ἐκδιδῶσι· ἐκδίδωμι ἐκβάλλω. — σκοποὶ πρόσκοποι, στρατιῶται προπορευόμενοι πρὸς κατόπτευσιν. — αὐτῷ ὑπ' αὐτοῦ. — τῶν ἐταίρων τὴν ἔλην τὴν ἔλην τοῦ βαρέος ἴππικοῦ· ἐν τῷ βαρεῖ ἴππικῷ τὴν πρώτην τάξιν είχον οἱ ἵππεῖς οἱ στρατολογούμενοι ἐκ τῶν εὐγενῶν Μακεδόνων καὶ ὀνομαζόμενοι ἐταῖροι (οἱ ἐταῖροι ἴππεῖς, η ἴππος η ἐταιρική, η τῶν ἐταίρων ἴππος). οὗτοι διηροῦντο εἰς ὅκτὼ συνήθως ἔλας· ἐκάστη ἔλη είχεν 150 - 300 ἄνδρας. — πρόδρομοι οἱ ἐλαφρῶς ὠπλισμένοι ἴππεῖς. — πάροδος διέλευσις. — ἐνδίδομαι πρός τινος παραδίδομαι ὑπό τινος.

§ 8-10. ὕπαρχος ὁ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ σατράπου, ὁ ὑποσατράπης — ὑπὲρ = περί. — τὰ παρόντα ή παροῦσα κατάστασις τῶν πραγμάτων. — διὰ κινδύνου ἔρχομαι πρός τινα διακινδυνεύω μαχόμενος πρός τινα. — περίειμι τινός τινι είμαι ὑπέρτερος τινος κατά τι. — προέρχομαι ὑποχωρῶ. — χιλδὸς χόρτος. — σύλλογος συνέλευσις. — περιορῶ ἐπιτρέπω. — οἱ ὑπὸ τινι τεταγμένοι οἱ ὑπήκοοι τινος. — Ἀρσίτη = τῇ Ἀρσίτου γνώμη — τειβὴ βραδύτης, ἀναβολή. — τῆς ἐκ βασιλέως τιμῆς οὕτεκα ίνα διατηρῆ τὴν παρὰ τῷ μ. βασιλεῖ ὑπόληψίν του.

Κεφ. 13.

§ 1-2. οἱ προκατασκεψόμενοι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἔμελλον νὰ κατοπτεύσωσι (προηγουμένως). — σαρισσοφόροι οἱ φέροντες σάρισσαν, μακρὸν Μακεδονικὸν δόρυ 14—16 ποδῶν μήκους τῶν πεζῶν, βραχύτερον δὲ καὶ ἐλαφρότερον τῶν ἴππεων. — ἐφεστάναι ὅτι είχον σταθῆ.

§ 3—5. ὡς ἔχομεν ὅπως εὐδισκόμεθα (δηλ. συντεταγμένοι). — λείπομαί τινός τινι εἶμαι κατώτερος (ἀσθενέστερος) τινος κατά τι. — αὐλίζομαι στρατοπεδεύω. — ταύτη ἔνεκα τούτου. — παρέχειν (ἀπρόσ.) εἶναι δυνατόν. — ἔωθεν ἀπό πρωΐας, τὸ πρωΐ. — διαβάλλω τὸν πόρον διαπερῶ τὸν ποταμόν. — ὑποφθάνω προλαμβάνω. — μοι δοκοῦμεν = δοκῶ. — ἐπιχειρῶ τῷ ἔργῳ ἀρχίζω τὴν μάχην. — ἐν μετώπῳ = ἐπὶ φάλαγγος ἢ ἐν φάλαγγι ἐν ἐκτεταμένῃ γραμμῇ. — εἰσὶν αἱ αὐτῶν (εἰσιν) = τινὲς αὐτῶν (δηλ. τῶν δχθῶν) εἰσι. — κατὰ νέρας ἐν μακρῷ σειρᾷ (ἀντίθ. τοῦ ἐν μετώπῳ). — ἦπερ ἀσθενέστατον (δηλ. ἔστι) ὅπου ἡ παράταξις ἥμῶν εἶναι ἀσθενεστάτη, ἐν ἣ παρατάξει ἥμεις εἴμεθα ἀσθενέστατοι. — ἐκβαίνουσιν (ἥραῖν) ἐπικείσονται ἐὰν ἐκβαίνωμεν, θὰ ἐπιτεθῶσι καθ' ἥμῶν. — σφάλμα ἀτύχημα. — ἐς τὰ παρόντα = ἐν τῷ παρόντι. — χαλεπός ἐπιζήμιος. — κρίσις ἐκβασις. — σφαλερός ἐπικίνδυνος.

§ 6—7. ἐκφαυλίζω ἐξευτελίζω, περιφρονητικῶς ὀνομάζω. — εἴργω ἐμποδίζω — ὡς ἔχομεν ἀνευ ἀναβολῆς, εὐθύνς. — πρὸς Μακεδ. τῆς δόξης = πρὸς τῆς δόξης τῶν Μακεδ. ἀρμόζον εἰς τὴν δόξαν τῶν Μ. — δξύτης δρμητικότης. — ποιοῦμαι = ἡγοῦμαι. — τοῦ σφῶν δέους τοῦ φόβου των (πρὸς ἥμᾶς).

Κεφ. 14.

§ 1—3. ἡγοῦμαι ἀναλαμβάνω τὴν διοίκησιν. — παράγω προχωρῶ. — προετάχθησαν τοῦ δεξιοῦ ἐτάχθησαν εἰς τὸ ἀκρότατον δεξιὸν κέρας. — τοὺς ἐταίρους τοὺς ἵππους ἴδ. σελ. 64. — ἐπιτάττομαί τινι τάσσομαι πλησίον τινός. — ἔχομαί τινος εἶμαι πλησίον τινός. — οἱ ὑπασπισταὶ τῶν ἐταίρων σῶμα ἐλαφροῦ πεζικοῦ ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ σῶμα τῶν Ἑλλήνων πελταστῶν. — ἐπὶ τούτοις (δηλ. ἐτάχθη) πλησίον τούτων . . . — ἡ φάλαγξ = ἡ τάξις τὸ τάγμα. — ἐπὶ δὲ πλησίον δέ. — ἡ Φιλίππου, τοῦ νιοῦ τοῦ Μαχάτα. — ἔστ’ ἐπί τι μέχρι τινές. — τάξις παράταξις.

§ 4. ἀποδέω ὑπολείπομαι. — παρατείνω τῷ ποταμῷ παρατάσσω κατὰ μῆκος τοῦ πεταμοῦ. — ὑπερδέξιος ὑπερούψηλος. — τὰ χωρία τὸ ἔδαφος. — ἡ ταύτη ὅπου . . . ἔκει. — ἡ ξὺν ἐκπλήξει θεραπεία ἡ μετὰ σεβασμοῦ πρόσθυμος ὑπηρεσία. — κατὰ ἀπέναντι. — ἐπέχω ἔχω θέσιν, εὐδίσκομαι. — ἐπέταξαν τῇ δχθῃ παρέταξαν παρὰ τὴν δχθην.

Κ. Κοσμᾶ—Αρριανός, Λουκιανός. "Εκδ. τρίτη, 1933.

§ 5—7. *ἀκρον* ὅχθη.—*ὑπὸ τοῦ δικτεῖν* ἐπειδὴ ἐφοβοῦντο.
—*τὸ μέλλον* ἡ (ἄγνωστος) μέλλουσα ἔκβασις (τοῦ ἀγῶνος). — *ἐγκελεύομαί τινι* προτρέπω τινά.—*ἀγαθὸς* ἀνδρεῖος.—*καὶ μὴν* καὶ μάλιστα. — *προεμβάλλω* εἰσέρχομαι (ὅπτομαι) πρῶτος. —
ἡγεμονία ἡ πρώτη θέσις, τὴν δποίαν τὰ διάφορα σώματα τοῦ στρατοῦ διαδοχικῶς ἐλάμβανον καθ' ἐκάστην ἡμέραν. — *ὑπὸ σαλπίγγων* ὑπὸ τὸν ἥχον τῶν σαλπίγγων.—*Ἐνυάλιος* θεὸς τοῦ πολέμου.—*παρατείνω* ἐκτείνω. — *ἡ παρεῖλη τὸ φεῦμα* κατὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὁρεύματος.—*καὶ τὰ νέρας* ἐκ τῶν πλαγίων.—*προσπίπτω τινὶ* ἐπιπίπτω κατά τινος. — *ἀνυστὸν* δυνατόν.—*τῇ φάλαγγῃ* = ἐν μετώπῳ (κεφ. 13. § 4). — *προσμείγνυμε τινι* συμπλέκομαι πρός τινα.

Κεφ. 15.

§ 1—2. *προσέχω* πλησιάζω.—*καὶ αὐτοῖς*, δηλ. ἐπέχοντες τεταγμένοι ὅντες.—*βάλλω* ὁπτικῶς ἀκόντια.—*ἔξι ὑπερδεξίου* ἐξ ὑψηλῶν θέσεων — χθαμαλὸς χαμηλός. — *ἥν ὀθισμὸς τῶν ἵππων* = ἕωθοῦντο οἱ ἵππεῖς (τῶν δύο στρατῶν). — *τῶν μέν...τῶν* δὲ (δηλ. πειρωμένων) = δτι (αἰτλγκ.) ἐπειρῶντο οἱ μὲν ἐκβαίνειν...οἱ δὲ εἰργειν... — *παλτῶν ἀφεσις* (*ἥν*)= ἀφίετο παλτά· παλτὸν ἀκόντιον. — *ξυστὸν δόρυ*. — *ἔξι οὐ βεβαίου* ἐξ ἐπισφαλοῦς ἐδάφους (ώς ὅντος τούτου λασπώδους καὶ δισθηροῦ). — *οἱ δὲ Πέρσαι* ἔξι... = οἱ δὲ Π. οὐκ ἐκανοπάθουν μαχόμενοι ἔξι... — *ἄλλως τε καὶ πρός τούτοις ἀκόμη*. — *κινδυνεύω* μάχομαι.

§ 3—5. *ξυμμείγνυμε τινι* συμπλέκομαι πρός τινα.—*ἀποκλίνω* καταφεύγω.—*πελάζω* πλησιάζω. — *ἄμα οἶ—μεθ'* ἔαυτοῦ. — *ἴνα ὅπου*. — *τὸ πᾶν στῆφος* τὸ πυκνότατον πλήθος.—*ξυνειστήκει* εἶχε συναφθῆ. — *ἄλλαι ἐπ'* ἄλλαις ἡ μία τάξις κατόπιν τῆς ἄλλης.—*τι ἐφίει* ώμοιάς εἰς κάπως. — *ξυνέχομαι* συνωθοῦμαι. — *οἱ μέν... οἱ δέ*, δηλ. πειρώμενοι. — *ἔξισται* τοῦ ἔξωθλος. — *ἔς ἀπαν παντελῶς*. — *βιάζομαί τινα* βιαίως ἔξωθλ τινα. — *κρανέῖνος* κατεσκευασμένος ἐκ ξύλου κρανειᾶς.

§ 6. *ἔνθα δὴ τότε ἀκοιβῶς*. — *ἀναβολεὺς* δ ὑποβοήθων τινα νὰ ἀναβῇ εἰς ἵππον.—*πονοῦμαι* μετὰ κόπου (κρατερῶς) ἀγωνίζομαι. — *κεκλασμένος* τοῦ κλδμαι θραύσμαι. — *οὐκ ἀφανῶς γενναίως*.

§ 7. 8. καὶ δεῖς καὶ οὗτος—προϊππεύω ἔφιππος προχωρῶ.
—ἐπάγω ὕσπερ ἔμβολον τῶν ἵππεων ἄγω τοὺς ἵππεῖς ἐν
σφηνοειδεῖ παρατάξει—ἐξελαύνω ἔξιομῶ. — παίω κτυπῶ.
—κατεβάλλει ρίπτει (νεκρὸν) κάτω (ἀπὸ τοῦ ἵππου).—*Roisá-*
ηης ἀδελφὸς τοῦ Μιθριδάτου.—*κοπίς* ξίφος καμπύλον.—*τὴν*
πληγὴν ἔσχε τὸ κτύπημα (τῆς κοπίδος) ἐσταμάτησε, ἐματαίωσε.
—ἀνετέτατο εἶχεν ὑψώσει.—ἐπεκβαίνω ἔξερχομαι κατόπιν.—
ἀεὶ συνεχῶς.—προχωρεῖ εἶναι δυνατόν — προσγίγνομαι τινὶ
ἔνοῦμαι μετά τινος.

Κεφ. 16.

§ 1. ἐγκλίνω ὑποχωρῶ. — προκινδυνεύω μάχουμαι ἐν τῇ
πρώτῃ γραμμῇ. — ἐνδίδωμι = ἐγκλίνω — παραρρήγνυμαι
ἀποσπῶμαι (ἀπὸ τῆς γραμμῆς τῆς παρατάξεως). — τὰ ἔφ' ἐκά-
τερα ἀμφότεραι αἱ πτέρυγες.—καρτερὰ γενική.

§ 2—3 ἐκτρέπομαι ἐπὶ τινα στρέφομαι κατά τινος.—ἐκ-
πλήξει τοῦ παραλόγου ἔξι ἐκπλήξεως διὰ τὸ ἀπροσδόκητον
(τόλμημα τῶν Μ.). βέβαιος λογισμὸς ἀσφαλῆς ὑπολογισμός,
σταθερὰ ἀπόφασις. — πάντη ἔξι ὅλων τῶν μερῶν. — ἐν μέσῳ
...αὐτοὺς αὐτοὺς συλληφθέντας ἐν τῷ μέσῳ.—δι’ ὀλίγους ἐντὸς
ὅλιγου χρόνου.—διτι μὴ = εἰμι ἐκτὸς ἐάν.—πταῖσμα ἥττα.

§ 4—5. εἰκὼν ἀνδριάζει.—Δῖον πόλις τῆς Μακεδονίας παρὰ
τὸν Θεομαϊκὸν κόλπον εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Ὀλύμπου ἐνταῦθα
ἴσταντο καὶ οἱ ἀνδριάντες τῶν Μακεδόνων βασιλέων.—Δύσιπ-
πος ἐπιφανῆς γλύπτης ἐκ Σικυῶνος (330 π. Χ.). — *Ἀλέξαν-*
δρον ἐποίει ἀνδριάντας τοῦ Ἀλεξ. κιτρικεύαζε.—προκριθεὶς
προτιμηθείς. — κόσμος τιμαὶ (στρατιωτικοί). — ἀτέλεια τῶν
κατὰ τὴν χώραν (γιγνομένων) ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ φόρου τῶν
γεωργικῶν προϊόντων. — λειτουργία τῷ σώματι σωματικὴ
ὑπηρεσία, ἀγγαρεία. — εἰσφοραὶ κατὰ τὰς κτήσεις ἐκάστων
συνεισφοραὶ ἀνάλογοι πρὸς τὰς περιουσίας ἐκάστων.—ἐπέρχο-
μαι ἐπισκέπτομαι. — παρασχὼν οἱ ἐπιτρέψας εἰς αὐτὸν (δηλ.
εἰς ἔκαστον τῶν τετρωμένων).

§ 6—7. δήσας ἐν πέδαις δέσας μὲ κειροπέδας. — ἐργάζε-
σθαι, δηλ. τὴν γῆν — παρὰ τὰ δόξαντα κοινῆς τοῖς *"Ἐλλησι*
ἐναντίον τῆς κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ἐλλ. (ἐν Κορίνθῳ).—ἀνά-
θημα ἀφιέρωμα.—ἐν πόλει ἐν τῇ ἀκροπόλει.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Κεφ. 3.

§ 1. παρέρχομαι φθάνω, εἰσέρχομαι.—ἀκρα ἀκρόπολις. — ἵνα ὅπου. — Γρόδιος βασιλεὺς τῆς Φρυγίας. — ζυγδς τὸ ἔύλον τὸ σταυροειδῶς κείμενον ἐπὶ τοῦ ρυμοῦ (τοῦ μακροῦ ἔύλου τοῦ ἔκτεινομένου ἀπὸ τοῦ μέσου τοῦ ἄξονος μέχρι τοῦ ζυγοῦ).

§ 2—3. λόγος πολὺς πατεῖχεν ὑπῆρχε παράδοσις λίαν διαδεδομένη. — πρόσχωρος γείτων. — ἀμαξεύω ἀμαξηλατῶ, διευθύνω ἀμαξαν. — ἀρῶ (-όω) ἀροτριῶ. — βουλυντὸς ἐσπέρα. — ὅψις θέαμα, ἐμφάνισις. — κοινῶ ἀνακοινώνω. — ὑπὲρ τοῦ θείου περὶ τοῦ θείου τούτου σημείου. — Τελμισσεῖς κάτοικοι τῆς Τελμισσοῦ, πόλεως τῆς Καρίας — σοφὸς ἐξηγεῖσθαι ἴκανὸς εἰς τὸ νὰ ἔξηγῃ. — ἀπὸ γένους ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, κληρονομικῶς. — μαντεία μαντικὴ τέχνη.

§ 4. προσάγω τινὶ πλησιάζω τινά. — ὅπως οἱ .. ἔσκε πῶς συνέβη εἰς αὐτόν. — ξυνεπισπομένην οἱ τὴν θυσίαν αὐτὴν ἐξηγήσασθαι ν ἀκολουθήσῃ αὐτὸν καὶ αὐτὴ νὰ ὑποδείξῃ τὸν τρόπον τῆς θυσίας. — ὑποτίθεμαι ὑποδεικνύω. — ξυγγίγνομαι ἐπὶ γάμῳ τινὶ νυμφεύομαι τινα.

§ 5—6. καλὸς ὡραῖος. — στάσει πιέζεσθαι ἐν σφίσι = στασιάζειν ἀλλήλους. — ἐπιστῆναι ὅτι παρουσιάσθη. — ξυμβαλόντες τὸ μαντεῖον ἀφ' οὗ συνεδύασαν τὸν δοθέντα αὐτοῖς χρησμὸν (καὶ τὴν ἐμφάνισιν τῆς ἀμάξης). — φράζω λέγω, ὑποδεικνύω. χαριστήριον (δῶσον) ὡς εὐχαριστήριον. — ἐπὶ τῇ πομπῇ τοῦ ἀετοῦ διότι οὗτος (ὁ Ζεὺς) ἀπέστειλεν (εἰς αὐτὸν) τὸν ἀετόν. — μυθεύεται λέγεται. — χρῆναι ὅτι πεπρωμένον ἦτο.

§ 7—8. ἀπόρως ἔχω ἀπορῶ, δὲν δύναμαι. — περιορῶ ἀφήνω. — μὴ ἐργάσηται μήπως προξενήσῃ. — κινησις ἐρεθισμός, κακὴ ἐντύπωσις. — Άριστόβουλος συνεκστρατεύσας μετὰ τοῦ Ἀλεξ. ἔγραψεν ἱστορίαν τῶν πολέμων αὐτοῦ, διασωθεῖσαν ἐν ἀποσπάσμασι μόνον. — ἔξελόντα ἀφ' οὗ ἀφήρεσε. — ἔστωρ πασαλίσκος. — τύλος ἔύλινον καρφίον μετὰ κεφαλῆς εἰς τὸ ἄκρον. — διαβάλλομαι διαπερῶμαι. — διαμπάξ πέρα·πέρα. — ξυνέχω συγκρατῶ. — δ' οὖν πάντως ὅμως. — ἀπαλλάττομαι ἀπό τινος καταλείπω τι. — ὡς τοῦ λογίου ξυμβεβηκότος μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ χρησμὸς εἶχεν ἐκπληρωθῆ. — σέλας λάμ-

ψις, ἀστραπή.—ἐπισημαίνω ἐπιβεβαιώνω.—ἐπὶ τούτοις ἔνεκα τούτων.—φαίνω φανερώνω.

Κεφ. 4.

§ 7—8. ὁἶπτω ὁίπτω τὸν ἔαυτόν μου, ὁίπτομαι. — νήχομαι κολυμβῶ.—κανύματι ἔχομαι ὑπὸ ζέστης κατέχομαι. — οἴτα ἀνισχούσων τῶν πηγῶν οἱ ἐπειδὴ ἄρχονται αἱ πηγαὶ αὐτοῦ, πηγάζει.—θέρμη πυρεός. — ξυνόντα φίλον, ἀκόλουθον. — τὰ ἀμφὶ λατρικὴν εἰς τὰ λατρικὰ ζητήματα.—ἔς τὰ μάλιστα πιστεύομαι ἀπολαύω μεγίστης ἐμπιστοσύνης. — ἀδόκιμος ἀσημος, ἀφανῆς. — καθαίρω τινὰ φαρμάκῳ παρέκω εἰς τινα καθαρικὸν φάρμακον.

§ 9—11. κύλιξ ποτήριον. — δόμοῦ συγχρόνως. — ἔνδηλος καταφανῆς. — καλῶς οἱ ἔχει τὰ τοῦ φαρμάκου ὡς πρὸς τὸ φάρμακον οὐδεμίαν ἀνησυχίαν εἶχεν. — ἐπαγγέλλομαι ὑπόσχομαι. — χαῖξω καλυτερεύω. — βέβαιος ἔς τὸ ἀνύποπτον βέβαιος ὅτι οὐδεμίαν ὑποφύιαν εἶχεν εἰς τὴν εἰλικρίνειαν αὐτῶν.—ἔρρωμένος θαρραλέος.

Κεφ. 7.

§ 3. παρακαλῶ προτρέπω. — ἐκ τῶν ἥδη κεκινδυνευμένων σφίσι καλῶς ἐκ τῶν μέχρι τοῦτο ἀγώνων, οἱ ὅποιοι εἶχον διεξαχθῆ ὑπὲρ αὐτῶν ἐνδόξως.—στρατηγεῖ διευθύνει τὸν ἀγῶνα. — ἄγω ἐπὶ νοῦν τινι ἐμβάλλω εἰς τὸν νοῦν τινος. — καθείργυνμι ἐγκλείω. — ἐκ τῆς εὐρυχωρίας ἔς τὰ στενόπορα, δηλ. ἐκ τῆς εὐρείας πεδιάδος τῶν Σάρδων, ἔνθα τὸ πρῶτον εἶχε στρατοπεδεύσει δ Δαρεῖος, εἰς τὴν στενὴν παράλιον πεδιάδα τοῦ Πιναράου, ἔνθα νῦν ἦτο ἐστρατοπεδεύμένος.—ίνα ὅπου.—ξύμετρον χωρίον κατάληξος τοποθεσία. — ἀχρεῖος ἀχρηστος, ἀνωφελῆς.—παραπλήσιος ὅμιοιος.

§ 4—5. τρυφῶσι (μτχ.) οἱ ὅποιοι ζοῦν βίον τρυφηλόν, μαλαθακόν. — ἀλλως τε καὶ καὶ πρὸς τούτοις ἀκόμη. — ἔς κεῖσας ἥκω συμπλέκομαι. — ξὺν σφίσι = σὺν ἔαυτοις (τοῖς Μακεδ.). — ἀπονος δκνηρός.—μαλακὸς μαλαθακός. — ἐπὶ δὲ πρὸς τούτοις δέ. — ἀντιστρατηγῶ τινι ὡς στρατηγὸς εἶμαι παρατεταγμένος ἐναντίον τινός.

§ 6—7. ἐς πλεονεξίαν τοῦ ἀγῶνος εἰς ἀπόδειξιν τῆς ὑπεροχῆς αὐτῶν (τῶν Μακ.) ἐν τῷ ἀγῶνι. — ἐπεξήγει διηγεῖτο, ἔλεγε. — κρατῶ νικῶ. — δι, τι περ ὅφελός (ἐστι) τοὺς ἀρίστους, τὸ ἄνθος. — ἐπὶ τῷδε τῷ ἀγῶνι μετὰ τοῦτον τὸν ἀγῶνα. — διτι μὴ εἰ μή. — ἐπὶ τούτοις μετὰ ταῦτα. — τὰ ἐς τὸ κοινὸν ξὺν λαμπρότητι ἥδη πεπραγμένα αἱ μέχρι τοῦτο πεπραγμέναι ἀπὸ κοινοῦ λαμπραὶ πράξεις. — καὶ εἰ δή τῷ ιδίᾳ τι διαπερπέτες ἐς κάλλος τετολμημένον (ἥν) καὶ ἀν μάλιστα ὑπὸ τίνος ἀτομικῶς εἴχε διαπραχθῆ τολμηρόν τι ἔργον ἔξοχον καὶ ἔνδοξον. — ἐπὶ τῷ ἔργῳ ἔνεκα τοῦ ἔργου τούτου (τοῦ τολμήματος). — ἀνακαλῶ προσφωνῶ. — τὸ αὐτοῦ οὐκ ἀκίνδυνον τὸ ὁψοκίνδυνον αὐτοῦ. — ως ἀνεπαχθέστατα χωρίς διόλου νὰ καταστῇ δύχληρὸς (διὰ τῆς μεγάλανχίας του) ἐπομένως: τὰ μάλιστα μετριοφόρονται.

§ 8—9. ἄμα Ξεν.—σὺν Ξεν. — ἐς μνήμην ἐλθεῖν = ἀναμνησθῆναι. — οὐδέν τι σφίσιν ἐπειοιότες ἐν φῷ οὐδόλως ὕμοιαζον (ἡδύναντο νὰ συγκριθοῦν) πρὸς αὐτοὺς (τοὺς Μακ.) — ἀξιώσις ἀξία. — διτι μὴ ἔκτος. — αὐτοσχεδιάζομαι ἐκ τοῦ προχείρου παρασκευάζομαι. — κατιόντων τοῦ κατέρχομαι ἐπιστρέφω. — ἐπινήγνομαι τινι ἐπιπίπτῳ κατά τίνος, προσβάλλω τινά. — ἐπῆλθον διηλθον. — δσα τ' ἀλλα . . . εἰνός (ἐστι), δηλ. ἐπεδείκνυε καὶ δσα ἀλλα . . . πρέπον εἶναι . . . ἀνέφερε. — ἐν τῷ τοιῷδε ἐν τοιαύτῃ περιστάσει. — πρὸ τῶν κινδύνων πρὸ τῆς μάχης. — παράκλησις παρόρμησις. — ἀλλος ἀλλοθεν πανταχόθεν. — δεξιοῦμαι χαιρετίζω λαμβάνων τὴν δεξιάν. — τῷ λόγῳ ἐπαίροντες διὰ τῆς παροιμήσεώς των ἔξαπτοντες.

Κεφ. 12.

§ 3—4. ἐπανῆνεν εἰς τὸ στρατόπεδον. — παρελθόντα = εἰσελθόντα. — ἐξηρημένη ἦν αὐτῷ ὡς ἔξαίρετον δῶρον εἴχε διοθῆ εἰς αὐτὸν (ὑπὸ τῶν Μακ.). — πνυθέσθαι διτι ἥρωτησεν. — οἵτινες (εἰσι) = τίνες εἰσίν. — ἀνθ' δτον ἔνεκα τίνος. — καὶ τινα ἔξαγγειλαι καὶ διτι ἀπεκρίθη τις. — κάνδυς μανδύας. — ως ἐπὶ τεθνεῶτι Δαρ. νομίζουσαι διτι δ Δαρ. ἔχει φονευθῆ. — ἀνοιμώχω θρηνῶ μεγαλοφόρωνται.

§ 5. ἐντέλλομαι παραγγέλλω. — φράζω =; (κεφ. 3, § 6). — θεραπεία βασιλικὴ οἱ βασιλικοὶ θεραπόντες, οἱ αὐλικοί. — ξυγ-

χωρῶ παραχωρῶ. — **κόσμος** τιμαὶ (βασιλικά). — **κατ' ἔνεκα προσωπικῆς ἔχθρας. — **γενέσθαι οἱ τὸν πόλεμον = πολεμῆσαι αὐτόν.** — **ἀρχὴ κυριαρχία.** διαπεπολέμηται ἐννόμως ἔχει διεξαχθῆ ὁ πόλεμος (ὑπ' αὐτοῦ) νομίμως. — **Πτολεμαῖος** στρατηγὸς καὶ πιστὸς φίλος τοῦ Ἀλεξ., μετὰ τοῦ δποίου καὶ συνέεστρατευσεν εἰς Ἀσίαν· μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀλεξ. ἐγένετο βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου. Συνέγραψεν ἀπομνημονεύματα τοῦ Ἀλεξ., τῶν δποίων ἀποσπάσματα μόνον ἐσώθησαν.**

§ 6—7. **λόγος ἔχει = λόγος κατέχει** (I, 11, § 6). — **ἀμφιγνοῶ** εὔρισκομαι ἐν ἀμφιβολίᾳ. — **δστις αὐτοῖν εἴη = τις αὐτῶν ἦν.** — **ἐστάλθαι τοῦ στέλλομαι στολίζομαι.** — **μείζων** ὑψηλότερος. — **καταιδοῦμαι τινι** καταντοπιάζομαι διά τι. — **διαμαρτία** πλάνη, λάθος.

§ 8. **πάντη κατὰ πάντα, δλως.** — **ἀναγράφω** ἐκθέτω, ἀναφέρω. — **κατοίκησις** οἰκτος. — **πίστις** ἐμπιστοσύνη. — **πιθανὸς** πιστευτός, ἴκανός. — **ώς ἀν πράξας καὶ εἰπὼν** ὅτι ἡδύνατο γὰρ πρᾶξη καὶ νὰ εἴπῃ. — **καὶ ἐπὶ τῷδε ἀκόμη καὶ διὰ τοῦτο.**

Κεφ. 14.

§ 1—3. **ἀπὸ γλώσσης προφορικῶς.** — **Ἀρταξέρξην** τὸν Ὁχον, βασιλεύσαντα ἀπὸ τοῦ 362—339 π. Χ. — **ῆρξεν** ἀδικίας ἀποστέλλας τῷ 336 π. Χ. τὸν Ἀτταλον καὶ τὸν Παρμενίωνα εἰς τὴν Ἀσίαν πρὸς ἀπέλευθέρωσιν τῶν ἐν αὐτῇ Ἑλλήνων ἀπὸ τῶν Περσῶν. — **ἔξ οὖ (χρόνου)** ἀφ' ὅτου. — **ἄχαρις** δυσάρεστος, κακός — **ἀμύνων** βοηθῶ. — **ἀνασώζω τὴν ἀρχὴν** κινδυνεύσον τὸ κράτος σώζω. — **τῷ = τινί.** — **ὑπὲρ περί.** — **τὰ πιστὰ** αἱ ἔνορκοι διαβεβαιώσεις. — **ὑπὲρ Ἀλεξ.** ἔξ ὀνόματος τοῦ Ἀλεξ.

§ 4—6. **ἀντιγράφω** ἐγγράφως (δι' ἐπιστολῆς) ἀπαντῶ. — **ὑπαρξάντων,** δηλ. **τῆς ἔχθρας** ὑπάρχω κάμνω ἀρχήν. — **Πέρινθος** πόλις τῆς Θράκης εἰς τὴν Προποντίδα· πόλιορκηθεῖσα τῷ 341 π. Χ. ὑπὸ τοῦ Φιλίππου ἐσώθη διὰ τῆς βοηθείας τῶν Περσῶν. — **τοῦ πατρὸς ἀποθανόντος** ὁ Φίλιππος ἐδολοφονήθη τῷ 336 π. Χ. ἐν Αἰγαῖς ὑπὸ τινος τῶν σωματοφυλάκων του καλούμενου Παυσανίου. — **συνετάξατε** ἐβάλατε. — **κομπάξω** διακηρύττω καυχώμενος. — **Βαγώας** Αἰγύπτιος δηλητηριάσας τὸν Ἀρταξ., τοῦ δποίου ἥτο αὐλικός, καὶ ἀναβιβάσας εἰς τὸν θοόνον

τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀρσην· ἀλλὰ καὶ τοῦτον ἐδολοφόνησε κατόπιν καὶ ἀνεβίβασεν εἰς τὸν θρόνον τὸν φύλον του Δαρεῖον, ὑπὸ τοῦ διοίκου ὅμως ἡναγκάσθη νὰ πίῃ δηλητήριον. — οὐδὲ δικαιώσει διότι ὁ υἱός του Ἀρταξ. καὶ ἀδελφὸς τοῦ Ἀρσοῦ Βισθάνης εἶχε περισσότερα δικαιώματα ἐπὶ τοῦ Περσικοῦ θρόνου ἢ ὁ Δαρεῖος. — οὐκ ἐπιτήδειος ἔχθρικός.

§ 7—9. ἦνε ἐγκλ. προστκ. — ἐξ ἵσου ἐπιστέλλω ὡς ἵσος πρὸς ἵσον στέλλω ἐπιστολήν, γράφω. — εἰ του δέη ἀν ἐχῆς ἀνάγκην τινός.

Κεφ. 25.

ξυνέχομαι ἔν τινι ἀπασχολοῦμαι μέ τι. — τάλαντον ποσὸν χρημάτων 6.000 ἀττικῶν δραχμῶν. — ἄγομαι γυναικα νυμφεύομαι. — ἀπαγγέλλω ἀνακοινώνω. — ἐπὶ τούτοις καταλύω τὸν πόλεμον μὲ τούτους τοὺς ὅρους τελειώνω τὸν πόλεμον. — ἀγαπῶ μένω εὐχαριστημένος. — ξύμβασις συνεννόησις. — ἀπογιγνώσκω ἐγκαταλείπω, ἀφίνω.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΙΚΟΥΣ ΔΙΑΛΟΓΟΥΣ ΤΟΥ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

1.

Διογένης κυνικὸς φιλόσοφος καταγόμενος ἀπὸ τὴν Σινώπην, πόλιν τῆς Παφλαγονίας (414—323 π. Χ.); οἱ κυνικοὶ φιλόσοφοι ἐπρέσβευν διτὶ ἡ εὐτυχία συνίσταται εἰς τὴν περιφρόνησιν τῶν ἐπιγείων ἀγαθῶν καὶ ἐπομένως ἔζων βίον πενιχρότατον ἐπαιτοῦντες ἀνὰ τὰς ὅδους καὶ περιφερόμενοι ἀνυπόδητοι καὶ ἥμιγμοντοι. — **Πολυδεύκης** υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Λήδας· τυχὼν ἀθανασίας παρεκάλεσε τὸν Δία νὰ διανείμῃ αὐτὴν μὲ τὸν ἀδελφόν του Κάστορα καὶ οὕτως ἀπεφασίσθη ἑκάτερος αὐτῶν ἐναλλάξ νὰ ζῇ μίαν ἥμέραν καὶ μίαν νὰ μένῃ εἰς τὸν ἄδην. — **Ἐπειδὴν τάχιστα** εὐθὺς ὡς. — **σὸν** ἡ σειρά σου. — **Μένιππος** κυνικὸς φιλόσοφος ἐκ Φοινίκης, μαսητῆς τοῦ Διογένους. — **κύων** κυνικὸς φιλόσοφος. — **Κράνειον** ἐν ἑτῶν ἐπισημοτέρων προαστίων τῆς ἀρχαίας Κορίνθου· εἶχε δάσος ἐκ κυπαρίσσων καὶ γυμναστήριον. — **Δύκειον** γυμναστήριον ἐν Ἀθήναις παρὰ τὸ σημερινὸν Ζάππειον καὶ τὸν Ἐθνικὸν κηπον. — **καὶ πολὺ (ἥν σοι)** τὸ καὶ πολλάκις σοῦ ἥρχετο ἡ σκέψις. — **ἀγεννῆς** ἀνανδρος, ἀδύνατος. — **ἐμπλησάμενον** τοῦ **ἐμπληκτῆμι** γεμίζω. — **πήρα** σακκούλα. — **θέρμος** εἴδος δσπρίου, λούπινον. — **Ἐκάτης δεῖπνον** ἡ Ἐκάτη ἦτο θεὰ τῶν καθαριῶν καὶ τῶν ὅδῶν. — **Ἐν Ἀθήναις** οἱ εὐπορώτεροι Ἀθηναῖοι συνήθιζον τὴν τελευταίαν ἥμέραν ἑκάστου μηνὸς νὰ καθαρίζουν καὶ νὰ ἔξαγνίζουν τὰς οἰκίας των καὶ πρὸς τιμὴν τῆς Ἐκάτης ἀπέθετον εἰς τὰς τριόδους τροφάς, τὰς δοποίας ἔλεγον. — **Ἐκάτης δεῖπνα**· τὰς τροφάς αὐτὰς εὑρίσκοντες τὴν νύκτα οἱ πτωχοὶ ἔτισαν. — **καθάρσιον (ξερδόν)** καθαρτήριος θυσία· κατὰ τὰς καθαρητηρίους θυσίας συνήθως ἐγίνετο χρῆσις φῶν· ταῦτα μετὰ τὰς θυσίας ἔξετίθεντο εἰς τὰς τριόδους. — **τριβάνιον** πεπαλαιωμένον καὶ ἐφθαρμένον ἐπανωφόριον. — **πελύθυνδος** μὲ πολλὰς θύρας, τρύπας. — **ἐπιπτυχὴ** ἐπικάλυψιμα· **αἱ ἐπιπτυχαὶ τῶν ὁσιῶν** τὰ μπαλώματα. — **τὰ πολλὰ ὡς** ἐπὶ τὸ πολύ. — **τιμωροῦμαι** βασανίζω — **συντίθημι** σωρεύω. — **δβολὸς νόμισμα=1)β** τῆς δοαχμῆς· εἰς τὸ στόμα ἑκάστου νεκροῦ ἔθετον ἕνα δβολὸν ὡς ναῦλον διὰ τὸν Χάρωνα, τὸν γέροντα κωπηλάτην, τὸν διαβιβάζοντα τὰς ψυχὰς ἐπὶ τῆς Ἀχερούσιας λίμνης εἰς τὸν ἄδην. — **εἰρήσεται** τετέλεσμι. μέλλ. (ἀντὶ ἀπλοῦ)

τοῦ λέγομαι. — καλὸς ὥραῖος. — εὔτονος εὔρωστος, ἵσχυρός. — *Δάκων* προσφωνεὶ οὕτῳ τὸν Πολυδεύκη διογένης, διότι κατήγετο ἐκ τῆς Σπάρτης. *πρᾶγμα* πενία.—*ἐκλύομαι* παραλύω, χαυνώνομαι.—*ἀπένεγκον* τοῦ ἀποφέρω κομίζω, φέρω.

2.

Ἐρμῆς οὗτος εἶχε πρὸς τοὺς ἄλλους τὴν ὑπηρεσίαν νὰ φέρῃ τὰς ψυχὰς εἰς τὸν ἄδην. — ὡς ἔχει ἡμῖν τὰ πράγματα πῶς εἶναι ἢ κατάστασίς μας. — διαρρεῖ τὰ πολλὰ κάνει νερὰ σχεδὸν ἀπὸ παντοῦ. — ἐπὶ θάτερα πρὸς τὸ ἔν τὸ πρὸς τὸ ἄλλο μέρος. — *οἰχήσεται* *ἴεριτραπὲν* θὰ ἀνατραπῇ καὶ θὰ βυθισθῇ. — νέω κολυμβῶ. — εὐπλοῶ ἔχω καλὸν πλοῦν. — *ἡών* ἀκτή. — πορθμεῖον πλοιάριον. — μέλει τινὶ φροντίζει τις. — τὰ ἀπὸ τούτου ἀπὸ τώρα. — ψιλὸς γυμνός. — διαγινώσκω ἔξετάζω. — *βάκτρον* βακτηγία. — *τρίβων* = *τριβώνιον* (διάλ. 1). — *ἐπέραστος* ἀξιαγάπητος. — *εὔζωνος* ἐλαφρός. — *πορφυρὸς* πορφυροῦ ἴματιον. — *Γελῆροι* οἱ κάτοικοι τῆς Γέλας, πόλεως τῆς Σικελίας. — *πάρει* τοῦ πάρειμι (*παρὰ + εἰμι*). — *ἀποτίθεμαι* ἀφίνω. — *βαρῶ* (-έω) βαρύνω. — *ἔφεστροις* = *πορφυροῖς*. — εἶν *ἔστω*, καλά. — τὸν *ἔτερον* τὸν ἔνα ἀπὸ τοὺς δύο. — τὰ *κηρύγματα* μὲ τὰ δποῖα ἀνεκηρυύσσεσο νικητής. — *ἰσοστάσιος* ισοβαρής. — *μαλακία* χαύνωσις. — *τρυφὴ* τρυφηλότης, μαλθακότης. — *ἐντάφιον* σάβανον. — *ἀνεμήρυξε*, δηλ. εὐεγέτην. — *ἔχωσαν* τοῦ *χώνυνυμι* κατασκευάζω. — τι ἀν καὶ πάθοιμι τί δύναμαι νὰ κάνω — *βαβαὶ* μπᾶ ! μπᾶ ! σκῆμα ἔξωτερικόν. — *βρενθύομαι* κομπάζω. — *ἐπηρημὸς* τοῦ ἐπαίρω σηκώνω. — δ ἐπὶ τῶν *φροντίδων* δ βυθισμένος εἰς σκέψεις. — *καθίημι* τι ἀφίνω τι νὰ πέσῃ κάτω· δ τὸν βαθὺν πώγωνα καθειμένος δ ὅποιος ἔχει ἀφίσει τὰ πυκνά του γένεια νὰ κρέμωνται κάτω. — *μᾶλλον* δὲ ἢ διὰ νὰ εἴπω καλύτερα. — *γόης* ἀγύρτης, ἀπατεών. — *τερατεία* τερατολογία. — *ἀπορος* αἰνιγματώδης, ἀσαφής. — *ἀκανθώδης* δύσκολος. — *λῆρος* κενολογία. — *σθλος* φλυαρία. — *πεντηκόντορος* πλοῖον μὲ πενήντα κουπιά. — *λάσιος* μαλλιαρός: *λάσιος* πώγων πυκνὰ γένεια. — *μνᾶ* ὡς βάρος =130 περίπου δράμια. — *ἀποκείρω* κουρεύω. — *ἐπίκιοπον* (τὸ) κρεατοσάνιδον, ξύλον ἐπὶ τοῦ δποίου κόπτουν τὸ κρέας. — *ἀναδίδωμι* δίδω. — *βούλει* ἀφέλωμαι θέλεις ν' ἀφαιρέσω, νὰ κόψω. — *ὑπὸ μάλης* ὑπὸ τὴν μασχάλην. — *παρρησία* ἐλευθε-

ροστομία. — *γενναῖον* γενναιοψυχία. — *εὔφορος* εύκολοσήκωτος. — *δήματα* λόγοι. — *παρέσωσις* δητορικὸν σχῆμα, κατὰ τὸ δόπιον τὰ δύο κῶλα τῆς περιόδου σύγκεινται ἐν συνόλῳ σχεδὸν ἔξι ἵσων συλλαβῶν καὶ ἔχουν τὰς τελευταίας λέξεις διμοιοκαταλήκτους. — *περίοδοι* τετορενεμέναι φράσεις. — *βαρβαρισμοὶ* σπάνιαι καὶ ἀσυνήθιστοι λέξεις. — *ἢν ίδον* ίδού. — *ἀπόγεια* χονδρὰ σχοινία, διὰ τῶν δοπίων τὸ πλοῖον προσδένεται εἰς τὴν ξηράν, παλαμάρια. — *ἀνασπῶ* ἀνασύρω. — *δηῶ (-ώ)* ἀποκόπτω. — *μεταξὺ λόγων* ἐν ῥῷ διμιλοῦμεν — *χωρίον* τόπος, μέρος. — *συνέχομαι πρός τινος* ἐνοχλοῦμαι ὑπὸ τινος. — *διεξέρχομαι* ἀπαγγέλλω, ἐκφωνῶ. — *κοκύω κλαίω*. — *ἔξαρχω κάμνω ἀρχήν*. — *οὕτιστον* συγκινητικάτα. — *γεννάδας γενναῖος*. — *δικαστήριον τοῦτο* ἀπετέλουν τρεῖς κριταί, ὁ Μίνως ὁ Ραδάμανθυς καὶ ὁ Αἰακός. — *εὐθεῖαν ἔκεινην (τὴν ὁδὸν) προΐόντες* ἀκολουθοῦντες τὸν ἵσιον ἔκεινον δρόμον. — *μετέρχομαι πηγαίνω* νὰ φέρω.

3.

πορθμεῖα ναῦλος δβολὸν ίδ. δ. 1. — *ἄγχω πνίγω*. — *Πλούτων* θεὸς τοῦ ἄδου. — *πατάσσω κτυπῶ*. — *δνίνημι ὠφελῶ* μέσος ἀόρ. β' *ωνάμην* καλὸν κέρδος θὰ κάμω, ἐπρόκοψα. — *ὑπερεκτίνω τινὸς πληρώνω* διά τινα. — *ἀφίσταμαι τινος ἀπομακρύνομαι* ἀπό τινα, ἀφίνω τινά. — *νεωλιῶ τραβῶ εἰς τὴν ξηράν*. — *πορθμεῖον ίδ. δ. 2.* — *κομίζεσθαι, δηλ. τὰ πορθμεῖα — δέον (ἐστι)* = δεῖ. — *αὐχῶ καυχῶμαι*. — *προῖκι δωρεάν*. ὡς βέλτιστε φίλε μου. — *ἀντλῶ χύνω ἔξω τὸν ἄντλον, δηλ. τὸ εἰς τὸ βάθος τοῦ πλοίου δυπαρὸν ὕδωρ* (τὴν σενίνα). — *συνεπιλαμβάνομαι τῆς κάπης βοηθῶ στὸ κουπί*. οὐδὲν ταῦτα αὐτὰ δὲν ἔχουν σχέσιν. — *θέμις (ἐστι)* εἶναι ἐπιτετραμμένον. — *πληγὴ κτύπημα, ὁρθισμός*. — *Αἰακὸς ίδ. δ. 2.* — *θέρμους... τῆς Ἐκάτης τὸ δεῖπνον ίδ. δ. 1.* — *παρὰ κατά*. — *μέλει τινὶ ίδ. δ. 2.*

4.

Διογένης ίδ. δ. 1. — *Ἀντισθένης κυνικὸς φιλόσοφος διδάσκαλος τοῦ Διογένους*. — *Κράτης κυνικὸς φιλόσοφος μαθητὴς τοῦ Διογένους*. — *σχολὴν ἄγω εὐκαιρῶ*. εὐθὺν τῆς καθόδου κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν εἴσοδον (τοῦ ἄδου). — *ἀθῶ τινα ἐπὶ τράχηλον πιάνω τινὰ ἀπὸ τὸν τράχηλον καὶ σπρώχω*. — *ἀντιβαίνω* ἔναντιώνομαι. *ὑπτιος ἀντερείδω* πίπτω ἀνάσκελα καὶ ἀντιστέκομαι. — *οὐδὲν δέον* ἀνωφελῶς, ματαίως. — *τὸ φίλ-*

τρον τοῦ βίου ἡ πρὸς τὴν ζωὴν ἀγάπη.—ἐρέσθαι τοῦ ἔρωτοῦ.—τηλικοῦτος τόσον ἡλικιωμένος.—ἢ που μήπως.—ἀνιῶ λυπῶ.—τρυφὴ ἀπολαύσεις (τῆς ζωῆς).—κάλαμος καλάμι (ἀλιευτικόν).—δρυμὶα πετονιά.—ἀμυνθόν βλέπω μόλις βλέπω.—παραπαίω εἴμαι ἀνόητος.—μειρακιεύομαι φέρομαι σὰν παιδί, παιδιαρίζω.—τὸ χρεῶν τὸ ὑπὸ τῆς μοίρας δρισμένον, τὸ περιφραμένον.—ἡλικιώτης συνομίληκος.—διώκω ἐπιδιώκω, ἐπιτίητῶ.—ὑπίδηται τοῦ ὑφορῶματος ὑποπτεύω.—βουλεύω ἀπόδρασι, σκέπτομαι νὰ δραπετεύσω.—στόμιον εἴσοδος.—εἰλοῦμαι (-έομαι) περιφέρομαι.

5.

νέηλυς νεοφερμένος.—οὐ σχολή μοί (ἔστι) δὲν ἔχω καιρόν.—κατ' ἐκεῖνο εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος.—δλως ἐν συντόνῳ.—διαγινώσκω ἀναγνωρίζω.—ἀνάστατος γίγνομαι καταστρέφομαι, ἔρημώνομαι.—ἀνεμέσητος ὁ μὴ ἀξιος κατηγορίας.—τοιῆδ'...πάσχειν στίχος ἀπὸ τὸν Ὅμηρον, τὸν ὅποιον εἶπον οἱ γέροντες τῆς Τροίας ἐπὶ τῇ διαβάσει τῆς Ἐλένης.—τοιῆδ' ἀμφὶ γυναικὶ χάριν μιᾶς τοιαύτης γυναικός — ἀλγεα πάσχω ὑποφέρω.—βαφὴ χρῶμα.—δῆλον δτι βέβαια.—χρόα χρῶμα.—συνίημι ἐννοῶ.—ἀπανθῶ μαραίνομαι.—πονῶ ταλαιπωροῦμαι.—καταβάλλω ἔμαυτὸν ξαπλώνομαι.—μετέρχομαι ίδ. δ. 2.

6.

λογίζομαι λογαριάζω.—ἀπραγμονέστερον διὰ τὴν ἥσχιαν μας.—ἐντειλαμένω, δηλ. σοί.—Ἄιδωνεὺς ὁ θεὸς τοῦ ἄδου, ὁ Πλούτων.—ἀνοῦσματι ἀγοράζω.—τροπωτήρ σχοινίον, μὲ τὸ ὅποιον δένεται ἡ κώπη εἰς τὸν σκαριόν.—ἀκέστρα σακορράφα — ἐπιπλάσσω βουλώνω, στουπώνω.—τὰ ἀνεῳγότα τὰ ἀνοίγματα.—ἀφ' οὐ μὲ τὸ ὅποιον.—ὑπέρεα τὸ σχοινίον τοῦ πλαγίου ἕγκλου τοῦ ἵστοῦ, μὲ τὸ ὅποιον στρέφεται κατὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀνέμου τὸ ἵστιον.—ἀξιος εὐθηνός.—ἐνέσται τοῦ ἔνεστι εἶναι δυνατόν.—παραλογίζομαι ἐσφαλμένως λογαριάζω· ὁ Χάρων ὥφειλε νὰ δώσῃ λογαριασμὸν τῶν πορθμείων εἰς τὸν Αἰακὸν (ιδ. δ. 3):—καθεδοῦμαι μέλλ. τοῦ καθέξομαι.—δρῆμα χρέος — τρυφὴ τρυφηλὴ ζωῆ.—ἐξωδηκὼς τοῦ ἔξοιδῶ (-έω) πρήσκομαι, φουσκώνω.—ἀγεννής ἀδύνατος.—πικρῶς ἐπιμόνως.

7.

παρῆς (=παρῆσθα) τοῦ πάρειμι (παρὰ+εἰμι). — τὸ

ἔμδν τὸ ἀφορῶν ἔμέ, ἥ ἰδική μου τύχη. — σύνειμι τινι συνανταστρέφομαι μέτινα. — θεραπεύω περιποιοῦμαι. — τεθνήξεσθαι τετελ. μέλλ. (ἀντὶ ἀπλοῦ) τοῦ θνήσκω· θνήσκω ἐπὶ τινι ἀποθνήσκω ἀφίνων τινὰ ὡς κληρονόμον μου. — ἐς μήκιστον ἀποτείνεται τραβῆ εἰς μάκρος. — Τιθωνὸς υἱὸς τοῦ Λαομέδοντος καὶ σύζυγος τῆς Ἡοῦς αὕτη ἐπιτυχοῦσα παρὰ τῶν θεῶν τὴν ἀθανασίαν του ἐλησμόνησε νὰ ζητήσῃ καὶ τὴν αἰωνίαν νεότητα· δι᾽ αὐτὸ καὶ οὗτος ἐγένετο ὑπέργηρως. — ἐπίτομος σύντομος. — κλῆρος κληρονομία. — πριάμενος τοῦ ὀνοῦμαι. — ἐπειδὰν τάχιστα ἵδ. δ. 1. — ἐπιεικῶς ἀφετά. — ξωρὸς ἐπὶ οἴνου: ἄκρατος (ἄνευ ὕδατος) πίνω ξωρότερον πίνω οἴνον ἀνεμεμιγμένον μὲ διλιγάτερον (τοῦ συνήθους) ὕδωρ. — κύλιξ ποτήριον. — ἐπόμνυμαι δρκίζομαι. — αὐτίκα μάλα παρευθύν. — ὑποβολιμαῖος ὁ τιθέμενος εἰς ἀντικατάστασιν ἄλλου — τὶ πρὸς ταῦτα, δηλ. ἐποίει — ὑποταράσσομαι ταχάσσομαι διλίγον. — συνεῖς τοῦ συνίημι. — τὴν ἐπίτομον, δηλ. δδόν. — ἦνε ἄν, δηλ. ὁ κλῆρος.

8.

Κράτης ἵδ. δ. 4. — δλητᾶς πλοῖον φορτηγόν. — ἀνεψιὸς ἔξα-
δελφος. — ἢ μ' ἀνάειρ' ἢ ἔγὼ σὲ τὰς λέξεις αὐτὰς δ "Ομηρος
θέτει εἰς τὸ στόμα τοῦ Αἴαντος παλαίστος πρὸς τὸν Ὀδυσσέα·
ἀναείρω κυρίως ἐπὶ παλαιστοῦ=σηκώνω· ἐδῶ=κηδεύω, θάπτω.
— κλῆρος ἵδ. δ. 7. — ήλικιώτης ἵδ. δ. 4. — ὑπερβάλλομαι
περνῶ. — Χαλδαίων παῖδες=Χαλδαῖοι· κάτοικοι τῆς Χαλδαίας
χώρας τῆς προσθίου Ἀσίας, διακρινόμενοι διὰ τὰς μαθηματικὰς
καὶ ἀστρονομικὰς των γνώσεις. — ὁ Πύθιος Ἀπόλλων. — ἄρτι
μὲν...ἄρτι δὲ ἄλλοτε μὲν...ἄλλοτε δέ. — παρέχω τὸ ιράτος δίδω
(προλέγω) τὴν νίκην. — τάλαντα ζυγαριά. ποτὲ μὲν . . . νῦν
δὲ ἄλλοτε μὲν...ἄλλοτε δέ — φέπω κλίνω. — Κίρρα πόλις τῆς
Φωκίδος. — κατὰ μέσον τὸν πόρον τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου. —
Τάπυνξ δ ΒΔ. ἀνεμος. — ἐννοῶ σκέπτομαι. — Ἀντισθένης ἵδ.
δ. 4. — κότινος ἀγριεληά. — κοῖνιξ μέτρον χωρητικότητος τῶν
ξηρῶν=315 δράμια σημερινά. — ἀρχὴ ιράτος. — διερρυηκό-
τες προκμ. τοῦ διαρρέω φθείρομαι — τρυφὴ ἵδ. δ. 4. — στέγω
ὑποβασιάζω. — αἱ τοῦ Δαναοῦ παρθένοι κατά τινα μῆνον αἱ
50 θυγατέρες τοῦ Δαναοῦ (αἱ Δαναΐδες) ἐφόνευσαν τοὺς συζύ-
γους των κατά τὴν πρώτην νύκτα τοῦ γάμου ἐκτὸς τῆς μεγαλυ-

τέρας ἔξι αὐτῶν, τῆς ‘Υπερομνήστρας, ἢ ὅποια ἔξι οἴκτου ἐσωσε τὴν ζωὴν τοῦ συζύγου της’ διὰ τὸν φόνον αὐτὸν ἐπεβλήθη εἰς αὐτὰς ὡς ποινὴν νὰ ὑδροφοροῦν ἐν τῷ ἄδει εἰς τρυπημένον πίθον. — ἐπαντλῶ ἀντλῶν χύνω. — πάση μηχανῆ μὲ κάθε τρόπον.—δύσιος ἰδ. δ. 1.

9.

αλῆρος, ἰδ. δ. 7. — κατασπῶ φέρω κάτω (εἰς τὸν ἄδην).—**ἔφεξῆς** κατὰ σειράν —ἀντιποιοῦμαί τινος ἐγείρω ἀξιώσεις ἐπὶ τινος, θέλω νὰ πάρω τι.—οὐδὲν προσήκοντες (αὐτῷ) ἐν ᾧ δὲν ἔχουν καμμίαν συγγένειαν πρὸς αὐτόν.—νοσοῦντος, δηλ. αὐτοῦ. —**ὅδαῖς** ἀναλαμβάνω ἐκ τῆς νόσου.—δλως ἰδ. δ. 5.—προαπίτωσαν τοῦ προαπέρχομαι = προαποθνήσκω.—**ἐπιχανόντες**, δηλ. τῷ **κλήρῳ** ἐπιχαίνω τινὶ περιμένω μὲ ἀνοικτὸν τὸ στόμα ν ἀπολαύσω τι, ἐπιθυμῶ τι.—**διαβουκολῶ** ἀπατῶ—**ἐπελπίζω** τινὰ κάμνω τινὰ νὰ ἐλπίζῃ—**ἔρρωμαι** εἶμαι γερός, λιχουρός τοῦ δώρωνυμαι. — **ἐν σφίσι** μεταξύ των. — **βόσκομαι** τρέφομαι μὲ ἐλπίδας. — πρὸς ἑαυτοὺς τιθέντες πρὸς ἑαυτῶν προβάλλοντες, φανταζόμενοι — ἀποδύομαι ἀποβάλλω. — **Ίόλεως** ἀχώριστος σύντροφος τοῦ Ἡρακλέους τοῦτον φθύσαντα εἰς γεροντικὴν ἥλικιαν ἀνενέωσαν οἱ θεοί.—**ἀνηθᾶ** (-άω) γίνομαι πάλιν νέος. —**ἀμέλησον** μὴ σὲ μέλη.—μετέρχομαι ἰδ. δ. 2.—**ἔξῆς=ἔφεξῆς**.—**παραπέμπω** προπέμπω εἰς τὸν τάφον, θάπτω. — **πρωτήβης** δ ὃν εἰς τὴν πρώτην ἥβην (νεότητα), νέος.

10.

διατάττω δοίζω, κανονίζω. — **αἰτιῶμαι** τινά τινος κατηγορῶ τινα διά τι. — **πρότερον** δηλ. ἀποθνήσκειν. — τὸ πρᾶγμα ἀναστρέφεται τὸ πρᾶγμα ἀνατρέπεται, γίνεται ἀνάποδα.—**οἰκέτης** ὑπηρέτης. — **ἐπικεκυφότα** τοῦ ἐπικύπτω τινὶ στηρίζομαι ἐπὶ τινος. — **κόρυνξα** μύξα. — **λήμη** τσίμπλα. — **ἄνω ποταμῶν** τοῦτο τοῦτο εἶναι ὡς νὰ κάμνῃ τις τοὺς ποταμοὺς ν ἀναβαίνοντα πρὸς τὰς πηγάς των. — τὸ τελευταῖον τοῦλάχιστον.—**ἡ ἀμάξα** τὸν βοῦν, δηλ. ἔλκει. — **ἐπικαίνω** ἰδ. δ. 9.—**ἐσποιῶ** δίδω εἰς υἱοθεσίαν. — **δρφλισηνω** γέλωτα γίνομαι γελοῖος.—**κατορύττω** θάπτω.—**ὑποστένω** στενάζω.—**μύχιστην** τι κάτι τι ἀπὸ τὸ βάθος τῆς καρδίας του. — **ὑποκράζω** κράζω, βογγῶ.—**δσον** αὐτίκα μετ' ὀλίγον.—**σορδες** φέρετρον.—**δέλεαρ**

δόλωμα.—*ἔφίσταμαι παρίσταμαι*.—*ἐπὶ μήκιστον ἐπὶ μακρότατον χρόνον*.—*δλως* *ἰδ.* *δ.* 5.

11.

Κροῖσος βασιλεὺς τῆς Λυδίας· **Μίδας** βασιλεὺς τῆς Φρυγίας· **Σαρδανάπαλλος** βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας. — φέρω ὑποφέρω. — κύων *ἰδ.* δ. 1. — *καθίστημι τοποθετῶ*. — διμόνευκος νεκρὸς καὶ αὐτὸς (*ὅπως καὶ σεῖς*). — *τρυφὴ* *ἰδ.* δ. 4. — λυπηρὸς διχληρός, ἀνυπόφορος. — ἀγεννής πρόστυχος. — δλεθρος κάθαρμα. — *ἀπέκρησε τοῦ ἀπόχρη* εἶναι ἀρκετόν, ἀρκεῖ. — περιέχομαι τῶν ἄνω εἴμαι προσκολλημένος εἰς τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἀγαπῶ καθ' ὑπερβολὴν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. — *τοιγαροῦν* διὰ τοῦτο. — ἀνιῶ *ἰδ.* δ. 4. — διμόψηφός είμι ἔκω τὴν αὐτὴν γνώμην, ἐπιδοκιμάζω. — ὡς οὐδὲ πανσομένου μου δτι δὲν θὰ παύσω. — *κατάδω* ξεκουφαίνω μὲ τὰ τραγούδια μου. — *ὑβρις* ἀλλαζονική, αὐθιάδης διαγωγή. — *ἐντρυφῶ τινι* ἐξευτελίζω τινά. — *τὸ παράπαν* οὐδόλως. — *οἰμώξεσθε* μέλλ. τοῦ *οἰμώξω*. — *συνείρω* ἐπαναλαμβάνω. — *ἐπάσομαι* μέλλ. τοῦ *ἐπάδω* τραγούδω. — *πρέποι* ἀν *ἐπαδόμενον=πρέπει* *ἐπάδεσθαι* ἀριόζει ὡς *ἐπωδός*.

12.

Τάνταλος βασιλεὺς τῆς Φρυγίας, ὀνομαστὸς διὰ τὰ μεγάλα του πλούτη καὶ τὴν ἐκ μέρους τῶν θεῶν εὔνοιαν, ὃστε ἐλέγετο δτι ἥξιωθή νὰ λαμβάνῃ μέρος καὶ εἰς τὰ συμπόσιά των· ἀλλ' ἀπεδείχθη ἀνάξιος τῆς τόσης εὐνοίας, διότι ἐτόλμησε ν̄ ἀποκαλύψῃ εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὰ μυστικὰ τῶν θεῶν. Διὰ τοῦτο οὗτοι ἐπέβαλον εἰς αὐτὸν τὴν τιμωρίαν, περὶ τῆς δποίας γίνεται λόγος ἐν τῷ προκειμένῳ διαλόγῳ. — *οὕτως . . . ὡς τόσον . . . ὃστε*. — *ἀργὸς* δικηρός. — *ἐπικηπτω σκύβω*. — *ἀρύομαι* ἀντλῶ, λαμβάνω ὕδωρ. — *οὐ φθάνω βρέξας* δὲν προφθάνω νὰ βρέξω. — *τὶ δαι καὶ δέη τὶ ἀνάγκην τάχα ἔχεις*. — *τοῦτ' αὐτὸν αὐτὸν ἀκριβῶς*. — *ὡς ἀληθῶς ἀληθῶς*. — *ἐλλέβορος* βιτάνη, τὴν δποίαν μετεχειρίζοντο οἱ ἀρχαῖοι ὡς φάρμακον κατὰ τῆς παραφροσύνης. — *τούταντίον τοῖς . . . δεδημένοις* τὸ ἐναντίον ἀπ' ὅ,τι πάσχουν ὅσοι δαγκάνονται . . . — *ἀναίνομαι ἀρνοῦμαι*. — *τὸ ὕδωρ οὐχ ὑπομένει αὐτοὺς* τὸ ὕδωρ φεύγει ἀπὸ τὰ χέρια των.

13.

Μαύσωλος βασιλεὺς τῆς Καρίας. — μέγα φρονῶ ὑπε
φανεύομαι. — **Σινωπεῦ** ὁ Διογένης κατήγετο ἀπὸ τὴν Σινώπη
— ὑπάγομαι φέρω εἰς τὴν ἔξουσίαν μου. — **ἐπιβαίνω** πορεύ
μαι, προχωρῶ. — **καταστρέφομαι** καθυποτάσσω. — **καρτερ**
γενναῖος. — **Άλιμαρνασσός** πόλις τῆς Καρίας. — **ἐς** κάλλ
ἔξησημένος κομψῶς κατειργασμένος. — **ἐς** τὸ ἀνειβέστατ
μὲν μεγίστην τελειότητα. — **εἴκασμα** ἔχω ἀναπαρασταθῆ. — **νεο**
ναός. — **προφαίνω** δεικνύω. — **ἀποσιμῶ (-δω)** κάμνω τι
μὸν (πλατύ). τὰς **ἱδνας** ἀποσεσιμώμεθα ἔχομεν σιμάς τὰς
νας. — **εἶναι** ἂν ἐπιδείκνυνται ἥθελον χρησιμεύσει εἰς τὸ νά
— **φιλοτιμοῦμαι** ως ὑπερηφανεύμενος λέγω ὅτι. — **ἀνόνητ**
ἄκρηστος. — **μέλει** τίνι τινος ἐνδιαφέρεται. φροντίζει τις διά
— **ἀνδραποδώδης** δουλοπρεπής. — **βέβαιος** ἀσφαλής.

14.

Νιρεύς, Θεορίτης ὁ πρῶτος ἦτο ὁ ὕδραιότατος ἐκ τῶν
ἐκπρατευσάντων κατὰ τῆς Τροίας Ἑλλήνων, ὁ δεύτερος ὁ ἀσχ
μότατος. — **φοξῆς** ὁ ἔχων σουβλεῷην κεφαλήν. — **ψεδνὸς** φαλ
κός. — **ὑπὸ** **Ἰλιον** εἰς τὴν Τροίαν. — **ταύτη** κατὰ τοῦτο. —
εὐθρυσπτος εὐθρυσπτος. — **ἀλαπαδνὸς** μαλακός. — **ἀνδρώδη**
ἀνδρικός. — **ἔροῦ** προστακτ. ἀορ β' τοῦ ἔρωτῶ. — **οὔκοι**
λοιπὸν δέν.

15.

Χείρων υἱὸς τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Φιλύρας, μιᾶς τῶν θυ
γατέρων τοῦ **Ωκεανοῦ**. — **ἀνέραστος** ἀνεπιθύμητος. — **χεῖμ**
πολῆμα. — **ῶρα** ἐποχὴ (ἔτους). — **αἱ αὐτά**, δηλ. **ἥσαν**. — **τὰ γυ**
γνόμενα, δηλ. **ἥν ταύτα**. **τὰ γιγνόμενα** τὰ προϊόντα (τῶν ἐπο
χῶν τοῦ ἔτους). — **ἐνεπλήσθην** τοῦ ἐμπίμπλαμαί τινος χορτα
νω ἀπό τι. — **ἀφ'** οὖν **ἀφ'** διου. — **δημοτικὸς** δημοκρατικός. —
ἀνεπιδεής τινός είμι δὲν χρειάζομαι τι. — **περιπίπτω** ἐμαυτῷ
ἔχομαι εἰς ἀντίφασιν μὲ τὸν ἕαυτόν μου. — **περιστῆ** τοῦ περι
σταματοῦ καταντῶ. — **προσκορής** ὁ προξενῶν κόρον, ἀηδῆς. — **τ**
ἄν πάθοι; τί νὰ κάμῃ;

